

Vánoční a novoroční speciál s přílohou spisovatel Jiří Mucha a Železná Ruda

Uvnitř si přečtete: Tipy na výlety • Předvánoční, vánoční a silvestrovské akce • Ski areál Špičák a další lyžařské areály v Železné Rudě • Zavřená Šumava • Ochutnávka Šumavy v Praze • Bílá stopa • Pravidelné rubriky

MĚSÍČNÍK MĚSTA ROČNÍK XII PROSINEC 2012 ZDARMA www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj

Železnorudský advent začal rozsvícením vánočního stromu

Vážení čtenáři, vážení spoluobčané,

poslední letošní vydání Železnorudského zpravodaje je jistě unikátní v tom, že uzavírá, a myslím si, že v dobré kondici a těšící se oblibě, rok 2012. Vždyť už jsme si takřka zvykli na každoměsíční informace z našeho města, ale i okolí a ze Šumavy. Nejen čerstvé aktuality, ale i pohledy do minulosti a osudy lidí, kteří se Železnorudskem spojili svůj život, určitě upoutávají. Alespoň ohlasy, které zaznamenávám, a poptávka po našem Železnorudském zpravodaji mě utvrzují v přesvědčení, že pozitivní nadšení ještě nezaniklo. Ale dost hodnocení, i když to pozitivní je snadné, měsíc prosinec je hlavně o nejoblíbenějších svátcích v roce a to jsou vánoční svátky. Je to také ale začátek zimní sezóny se všemi radostmi a starostmi tak, jak už to na horách bývá. Nadcházející advent je pro mnohé i oslavou křesťanského bytí a odpoutáním se od každodenních strastí a starostí. Proto všem Železnorudským a návštěvníkům a hostům našeho města bych chtěl popřát mnoho sváteční pohody, příjemné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, sil a úspěchů.

Váš starosta Michal Šneberger

P.F. 2013
Z BÍLÉ NYMFY
A JEJÍ VLEČKY
VÍŘÍ HVĚZDANÝCH
VLOŽEK SNEŽKY
SEDÁJI K JOBE
NA KRAJINU
NA SKLENICI
PLNOU DŽINU
VŠUDE LEŽÍ
BÍLÉ PLÍNKY
LAJNOU JE
LYŽÍ LINKY
ZVEDAM TĚ
MODROU ROLETU
V TOUZE VIDĚT
JEJÍ KOMETU

ROBĚNKA 2012

Vánoční koncerty

Železnorudského smíšeného sboru

26. 12. 2012 v 18.00 – Železná Ruda
– v kostele – „Česká mše vánoční“
Jakub Jan Ryba v provedení sboru
a orchestru

27. 12. 2012 v 18.00 – Velhartice
– v kostele – vystoupíme se stejným
programem. Na společně prožitou
chvilku se zpěvem a hudbou zve
dirigent Martin Červenka se sborem.

Veselé Vánoce a šťastný Nový rok 2013
přeje všem čtenářům
redakce Železnorudského zpravodaje

Vánoční výzdoba našeho města

Stejně jako většinu měst a obcí i Železnou Rudu řadu let zdobí vánoční strom, dovezený z lesa. Před několika lety si vedoucí střediska služeb všiml, že jen o kousek dál, v těsné blízkosti kostela, stojí krásná jedle, které by vánoční ozdoby velmi slušely. Pracovníci střediska služeb okolí stromu prořezali, vyčistili a letošní zimu naše město již pátým rokem zdobí vánoční strom, který nám tu mnoho let roste. Samotné zdobení stromu začíná dva až tři dny před první adventní nedělí. Vše se musí nejdříve odzkoušet, aby každoroční premiéra rozsvícení stromku, spojená s předvánočním setkáním obyvatel, byla úspěšná.

Vánoční výzdoba Železné Rudy, Špičáku a Hojsovy Stráže ale začíná přibližně o tři týdny dříve. K tradiční výzdobě města patří světelné girlandy a ozdoby, bočně uchycené na veřejném

osvětlení. Po kontrole a odzkoušení všech ozdob začínají dva pracovníci, konkrétně elektrikář a řidič auta s plošinou, se samotnou instalací. Na každém sloupu, kam se ozdoby umísťují, je vyvedena zásuvka, díky které je instalace rychlejší a hlavně bezpečnější. Před několika lety se používaly k zapojení elektrikářské svorkovnice, což velmi často způsobovalo, díky sněhu a vodě, vyhoření a poškození ozdob. A opravy byly nákladné.

I přes veškerou péči se ale s každým novým rokem musí z důvodu poruch dokoupit sortiment nový. Cena není nijak nízká. Ozdoby se kupují v přibližné ceně 50.000,- Kč, a pokud se připočítá cena práce a náklady na rozvoz, pohybují se celkové roční náklady na výzdobu města kolem 100.000,- Kč. Při pohledu na tuto částku se rozhodl vedoucí střediska Karel Papež pro

další úsporné řešení a zaměstnanci střediska se pustili do vlastní výroby. Truhlárna dodala šablony vycházející z originálů, zámečníci pak samotné ozdoby vyrobili z ploché ocele (páskoviny) a led světél.

Nově vyrobené stromečky a hvězdičky nejsou sice z odlehčeného materiálu jako ty originální, na druhou stranu tolik nezatíží pokladnu města. „O něco těžší jsou jen při samotné instalaci,“ říká Karel Papež, „sloužit ale budou určitě výborně. A pořizovací hodnota je nesrovnatelně nižší.“ Až tedy pojedete z vánočními nákupy nebo navštívíte o svátcích své příbuzné, jeďte přes Hojsovu Stráž. Tu totiž o letošních svátcích zdobí právě tyto ozdoby. P.Š.

Železnorudský advent začal rozsvícením vánočního stromu

První adventní neděle 2. 12. zvolil letos pro rozsvícení nazdobeného vánočního stromu u železnorudského kostela starosta města Michal Šneberger. Také zato obratem sklídl velkou pochvalu od pátera Vendelína Zboroně, který zdejší farnost vede. Vánoční strom tak svým způsobem vlastně zastal úlohu první zapálené svíčky na tradičním adventním věnci, a tak by to mělo být. Žehnat vánočnímu stromu, světit a rozsvěcovat jej, byť o jediný den dříve, je slovy církve poštilost ukazující na vnitřní prázdnotu. Strom symbolizuje naše rody, rodiny a světlo na cestě životem. Jeho kořeny připomínají, odkud jsme vzešli. V čase adventu je ideální si uvědomit, kam směřujeme, jaký máme cíl a čeho chceme v životě dosáhnout.

Oproti loňsku se četní obyvatelé Železnorudska nesešli venku před kostelem, nýbrž zaplnili prostor v jeho vnitřku. Vendelín Zboroně ještě v civilním obleku zapálil svíci na kostelním adventním věnci a stihl porozprávět s organizátorem následného Zvonkového průvodu na Belvédér Františkem Strnadem starším, s místními dámami z řady železnorudských věřících a pochopitelně i se starostou města. Ten na počátku všechny srdčně přivítal a popřál samá pozitiva v posledním měsíci tohoto roku i v nadcházejícím roce novém. Shůry návštěvníkům bezmála deset vánočních písní zapěl Železnorudský smíšený sbor, jedna ze stálíc na železnorudském hudebním nebi. Vendelín Zboroně již v mešním rouchu moudře promluvil k věřícím i ateistům bez rozdílu. Vyzdvihl význam duševních hodnot, které na rozdíl od tělesné schránky, jež se v prach obrátí, přetrvávají i po životě člověka. Služebník boží následně vyzval zúčastněné, aby vyšli ven a byli svědky požehnání, posvěcení a rozsvícení stromu. Někteří lidé se po skončení obřadu ihned vytrhli domů, poměrně značná část jich však pokračovala ve Zvonkovém průvodu s rozsvícenými lampiony a svítilnami temnou, zasněženou cestou vzhůru lesem až na Belvédér. Tam kromě shlédnutí obvyklého ohňostroje mohli rodiče a děti tentokrát společně vyslat houstnoucí tmou oranžové balóčky štěstí a tajných přání a poté se odebrat do hotelové restaurace, dát si zdarma čaj, kávu nebo kousek výborného perníku.

LCK

Oprava veřejného osvětlení na Špičáku

V říjnu 2012 Město Železná Ruda dokončilo opravu části technické infrastruktury v obci Špičák pod názvem „Oprava veřejného osvětlení Špičák“. Projekt byl uskutečněn za finanční podpory Plzeňského kraje z Programu obnovy a stabilizace venkova Plzeňského kraje 2011.

Městský úřad

ZIMA

*V zimě, to slunce není,
to už to není k posezení,
žádná louka se nezelení.
Sníh pořád padá a padá a
nepřestává,
to se jenom v zimě stává.
Pak ale když přestane,
vedle mě hora sněhu je.
Vysoká až skoro k nebi,
aspoň trochu tedy.
Mráz, ten zimu miluje,
zima ho zas maluje.
Rampouchy si na střechě povídají
o tom, že hodně sněhu není.
Vločky padají a libují si,
jak příjemný let dnes bude do setmění.*

Adéla Fürstová, 4. tř. ZŠ

Kam pro vánočního kapra

I letošní vánoce si můžete vybrat, kde si koupíte kapra na váš vánoční stůl. Jedním z prodejců je obchod Železářství Zika, kde bude prodej zahájen v sobotu 22. 12. od 8,00 hodin. Odnést si můžete kapříka živého, a kdo si netroufne nebo mu bude připadat moc velký, může koupit rybu púlenou v podobě filetu. Cena bude stejně jako v loňském roce 79,- Kč/kg. Prodejna Coop Konzum Železná Ruda zahájí prodej ryb již v pátek 21. 12. Pro všechny, kdo si nestihnou rybu koupit, bude pokračovat prodej i v dalších dnech, to znamená v sobotu, neděli a doprodej i na Štedrý den ráno. V kádích před prodejnou si budete moci, jako každý rok, vylovit kapra, v prodejně budou k dostání ryby chlazené a mražené. V nabídce se objeví kapři, pstruzi a losos.

P.Š.

Páter Vendelín Zboroň právě rozsvítil první svíčku na adventním věnci

Foto LCK

Vypouštění balonků štěstí a splněných přání na Belvedéru

Foto LCK

Vánoční promluva • Vánoční promluva

Komerce útočí

Taky máte s přibývajícím věkem pocit, jako by to bylo včera, kdy jste naposledy věšeli ozdoby na vánoční stromeček? Jakoby rok neměl 365 dní, ale jen 36,5. I komerční reklamy v televizi začínají s masáží mozků dětí a dospělých každý rok o poznání dříve. Novodobý trend jen podtrhuje vánoční výzdoba a vánoční zboží, naservírované v obchodech a obchodních centrech div ne od září. Naštěstí i nejmladší generace se reklamami nechávají ovlivňovat jen v omezené míře. Mnohé děti v tomto věku stále věří na Ježíška a rozhodně není na škodu jim tuhle krásnou iluzi ještě nějaký čas ponechat. Jsou tu, pravda, malí jedinci, kteří si přejí nadměrné množství dárků a na Štědrý den u vánočního stromku bez okolků dávají průchod své nespokojenosti, pokud žádanou věc pod pravou či umělou dřevinou prostě nenajdou. Jiní potomci si vzdor nízkému věku uvědomují hodnotu peněz. S přehledem hodným malých ekonomů pronášejí věty o tom, jak mají vše promyšlené. Ty největší a nejdražší dárky si přejí k vánocům. Přece je nosí Ježíšek. Ty menší a levnější chtějí k narozeninám a k svátku, aby to dospěle tolik nestálo. Dobromyslná dětská logika umí dojmout až k slzám.

Tajemný skútr a vánoční kaktus

Šéfredaktor Radovan Holub před dvěma lety na stránkách Zpravodaje rozjímал o čase vánočním a novoročním. Zmínil se o tajuplném skútru, snad dobrých skutků a předsevzetí, který kolem jeho domu na Špičáku každoročně projede na Nový rok úderem osmé hodiny ranní, kdy všichni spí. Já pro změnu každý rok čekám, jak se zase projeví náš vánoční kaktus po babičce. Vykveté vždy, cožpak o to! Květy má nádherné, růžové, a je jich plno. Akorát že si vysloveně dělá, co chce. Přízvisko nepřívzisko. Jednou kvete 11. listopadu, asi místo prvního sněhu na Martina, jindy už na Dušičky, na něčí narozeniny, svátek nebo úplně někdy jindy. Vždycky jsem se domnívala, že zvířata i rostliny v sobě od přírody mají zakódované jakési vnitřní hodiny, interní kalendář, kterým se řídí. Asi jsem se spletla. Jednu dobu mě to trochu rozčilovalo, teď už to neřeším. Svým způsobem mě to fascinuje. Můžu být ráda, že ten pichlavý exemplář vůbec kvete. Vlastně má víc rozumu, než my lidé. Dává tím jasně najevo, že mu nesejde na určitém datu. Potěší prostě, kdy sám uzná za vhodné. A má pravdu. Chovat se mile jen ze zásady, o Vánocích, totiž povětšinou zavání pokrytectvím. Potvrzuje to jedno asijské přísloví o zmiji, která svléká kůži, ale zmiji srdce si nechává.

Díky vám

Jménem celé redakce chci vám všem, čtenářům, občasným i pravidelným přispěvatelům, externím autorům a inzerentům poděkovat za to, že Železnorudský zpravodaj čtete, spolupovíte a máte rádi. Vítejte vaše podnětné připomínky, názory, vstřícnost a ochotu podělit se o myšlenky, příhody, radosti i starosti a především o fotografie a cenné vzpomínky. Odvaha, s jakou jde celá řada železnorudských obyvatel s pomyslnou kůží na trh zejména v pravidelných rubrikách našeho šumavského měsíčníku, je na potlesk. V neposlední řadě neskrýváme, že si velmi ceníme dlouhodobé přízně starosty města Michala Šnebergera, místostarosty Milana Kříže, zastupitelů, pracovníků Městského úřadu a spolupráce jak se záchranným systémem, tak s Městskou policií.

S třináctkou v letopočtu

Přejeme vám štědré vánoce a v novém roce 2013 pořádnou porci zdraví. Jestli přiděl nebude stačit, nebojte se říct si o nášup. Až budete postupně zapalovat nebo sfoukávat svíčky na adventním věnci, určitě si něco přejte. Třeba to konečně vyjde. A snažte se příliš nepodléhat melancholii. Mistr Eckhart kdysi řekl, že oheň na svíci sfoukneš, v srdci nikoliv. Ani obávanou třináctkou v letopočtu se nenechte vyvést z rovnováhy. Když nic jiného, je to dobré alibi. Pokud se vám v příštím roce náhodou něco nepodaří, alespoň to máte na co svést.

Tři oříšky pro Popelku

A nezapomeňte o svátcích sledovat všemi milovanou filmovou pohádku Tři oříšky pro Popelku z roku 1973 s Libuší Šafránkovou a Pavlem Trávníčkem v hlavních rolích. Budete tak mít v jedné chvíli Šumavu jak u vás doma, tak za oknem. Je všeobecně dobře známo, že záběry plné sněhu a vzrostlých smrkových lesů vznikaly právě u nás na Železnorudsku, respektive na Brunstu. Obzvláště železnorudský rodák Ivo Balej coby pracovník města o tom ví své. Byl totiž tehdy pověřen, aby filmovému štábu s kamerami a další technikou pluhem protahoval cestu. Dostal tak nejen běžný plat od města, nýbrž také odměnu přímo od filmařů. Na průběh natáčení na Šumavě si dodnes velmi dobře vzpomíná. Na natáčení herci jezdili autobusem, který měl na palubě i catering. Pouze vysoce uznávaný Vladimír Menšík měl tu výsadu, že dojížděl šestsettrojkou. Ivo Balejovi jako řidiči v pauze mezi záběry Vladimír Menšík osobně nabídl místo dvanáctistupňového piva, které pil sám, pořádně vychlazenou kofolu. S herci prý byla ohromná legrace, neboť se dovedli výborně bavit i během zimního filmování za poněkud drsnějších povětrnostních podmínek, které jim Šumava nachystala.

Lucie Charlotte Kopecká

Vánoční a silvestrovské akce v Hojsově Stráži

Hojsova Stráž je známá konáním mnoha kulturních, sportovních i společenských akcí, které po svém vzniku a úspěšném prvním provedení tzv. zdomácní a stanou se neoddelitelnou součástí veškerého dění v obci. Jednou z nich jsou i již pravidelné „Hojsovecké štědrovečerní zpěvy“ v místním kostele, a to letos již popáté vždy 24. prosince ve 21.00 hod. Tyto zpěvy vznikly podobně jako jiné dnes již tradiční akce tím, že jeden z místních muzikantů dostal nápad uspořádat jakousi „půlnoční“ bez náboženského kontextu s tím, že místní občané, popřípadě hosté i přespolní, by si dohromady zazpívali tradiční vánoční koledy a písně. Dal dohromady z místních až na výjimky amatérských velkých i opravdu malých muzikantů a zpěváků Hojsovecký štědrovečerní orchestr a sbor, shromáždil a rozepsal notový materiál a především namnožil veškeré texty známých koled a písní, čímž vznikl takový malý zpěvník, který je v dostatečném počtu vždy k dispozici v lavicích místního kostela právě 24. prosince ve 21.00 hod.

Prvního ročníku se přes počáteční obavy a nedůvěru (přece jen, komu se chce večer na Štědrý den opustit vyhřátý domov se spoustou jídla a pamlsků a jít si sednout do vymrzlého kostela) zúčastnilo cca 80 místních občanů a hostů z ubytovacích zařízení. V současnosti kromě místních občanů přijíždějí lidé z blízkého i vzdáleného okolí. Těm, kteří tuto tradici připravují, chodí i dojíždějí na zkoušky orchestru a sboru již od počátku listopadu a obětují tím svůj volný čas, je pak jedinou ale o to větší odměnou sborový zpěv koled a vánočních písní ozývající se z kostelních lavic, který má též už jakási pravidla, tj. začíná se sborovým zpěvem písně Štědrý večer a končí se zpěvem známé Purpury. Jako přírůbek mají muzikanti vždy připravený nějaký český nebo zahraniční hit, který se nějakým způsobem váže k vánocům. Podobně tomu bude i letos.

Co dodat? Je krásné udržovat zvyky, tradice a obyčeje, a pokud se letos sejde v hojsoveckém kostele na Štědrý den ještě více zpěvu lačných občanů, bude to krásný důkaz toho, že lidé, hýčkaní televizí, videem, přehrávači a jinými technickými vymoženostmi, si dovedou sami pro sebe i pro ostatní zazpívat to, co neoddelitelně patří ke kulturnímu bohatství naší země.

Další zábavnou akcí, která již po mnoha letech získala

tradici je tzv. Půlnoční běh, kterým se účastníci i velké množství diváků loučí s končícím rokem a vítá Nový rok. Při tomto „závodě“ nejde jen o sportovní výkon, ale především o legraci, které si všichni přítomní užijí dost. Sraz účastníků je u Penzionu Dračí vila v Hojsově Stráži a start je ve 23,00 hod. Masky a trenýrky s sebou.

Milan Kríž

VZPOMÍNKOVÉ SETKÁNÍ K 5. VÝROČÍ PŘIPOJENÍ ČESKÉ REPUBLIKY K SCHENGENSKÉ DOHODĚ

18. 12. 2012 od 10,00 hodin v prostoru bývalé celnice na česko-bavorské hranici v Železné Rudě

Program:

- * Přivítání - starostové Železné Rudy Michal Šneberger a Bayerisch Eisenstein Thomas Müller
- * Proslovy na téma dopady připojení ČR k Schengenské dohodě:
- * Milan Chovanec, hejtman Plzeňského kraje
- * Michael Adam, zemský rada Regen
- * Zkušenosti bezpečnostních složek z regionu – Policie ČR, Bundespolizei
- * Slovo Euroregionu – František Vlček, předseda Euroregionu Šumava
- * Závěrečné slovo – generální konzul Josef Hlobil

Doprovodný program:

- * Malá výstava fotografií ze slavnosti vstupu České republiky do Schengenské dohody na hraničním nádraží v Železné Rudě
- * Představení konceptu Česko-německého multimediačního centra od nadačního fondu Nové Česko
- * Vernisáž nových knih o příhraničí
- * Hudební vystoupení a občerstvení

Na setkání Vás zvou starostové města Železná Ruda Michal Šneberger, starosta obce Bayerisch Eisenstein Thomas Müller a předseda Euroregionu Šumava František Vlček

Ski areál Špičák je ještě modernější

Investice za desítky milionů korun plánuje v příštích letech největší zimní areál na české straně Šumavy – železnorudský Špičák. Letos se polovičním spolujednatel stala klatovská leasingová firma Unileasing. Už v příštím roce by se mohli turisté dočkat například roky plánované a připravované rozhledny na vrcholu Špičáku. Počítá se také se stavbou nového vleku, parkoviště a časem s novým občerstvovacím zařízením, sdělil nám spolujednatel areálu Vladimír Kasík. Už před letošní zimní sezonou investovalo středisko do vylepšení 12 milionů korun. „Naším cílem je areál, který bude trvale držet krok s nejlepšími tuzemskými centry zimních sportů,“ uvedl Lukáš Švec z Unileasingu. Na Špičák přišlo minulou zimu lyžovat 105 000 lidí, což byl oproti sezoně 2010/2011 čtyřprocentní nárůst. V létě funguje v areálu bikepark.

Nejrozsáhlejší proměna šumavského Špičáku za posledních 40 let je před startem zimní sezony 2012/2013 dokončena. Díky příchodu nového spolujednatel bylo možné zahájit v letošním roce rozsáhlou modernizaci Sportovního areálu Špičák. Rozšířené sjezdovky jsou nyní vybaveny nejmodernějšími systémy zasněžování a novými rolbami. To pro návštěvníky areálu znamená lépe upravený kvalitnější sníh a pro pracovníky areálu pak zejména zrychlení jejich práce, která začíná po skončení provozní doby lanovky a mnohdy končí až v pozdních nočních hodinách.

Realizace dalších již avizovaných novinek byla bohužel díky pomalému získávání potřebných povolení odložena na rok 2013. Jedná se o výstavbu vleku ve spodním úseku sjezdovky č. 4, zbudování nového parkoviště s kapacitou 230 míst a realizaci dnes již architektonicky a vizuálně zpracované rozhledny na vrcholu Špičáku.

Spolupráce mezi areály

Velmi sympatická, přestože v železnorudském regionu málo rozšířená, je i spolupráce špičáckého areálu s dalšími soukromými subjekty. Již tradičně bude i v letošním roce fungovat spolupráce s lyžařským areálem Nad Nádražím (hlídání dětí nad 3 roky, voucher do partnerského areálu, lyžařská škola), dále slevy na skipasy pro návštěvníky ubytované v hotelích Horizont, Bohemia a Čertův mlýn. Návštěvníci, kteří využijí parkoviště přímo pod areálem, mohou žádat u pokladny sedačkové lanovky o vrácení 50% z ceny parkovného. O víkendech a svátcích bude mezi parkovišti Kaskády (to je zadarmo) a hotel Karl jezdit zdarma v patnáctiminutových intervalech skibus. Nejvýhodnější cestou do areálu je pak přírodní cesta od hotelu Sirotek. Celodenní jízdenka bude pro sezonu 2012/2013 pro dospělé 540,- Kč, pro děti (6-14let) 365,- Kč. Při zakoupení rodinné jízdenky zaplatíte za vaši rodinu 1220,- Kč na celý den a nezáleží na tom, kolik vašich(!) dětí přijede s vámi lyžovat.

Pohodové lyžování na severním svahu vrcholu Pancíře

Sjezdová trať se nachází na severním svahu vrcholu Pancíř (1214 m). Přestože nemá umělé vysněžování, právě její poloha zde skýtá poměrně dlouhé a kvalitní lyžování. Začátek sjezdovky leží ve 1204 m n.m., její délka je 800 metrů. Pro letošní rok se dočkala opět mírného rozšíření, o její úpravu se starají pracovníci společnosti Železnorudsko spol.s r.o. Dostupná je buď pomocí sedačkové lanovky, jejíž nástupní stanice je na Špičáku v blízkosti domu Horské služby nebo vlastním autem. Vzhledem k omezeným možnostem parkování a v zimě hůře sjízdné silnici na Pancíř to ale nebývá nejlepší varianta.

V případě dobrých sněhových podmínek zahájí sjezdovka provoz společně se sedačkovou lanovkou, a to 25. 12. 2012. Cena celodenního jízdného na vleku (kotva) je pro dospělé 300,- Kč, pro děti do 12-ti let 200,- Kč. Slevy v této sezoně mohou uplatňovat držitelé tzv. Šumavské karty, slevy budou doprovázet i nejrůznější akce, které se budou v rámci zimní sezony 2012/13 pořádat. Dočíst se o nich budete moci na www.skipancir.cz. Pokud tyto stránky navštívíte, nezapomeňte si prohlédnout klip skupiny Olympic z roku 1974, kdy si právě na této lanovce prozpěvovali: „Nebe nad hlavou...“

Přinesl vám Ježíšek brusle? Pojďte je vyzkoušet na Samoty.

O lyžařském areálu Samoty se na konci zimní sezony 2011/12 psalo v souvislosti s prodejem stavební a developerské firmě Trigema, která je mimo jiné i majitelem a provozovatelem sportovního areálu Monínec. Město Železná Ruda skutečně pozemky včetně zařízení areálu Samoty prodalo, Trigema však pro tuto zimní sezonu areál provozovat nebude a dále ho

pronajala staronovému provozovateli Jaroslavu Lučanovi. Podmínky pro lyžaře se tedy ani tento rok nemění, příjemnou zprávou pro místní občany je možnost zakoupení celoroční jízdenky za cenu 1500,- Kč, pro děti je cena 600,- Kč. Areál nabízí kromě sjezdové trati o délce 1000 metrů i cvičnou sjezdovku o délce 300 metrů a dětský koberec pro nejmenší lyžaře. V areálu působí rovněž lyžařská škola. Parkování je možné přímo pod sjezdovkou, areál má výbornou kuchyni. Zázemí, které myslí na děti, najdete v penzionu Ski-Bike Apartments. Novinkou této zimy je osvětlení bruslařské plochy, která rozšířila v minulém roce nabídku zimních sportů v Železné Rudě. Aktuální informace z areálu je na www.samoty.com.

Lyžařský areál Alpalouka je oblíbený pro svou rodinnou atmosféru

Lyžařský areál Alpalouka na Špičáku provozuje TJ Tatran Železná Ruda téměř čtvrtstoletí. Lyžaři si tento vlek oblíbili zejména pro rodinnou atmosféru. Sjezdovku dlouhou 850 m s převýšením 157 m využívají rodiny s dětmi a začínající lyžaři. I dobří lyžaři si zde najdou rychlou stopu na široké sjezdovce. Pro lyžařské školy a malé děti je v areálu k dispozici talířový vlek dlouhý 200 m. Těsně pod vlekem je parkoviště pro třicet aut a dále mohou ve vzdálenosti 200 m motoristé zdarma využívat velké parkoviště Kaskády. Unaveným lyžařům k nabrání sil slouží bufet s ohřívárnou. Provozovatel vleku nabízí ubytování ve své malé ubytovně. Všechny informace jsou dostupné na webových stránkách Tatranu Železná Ruda – www.tatran-alpalouka.cz. Celodenní jízdenka pro dospělé stojí 320 Kč, pro děti 250 Kč, polodenní 220 a 160 Kč, dvouhodinová 170 a 140 Kč. Pro školy je celodenní jízdenka za 220 Kč, polodenní za 140,- Kč. P.Š.

Král mezi lyžařskými areály Železnorudska: Ski areál Špičák

Foto: Radek Vaníš

Ze školy i za školou

Železnorudský zpravodaj vychází v čase adventním. Ač jen virtuálně, pomínu všudypřítomný předvánoční shon a své zamyšlení věnuji konci roku a klidnému bilancování. Měli bychom se zamyslet nad roční činnostmi, nad vykonanými dobrými činy nebo zážitky. Ne všechno v roce 2012 se povedlo, ale hezkých chvil bylo nepoměrně více. Jsem pyšný na své učitele, jakým způsobem zvládají svoji práci, jaké akce připravují pro své žáky. Učitelé zajišťují vzdělávací a výchovný servis pro vaše děti. Neustále inovují školní vzdělávací program v trendu současného a budoucího života. Momentálně se program rozšiřuje o kapitoly z etické a dopravní výchovy, z finanční a informační gramotnosti. Samozřejmě nemohu za-

• Ředitelský šuplík •

pomenout na práci dalších zaměstnanců školy, kteří zajišťují její provoz. Ve škole a školce se o vaše děti stará celkem dvacet pedagogických a třináct provozních pracovníků. Škola je tak významným zaměstnavatelem železnorudských obyvatel. Děkuji zastupitelstvu Města Železná Ruda za podporu školy včetně podpory kulturně vzdělávacích akcí školáků.

Přeji všem obyvatelům, kolegům, rodičům našich školáků klidné hezké Vánoce naplněné setkáváním s blízkými a hodně sil do nového roku. PS. Lyžařům půlmetrovou nadílku prашanu. Zn. Ihned.

Ctirad Drahorád

Síla lidskosti

Ve dnech 27. a 28. prosince navštívili žáci 5. – 9. třídy výchovně vzdělávací projekt „Lote-rie života“ v klatovském kině Šumava. Ve zhlédnutém dokumentu Síla lidskosti, režírovaném slovenským režisérem Matejem Mináčem, se děti seznámily s osobností britského úředníka Nicholase Wintona, který se nechtěl smířit s tragickou situací u nás v dobách tzv. druhé republiky a rozhodl se zorganizovat vlastní záchrannou akci zaměřenou na židovské děti. Díky jeho počínání bylo zachráněno 669 jedinců, kteří by podobně jako jejich rodiče jinak ztratili život ve vyhlazovacích táborech. Celým programem provázal dramaturg Zdeněk Tulis, jenž je nejpovolanějším člověkem pro zodpovězení dětských otázek, jelikož se s panem Wintonem osobně zná a mohl tak dětem předat svou bezprostřední zkušenost. Dva žáci naší školy byli dokonce obdarováni unikátní knihou zaměřující se na Wintonův nesobecký čin. Dramaturg také žáky nadchl myšlenkou petiční akce za nominování sira Nicholase Wintona na Nobelovu cenu míru.

Program byl připraven velmi zdařile. Mladé generaci se snažil předat poselství, že i jednotlivec dokáže činit velké skutky, a proto by nikdo z nás neměl být lhostejný k neštěstí druhých. Zároveň se pořad stal velmi působivým varováním proti rasistickým tendencím narůstajícím v naší společnosti.

Michaela Veselá

Na závěr besedy zazněla spousta zajímavých otázek:

1. Kdybyste se dostali do situace jako děti z filmu, myslíte, že by vás rodiče dokázali poslat do neznámé země?

Myslíme, že pro rodiče muselo být toto rozhodnutí nejtěžší z celého života. Věděli, že se něco špatného děje, avšak netušili, jak moc to bude zlé. Posadili své dítě do vlaku a věděli, že už ho třeba nikdy neuvidí. To pro ně musela být strašná rána. Ale poté, co viděli, že všichni Židé u nás bezdůvodně umírají, byli určitě rádi, že poslali děti pryč. Kdybychom se ocitli v takové situaci, bylo by hrozné odejít od rodičů a určitě bychom se necítili dobře, kdybychom zjistili, co se s rodiči asi stalo. (Anna Hanzlíková, Lenka Fungačová)

2. Co byste si vzali na cestu, kdybyste se náhle den ze dne museli vypravit do Anglie?

Určitě nezbytnosti jako základní oblečení a potraviny. Dále také slovník, česky psanou knihu a rodinnou fotografii. Určitě by neměl chybět nějaký předmět jako vzpomínka na rodinu. (Matěj Smetka, Jan Horek, David Duda)

3. Kdybyste byli v situaci britského dítěte, souhlasili byste, aby vaši rodiče adoptovali dítě z Čech? I kdyby to pro vás znamenalo, že budete muset s někým dalším sdílet svůj pokoj a dělit se o kapesné?

Odpovědi na tuto otázku mohou být velmi rozporuplné a navíc mohou být ovlivněné tím, že my jsme Češi a víme, co se zde v dobách nacismu stalo. Jsme proto zaujatí. Každý člověk má jinou osobnost a jistě by se našel někdo, kdo by se mohl cítit ukrivděn. Ale pokud by šlo o nás a rodiče nám vysvětlili, co tomu dítěti hrozí a proč ho chtějí adoptovat, nevadilo by nám to. Naopak bychom byli rádi, že můžeme pomoci.

(Lenka Nedvědová, Michaela Abrahámová, Tereza Roubalová)

Minianketa k Vánocům

Pár otázek pro školáky, kterým se blíží bo-hulibé vánoční prázdniny

Jak budeš trávit vánoční prázdniny?

* Pojedu za babičkou a bratrancem do Měčína.

Když bude snít, budu i jezdit na snowboardu. (Dominik V.)

* Určitě navštívíme všechny příbuzné. Když budu doma, budu chodit s kamarády ven. (Augustýn Š.)

* Nejčastěji budu lyžovat a jezdit na snowboardu, tedy když bude sníh. A taky se těším na pohádky v televizi. (Leona M.)

Psal/a jsi dopis Ježíškovi? Jaké je Tvé největší přání?

* Ježíškovi jsem sice nepsal, ale přání mi už splnil. Dostal jsem psa. (D.V.)

* Já jsem Ježíškovi dopis také nepsal, ale mé největší přání je telefon. (A.Š.)

* Ježíškovi dopisy už nepišu, ale přání mám. Nové brusle na led. (L.M.)

Jaký je podle tebe největší vánoční hit, co se týká elektroniky?

* Já bych za nejoblíbenější zvolil hry - střílečky a herní konzoli PS3. (D.V.)

* Určitě telefon nebo tablet. (A.Š.)

* Já ani nevím, mě tohle moc nebaví. Ale líbí se mi dotykový telefon Samsung. (L.M.)

Ovlivní výběr dárků například televizní reklama?

* Myslím, že ne. (D.V.)

* Já bych řekl, že může hodně ovlivnit. (A.Š.)

* Podle mě ne. (L.M.)

Na otázky odpovídali žáci 7. třídy ZŠ.

Plavání školáků

Na konci listopadu se v klatovském bazénu sešlo 170 plaveckých nadějí z celého okresu. Železnorudští školáci výtečně zabývali se soupeři a do naší školy přivezli mnoho medailí. Mezi plavecké zlatokopy patří vítězka závodu na 50 m prsa Michaela Abrahámová (9. třída) a Martin Windsor (7. třída) na 50 m volný způsob. Dvojnásobnou bronzovou medailistkou je Leona Marešová (7. třída). Další medaile přivezli závodníci Martin Pscheidt (4. třída), Michal Svitil (4. třída) Dominik Vizinger (7. třída) a Tereza Vybíralová (9. třída). V týmových závodech – štafetách jsme získali dvě stříbrné medaile. Zásahu na těchto medailích kromě talentovaných závodníků mají rodiče, když pravidelně vozí své děti plavat do Zwieselu.

Ctirad Drahorád

Stupně vítězů ze štafetového závodu 4. a 5. tříd 4x25 m. Zleva ZŠ Železná Ruda, vítězové z Horaždovic a ZŠ Klatovy Plánická

Železnorudská štafeta plavala spolu s děvčaty z vrhovečské školy. Zleva Markéta, Martin a Klára

Florbal

Hráči školního družstva pod vedením učitele Jaroslava Lehkého se zúčastnili 20. 11. 2012 okrskového kola Orion cupu v Klatovech. Perspektivní kolektiv se statečně „pral“ s mnohem zkušenějšími a staršími protihráči a zlepšoval svůj herní projev zápas od zápasu. V turnaji jsme obsadili sice jen dvanácté místo, ale domů jsme si přivezli kromě diplomu spoustu nových poznatků a námětů, které nám mohou pomoci zlepšovat výkonnost. Chlapci se scházejí v tělocvičně jednou týdně na tréninku. Zájem hrát je velmi vysoký. Pravidelně na kvalitní trénink dochází 25 chlapců. Pan učitel rád hraje hokej, a tudíž hře s hokejkou rozumí. Do tréninku mladých hráčů přenáší velké množství herních prvků a metod z hokeje. Každou středu dopoledne se řada školáků už soustředí více na odpolední trénink než na vyučování. Bylo by pro všechny hráče i pana učitele velmi prospěšné, kdyby se mezi rodiči hráčů našel zdatný pomocník a trénink se mohl rozdělit do dvou tělocvičen.

Ctídra + JaLehký

Hráči florbalu na tréninku ve školní tělocvičně

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Listopad utekl rychle. Starší děti využívaly slunečného počasí k vycházkám a výletům. Broučkové se vydali až na Belvédér a dopoledne si venku užili. Je to vidět na fotografii. A protože už sněžilo, na další fotografii je vidět hra pod vločkami. Ve třídě Sluníček se uskutečnila společná dílna dětí s rodiči, na kterou připravily paní učitelky dýně. Vyprávěly také příběh, proč se zdobí i dlabou dýně. V naší MŠ se pracuje s tradicemi, ale těmi českými, proto se uskutečnilo toto zajímavé pracovní setkání.

Broučci si hrají

Broučci - výlet na Belvédér

A začal nejkrásnější měsíc pro děti a nejen pro ně. Také pro všechny, kteří milují svátky klidu a pohody, které rozdávají kolem sebe po celou dobu adventu. Očekávání a těšení i něha v očích dětí jsou pocity, které dávají vánočnímu času ten správný směr. I v dnešní době je důležitá tradice českého Mikuláše. Všechny děti netrpělivě vyhlížely, kdy se objeví Mikuláš v doprovodu laskavého anděla a strašidelného čerta, aby rozdál sladkosti a ovoce. Přišel i do školky s příjemným úsměvem a hodným andělem. Mikuláše doprovázela smečka čertů, ale ve školce jsou jen děti hodné a čertovská „cháska“ jen koukala, třásla řetězy a nikdo se nebál...??? Nebo někdo trochu si nebyl jistý, že je vždy hodný?! Ale to ani my dospělí nejsme jen ti hodní. Prosíme, letos děti nestrašte ani neříkejte buď hodný, jinak pro tebe přijde čert. Zkuste s dětmi si advent a čas vánoce užít například společným pečením, posloucháním koled, posláním dopisu Ježíškovi, který označíte razítkem v Turistickém informačním centru „Ježíškova pošta“ či vyprávěním o vašem dětském těšení na dárky, čtením pohádek. My ve třídě těch nejmenších dětí Čmeláků pročítáme malinké knížky adventního kalendáře. Hvězdičky v očích dětí při poslechu příběhů o andělcích, Ježíškovi jsou nezapomenutelné. Při přípravě dárků i besídky pro rodiče jsou Čmeláčci úžasně radostní a dojemní. Dokáží vás nakazit úsměvem či objetím, že vánoce jsou opravdu ty nejkrásnější svátky.

Děti starší ve třídě Broučků pro rodiče připravují pohádku, která k slavnostním dnům patří – O dvanácti měsíčkách. Při dramatizaci či výrobě rekvizit si užívají nádhery pohádkového příběhu s dobrem, které se už našeho života docela vytrácí. Ale je pravda, že na tomto místě musíme poděkovat těm rodičům, které dobro mají ještě v sobě. Darovali finanční dar na hračky či pomůcky pod stromček pro děti v MŠ nebo jen tak přinesli adventní věnec, hračku,

Městská knihovna

Přes Vánoce jsou knihy prodloužené

Mezi svátky bude knihovna zavřená. Všechny knihy a časopisy, které jste měli vrátit v období od 21. prosince do 2. ledna, jsou automaticky prodlouženy do 9. ledna. Od čtvrtka 3. ledna si můžete půjčovat knihy každé pondělí, úterý a čtvrtek od 14 do 18 hodin. Pro turisty připomínám, že jsou v knihovně tři počítače připojené k internetu zdarma, knihy a časopisy si můžete půjčit i jednorázově za 10 Kč.

Ke Dni dětské knihy, který byl vyhlášen na 1. prosinec, obdržely děti do knihovny mnoho nových titulů, které si hned vesele půjčovaly. Před Vánocemi si mohou nově odnést knihu *Záhady pravěku* Bořivoje Záruby, *Dračí polévku* Aleny Ježkové, *Miltonovo tajemství* od Eckharta Tolle nebo knihu *Jsi mnohem víc, než jen to, co máš*, kterou napsal Wayne W. Dyer a která učí děti pochopit hodnotu peněz a získat si k nim zdravý postoj. Vytvořit si své dekorace vám pomůže kniha *Originální výtvarné nápady pro děti i rodiče*.

Poslední letošní dny můžete strávit s novými knihami z knihovny. Z detektivek si můžete vybrat *Vyhliďku* od Michaela Connelly, *Nočního jeřába* Roberta B. Parkera, *Vysněnou tvář* Ake Edwardsona nebo *Chromozom 6* od Robina Cooka. Pro milovníky fantasy literatury jsou při-

praveny tři díly *Bratrstva svatého grálu*, které napsal Rainer Schröder. Ženy si mohou půjčit romány Ilony Ondráčkové *Hrad vzpomínek* a *Spokojená blbka*, *In flagranti* Dany Emingerové, *Muži na ženění* od Danielle Steel, *Údolí panenek* od Jacqueline Susan nebo *Setkání na pláži*, které napsala Frieda Mahler – Birkner. Pokud jste si ještě nevybrali, tak přidávám psychologický román *Žitkovské bohyně* Kateřiny Tučkové, tři prózy shrnuté pod názvem *Číňanova pěna* od Vladimíra Binara, *Chyba* - komiks pro dospělé od Marka Šindelky nebo antologii poezie *Nejlepší české básně 2011*. Obsahy všech knih, včetně obrázků jejich obálek a podrobných informací, naleznete v online katalogu na www.knihovnaruda.cz.

Všem přeji příjemné a klidné svátky vánoční a šťastný nový rok.

Martina Najmanová

Zajímavá knižní publikace

„Šumavská NEJ... Rekordy a Unikáty Šumavy a Bavorského lesa“, tak se jmenuje nová obrazová publikace z dílny nakladatelství a vydavatelství Starý most s.r.o., která vyšla v listopadu 2012. Starý most je plzeňské soukromé nakladatelství a vydavatelství, které bylo založeno na přelomu let 1999 a 2000. Vydávané publikace jsou zaměřeny především na regionální tematiku. Reprezentativní výpravná publikace Šumavská NEJ... Rekordy a unikáty Šumavy a Bavorského lesa mapuje nejruznější NEJ na české i německé straně Šumavy. Jde o fotografickou knihu, doplněnou krátkými vysvětlujícími informativními texty, která přibližuje více než 100 rekordů a unikátů v kapitolách Příroda, Historie, Lidé a život, Církevní stavby, Technické památky, Komunikace, Unikátní předměty, Turistika a sport. Kniha je vhodná pro milovníky Šumavy, turisty a zájemce o historii. Texty napsali Petr Mazný a Petr Flachs z Plzně a Marita Haller ze Zwieselu. Fotografie obstarali známý plzeňský fotograf Jaroslav Vogeltanz a Marita Haller. Kniha má 160 barevných stran s velkým množstvím současných i historických fotografií, formát 220×300 mm a je tištěna na křídovém papíře. Pro příští rok se plánuje německá verze této knihy. Pro nakladatelství Starý most je důležité, aby oba příhraniční regiony, český i bavorský, lépe srůstaly a přinesly tím výhody i pro turistický ruch. Autoři byli při přípravě knihy překvapeni, kolik zajímavostí a kolik nej je v našem příhraničním regionu. Kniha doslova láká na strávené dovolené v oblasti podél česko-německé hranice, například tam, kde vedla za dávných časů tzv. sklárská stezka. V knize figurují vrcholy, jezera, vodopády a slatě, vždy s přídatkem nejstarší, nejhlubší, nejdelší, nejstudenější apod. Český návštěvník se z knihy například dozví, že ve Zwieselu je nejvyšší kostelní věž Bavorského lesa, první německé lesní muzeum, nejstarší a ještě funkční pila, největší skleněná pyramida, křížová cesta

ze skla, skleněná kaple. Regen nabízí skleněný les, hrad Weißenstein, největší sbírku skleněných propriet ke šňupání, Frauenau má zas největší skleněnou zahradu. Čtenář se dozví, kde stojí nejstarší tis (tis roste v šumavských lesích ojedinelé jako pozůstatek nejstarších lesů), kde je nejstarší restaurant, nejdelší stezka v korunách stromů, nejvýše položená zahrada léčivých bylin nebo největší sbírka umrlčích prken. Jak knihu objednat, najdete na www.starymost.cz.

-red- s využitím informací Marity Haller

Západočeská galerie v Plzni Vás srdečně zve na výstavu RYTMY + POHYB + SVĚTLO – Impulsy futurismu v českém umění.

KDY: 18. 10. – 13. 1. 2013

KDE: výstavní síň Masné krámy, Pražská 18, Plzeň

Výstava Západočeské galerie představuje reprezentativní výběr českého umění první třetiny dvacátého století s tematickým zaměřením na zachycení a evokaci pohybu, rychlosti a dynamiky. Toto téma se v návaznosti na rostoucí dynamiku moderního života dostalo do popředí zájmu především u italských futuristů, od nichž se buď přímo, nebo zprostředkovaně rozšířilo i do českého moderního umění. Vystavena jsou díla Františka Kupky, Emila Filly, Otto Gutfreunda, Bohumila Kubišty, Růženy Zátkové, Václava Špály, Josefa Čapka, Antonína Procházky, Vincence Beneše, Josefa Váchala, Vlastislava Hofmana, Josefa Šímy, Františka Bílka, Zdeňka Pešánka a dalších. Celkem je prezentováno na 130 vybraných děl zapůjčených z téměř třiceti muzeí a galerií či soukromých sbírek. Výstava je koncipována interdisciplinárně a ukazuje vedle výtvarného umění i různá technická řešení (optické přístroje, chronofotografie, film).

-red- s využitím informací Moniky Ženíškové

Spoluautorka Marita Haller ze Zwieselu

V restauraci penzionu U Zlomené lyže proběhla 1. 12. od 17. hodin předmikulášská diskotéka pro děti, kde se kromě tance také soutěžilo

ZPRÁVY Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Dokončení ze strany 7

dobrotu. Děkujeme všem! Prožíváme s vašimi dětmi ve školce okouzující atmosféru vánoc.

Nesmíme zapomenout ani na naše předškoláky, kteří na vánočním posezení s rodiči zahrají pohádku Zvířátka a Petrovští. Děti vytvářejí vše potřebné pro vystoupení samy s učitelkami a ve třídě vznikají postupně nádherné kulisy jako na opravdovém divadle. K besídce patří tradičně i dárek pro rodiče, který už je také s předstihem vyroben. Společné těšení na Vánoce s dětmi je kouzelné, to určitě potvrdí všichni, kteří přišli s dětmi na vánoční dílnu do MŠ. Tady se mačkalo, stříhalo, lepilo a výsledek je netradiční adventní věnec. Výroba i zdobení šlo dobře. Věříme, že i u vás doma příprava krásných rodinných svátků bude probíhat v klidu a pohodě.

Kouzelné vánoce a spokojené svátky plné lásky a dobra, do roku 2013 hodně zdraví, štěstí a každodenní úsměvy dětí přejí všichni zaměstnanci MŠ

Za kolektiv MŠ Mila Hájková

Čerti u nejmenších dětí v MŠ

Mikuláš, anděl a dooost čertů v MŠ

První sníh v MŠ

Dopis čtenáře

Dobrý den, moc děkuji za zaslání Železnorudského zpravodaje, kterým jste mi udělal opravdu radost a ve kterém jsem přečetl všechny články. Je to opravdu dobrý zpravodaj Vašeho města, kam rád, několikrát v roce, vždy zavítám. Budu velice rád, když Váš zpravodaj budu dostávat pravidelně každý měsíc. Ještě jednou moc děkuji nejen za zpravodaj, ale i za ochotu, s kterou jsem se u vás potkal.

S pozdravem Pavel Votava, Písek

Kde nás tisknou

Věřte ke čtení aneb 11 ks naší celoroční činnosti, dvanáctý výtisk právě držíte v ruce Foto LCK

Na Špičáku v oblasti statku funguje Autoservis Dalibora Řehulky, kde lze v dobré lhůtě a za přijatelné ceny opravit běžné závady na automobilu

Foto: Jan Novák

Chata na Pancíři je oblíbený cíl výletníků

PF 2013

*Příjemné prožít vánočních svátků,
na životní pouti novým rokem
i Šumavou žádné překážky přejí všem
obyvatelům i návštěvníkům Železnorudska
zaměstnanci ITC města Železná Ruda*

Přírodní park ve znamení Kozoroha

Asi 60 km jižně od Vídně se nachází neobvyklý skalní útvar. Je to náhorní plošina, dlouhá 8,5 km a široká 2,5 km, která je kolem dokola ohraničena strmým útesem. Nejvyšší bod planiny je 1100 m n. m.. Celé území je porostlé lesem a bujnou vegetací. Na náhorní plošinu vede jediná, klikatá silnice, která ji protíná v celé délce, s krátkými odbočkami k parkovištím, jež jsou výchozími body atraktivních turistických tras. Toto nádherné místo, s vyhlídkami, soutěskami, rozhlednou a Sky Walk výhledem do údolí se nazývá Přírodní park Hohe Wand, přírodní park.

Na Hohe Wand se nachází, kromě krásné přírody obora se zvířaty, hřiště pro malé návštěvníky, zážitkové trasy a mnoho dalšího. Strmé útesy jsou vyhledávaným rájem paraglidistů i horolezců, včetně těch českých.

Co je však velkou atrakcí pro všechny turisty, to jsou volně žijící kozorožci, kteří zde na Hohe Wand uprchli z obory asi před dvaceti lety a dnes tvoří kolonii o cca 90 kusech. Tato nádherná zvířata jsou sice ostražitá, ovšem nikterak plachá. Pozorovat i fotit je můžete ze vzdálenosti několika metrů. Národní park Hohe Wand je ukázkový příklad skloubení ochrany přírody a turistického ruchu. Turisté se zde mohou ubytovat v několika hotelech, penzionech či v soukromí, restaurace na vyhlídkových místech nabízí typickou dolnorakouskou kuchyni za příznivé ceny.

Tohle krásné místo je snadno dosažitelné po dálnici z Vídně a stojí určitě za návštěvu.

Text a foto: Světluše Chabrová a Václav Chabr

Asi devadesát kusů kozorohů žije ve strmých skalách parku.

Sky walk, oblíbený turistický cíl parku skýtá výhled do okolí

**Hezké a klidné
svátky vánoční,
pevné nervy a
kupu štěstí do
nového roku,
přeji všem
hasiči ze
Železné Rudy**

CENTRUM VOLNÉHO ČASU, o.s.

*Přejeme Vám i všem Vaším blízkým příjemné
prožití vánočních svátků a v novém roce 2013
pevné zdraví, mnoho štěstí a spokojenosti.*

Informace pro občany

Zastupitelé města Železná Ruda opětovně schválili na veřejném zasedání (dne 3. 10. 2012) příspěvek ve výši 500,- Kč pro občany Železné Rudy, kteří v tomto roce dovrší 62 let a více (nevztahuje se na členy Svazu zdravotně postižených – členové SZP tento příspěvek již obdrželi prostřednictvím své organizace).

Příspěvek je určen na nákup léků, vitamínů apod. v lékárně U Sněžného orla, Špičácká 228.

Čerpání do 31.1.2013.

Poukázky si vyzvedávejte na Městském úřadu, Správní odbor. Bližší informace: č..tel. 376 361 225, 224 nebo 724 05 37 91.

*MěÚ Železná Ruda,
Správní odbor; Caroline Zahradníková*

Jubilea prosinec 2012

Blahopřejeme prosincovým jubilantům:

*p. Vlasta Regnerová, Železná Ruda
p. Marie Antošová, Železná Ruda*

*Všem přejeme pevné zdraví, hodně
radosti a spokojenosti a do dalších let
jen to nejlepší.*

Sociální komise

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení čtenáři,
aby zasypal sníh horské hřebeny, musel svatý Martin se svojí družinou přijet na bílém koni a přivolat vládu „paní zimy“. Úderem poledne a výstřelem z pušky šumavského pašeráka, byl 9. listopadu odstartován již druhý ročník Svatomartinského sjezdu z Pancíře do osvěžovny Kandahár v Železné Rudě. Početná družina sva-

V sobotu 29. prosince 2012 pořádá město Železná Ruda a Horská služba Špičák zahájení zimní sezóny a otevření skitouringových tras na Železnorudsku. Zajímavý program bude zahájen v 9 hodin pod nástupní stanicí sedačkové lanové dráhy na Pancíři. Během celého sobotního dne si zájemci mohou zapůjčit kompletní skialpinistické vybavení od firmy

Svatomartinský sjezd - start závodu na Pancíři

tého Martina na různých vozidlech vlastní konstrukce se vydala po úbočí Pancíře směrem k hotelu Belvédér a po nezbytné kontrole co nejkratší cestou k osvěžovně, kde byl cíl celého náročného závodu. Vítěz celé soutěže obdržel vypečenou svatomartinskou husu, jejíž váha letos činila úctyhodných 7 kilogramů. Stranou nezůstalo ani ocenění nejlepšího vozidla, které bylo oceněno dozlatova upečenou kachýnkou. Paní zimu se určitě přivolat podařilo a všechny zveme na další ročník recesistického závodu, který pomalu získává v Železné Rudě tradici.

Horská služba Šumava pořádá během měsíce prosince řadu zajímavých akcí, na které vás chceme touto cestou pozvat:

Svatomartinský sjezd - družstvo horské služby

Alpsport a s průvodci si vyzkoušet pohyb na skialpinistických lyžích po vyznačených skitouringových trasách v okolí Železné Rudy. Pro netradiční vyznavače jízdy na telemarkových lyžích bude připravena půjčovna tohoto vybavení. Své dovednosti v této krásné lyžařské disciplíně si pod dohledem instruktora budete moci vyzkoušet na sjezdovce Hofmanky. Doprovodný program je připraven firmou HIGH POINT, která má připravenou řadu novinek v oblasti outdoorového oblečení a návštěvníci si budou moci vyzkoušet kvalitní oblečení na zimní sezónu od této firmy. Horská služba připravila s lavinovým preventistou praktické ukázky práce s lavinovým vyhledávačem a lavinovou sondou. Kynologové horské služby ukáží práci lavinového psa. **Pro zkušené borce, ale i začínající skialpinisty je připraven otevřený večerní závod jednotlivců ve výstupu na skialpinistických lyžích na Pancíři, který bude odstartován v 16.30 hodin u nástupní stanice lanové dráhy na Pancíři.** Všichni zájemci o vyzkoušení netradičních lyžařských disciplín jsou vítáni. Pro účastníky školy telemarku je připravena zajímavá sleva na sedačkovou lanovou dráhu a pro

Svatomartinský sjezd - nejmladší účastník závodu

všechny, kdo si zapůjčí vybavení nebo se zúčastní večerního závodu je připravena sleva na jídlo v horské chatě Pancíř.

31. prosince můžete vyrazit směrem na Kubovu Huť, kde se pořádá tradiční výstup na vrchol Boubína. Den strávený příjemnou túrou můžete zakončit v obci Kubova Huť, kde je připraven pro účastníky výstupu bohatý doprovodný program včetně ukázky Horské služby Šumava

Silvestrovský večer je na Špičáku řadu let neodmyslitelně spojen se Šancemi a silvestrovským sjezdem s pochodněmi. Každý, kdo chce 31. prosince zahájit silvestrovské veselí procházkou do sportovního areálu Špičák a strávit příjemné chvíle u ohně a svařeného vína, je v 17 hodin zván pod sjezdovku Šance na Špičáku. Rozlučte se společně s Horskou službou a šumavskými lyžaři se starým rokem 2012 a přivítejte Nový rok 2013 na Špičáku.

Všem čtenářům přeji jménem Horské služby Šumava pohodové Vánoční svátky, mnoho štěstí a zdraví v roce 2013.

Michal Jandůra

náčelník Horské služby Šumava

Svatomartinský sjezd - vyhlášení vítězů

Vážení čtenáři,

nu, je to tu opět... Zima, sníh, namrzlé silnice, vánoční svátky, Štědrý večer, Nový rok... To s sebou přináší krom radosti a pohody a krásného období z našeho pohledu zvýšené riziko vzniku nehod a možných požárů. Musíme zaklepat, ťukťuk, že během uplynulých let k žádnému vážnému požáru naštěstí nedošlo, tak nezbývá než doufat že tomu tak zůstane i letos. Přesto si na konci zpravodaje přečtete několik dobře míněných rad.

Události za období: 3. listopad 2012 – 2. prosinec 2012

3x dopravní nehoda

8. 11. 2012 – K dopravní nehodě jednoho osobního automobilu se zraněnou osobou jsme vyjeli po 15 hodině na Novou Hůrku. Na místě se nacházelo opravdu jedno vozidlo, které po sjetí z vozovky a jízdě v příkopu narazilo do betonového mostku a uvnitř zůstal zraněný řidič. Ve spolupráci s Horskou službou, Informační a strážní služba NP Šumava a Zdravotnickou záchrannou službou byl zraněný ošetřen a vyproštěn z automobilu. Následně si jej do péče převzala Letecká záchranná služba, která jej letecky transportovala k dalším vyšetřením a ošetření do nemocnice. Byl proveden úklid uniklých olejů a pohonných hmot a místo nehody přenecháno Policii ČR, jelikož se vozidlo nacházelo mimo silnici.

2x technická pomoc

zaklíněný mezi stromy. Řidič se vozu dostal s lehkým zraněním, přes kufř vozu. My jsme provedli odpojení akumulátoru a zachycení unikajících provozních kapalin. Řidiče si do péče převzala ZZS. Na místě spolupracovali také HS a ISS. Po vyšetření nehody Policií ČR jsme ještě pomohli vyprostit vrak vozu zpět na komunikaci.

21. 11. 2012 – Další dopravní nehoda na Nové Hůrce. Tentokrát německá řidička dostala smyk a vyjela se svým vozem ze silnice, kde narazila do betonového mostku. Opět jsme zamezili unikům provozních kapalin a provedli protipožární opatření. K lehčímu zranění jedné z pasažérek byla povolána na místo i ZZS ze Železné Rudy.

22. 11. 2012 – Ke snesení pacienta na žádost ZZS vyjela naše jednotka do obce Javorná.

29. 11. 2012 – Opětovný transport pacienta na žádost ZZS v obci Javorná.

15. 11. 2012 – Snesení pacienta na žádost ZZS v obci Javorná.

17. 11. 2012 – Dopravní nehoda osobního automobilu, která se stala před Skelnou na silnici Ž.R. – Sušice. Řidič zde se svým vozem dostal na namrzlé vozovce smyk a skončil v přilehlém lese,

Vánoční (výz)doxa

Následujícím článkem rozhodně nechci lobovat za velkovýrobce vánočního osvětlení, ale při nákupu této výzdoby je třeba brát zřetel nato, z čeho jsou vyrobeny a odkud pocházejí...

Inspekce na Plzeňsku zakázala prodej dvou druhů nebezpečných řetězů

Už dva druhy nebezpečných elektrických vánočních řetězů objevila Česká obchodní inspekce u prodejců na Plzeňsku. Nekvalitní ozdoby přitom mohou způsobit požár nebo zranění. Inspektoři proto radí, aby zákazníci řetězy kupovali u osvědčených prodejců v kamenných obchodech. Kontrola inspekce varují před elektrickými světelnými řetězy z tržnic. Mohou působit požár nebo zranění. Při koupi levnějších elektrických řetězů, které mnohdy bývají také méně kvalitní, sice můžete ušetřit pár korun, ale tyto ozdoby mohou zapříčinit požár nebo dokonce těžce zranit člověka.

Šéf České obchodní inspekce pro západní Čechy Milan Javorský říká, že nejčastěji kontrolují tyto nebezpečné věci nacházejí ve stánkách na tržnicích, ale také v kamenných obchodech, jež provozují cizinci.

„V loňském roce jsme zjistili třináct druhů nebezpečných elektrických ozdob, letos jsme ve stánkovém prodeji našli dva druhy. Jejich další prodej jsme samozřejmě zakázali,“ říká Javorský.

Jak poznáte nebezpečný výrobek? „Pokud je kabel tenčí, než například u sluchátek do uší, raději jej nekupujte. Mnohdy se setkáváme i s tím, že jsou dotyku přístupné živé části. Dávejte si pozor, jestli je mezi zástrčkou a prvním světélkem kabel dlouhý minimálně 1,5 metru,“ radí Javorský.

(převzato: idnes.cz)

Samozřejmě by měla také být zvýšená opatnost při manipulaci s adventními věnci resp. otevřeným ohněm na svíčkách, či prskavkách a podobně. A ještě jeden článek závěrem:

V Aši se popálil malý chlapec elektřinou z vánočního osvětlení

Přípravy na Vánoce mohly skončit tragédií. Elektrickým proudem z vánočního osvětlení se poranil ve středu večer šestiletý chlapec v Aši. Utrpěl popáleniny třetího stupně na prstech obou rukou. Záchranáři ho převezli do nemocnice v Chebu. „Záchranáři popálená místa místa zabalili do speciálních gelových chladicích obvazů, které používáme při popáleninách,“ uvedl mluvčí krajské záchrané služby Lukáš Hutta. Popáleného chlapce záchranáři převezli na dětské oddělení do chebské nemocnice. „Byl při vědomí, se záchranáři komunikoval. Zjistili jsme ale srdeční arytmií,“ doplnil mluvčí záchrané služby. Neštěstí se stalo chlapci doma při přípravě vánočního osvětlení.

(Zdroj: idnes.cz)

Skibus, sezona 2012/2013 – jízdní řád

(provoz: 22. 12. 12 – 1. 1. 13)

8:52	13:00	16:33	odj.	Hojsova Stráž	přij.	8:40	12:55	16:28
9:09	13:10	16:41		Ž. Ruda, Špičák		8:31	12:46	16:16
9:12	13:12	16:43		Ž. Ruda, Špičák, Stella		8:29	12:44	16:14
9:16	13:16	16:47		Ž. Ruda, Špičák, žel. st. rozc.		8:25	12:40	16:10
9:18	13:18	16:49		Ž. Ruda, Špičák, Jezerka		8:21	12:36	16:06
9:20	13:20	16:51		Ž. Ruda, žel. st.		8:19	12:34	16:04
9:24	13:24	16:53		Železná Ruda		8:15	9:55	12:30
9:27	13:27			Ž. Ruda, pod Belvedérem-camp			9:52	13:47
9:34	13:34		přij.	Čachrov, Gerlova Hut'	odj.		9:45	13:40

Občanské sdružení Otevřená Šumava uspořádalo seminář Zavřená Šumava v Bavorské Rudě

Proč na hraniční přechod Modrý sloup pod horou Luzný může turista jít tradičními a dokonce i neznačenými cestami z německé strany, ale z české nikoli? Proč může turista z bavorské strany doputovat až na hranici v oblasti Velkého Roklanu, Velké a Malé Mokřůvky, slatí Hochschachten, hraničního chodníku na Plesné či Juránkovy chaty a český turista sem z české strany nesmí, přestože zrovna tak jako bavorský občan žije ve společném prostoru Evropské unie? Proč smí návštěvník Šumavy vstupovat do jádrových oblastí národního parku často jen z německé strany, i když přírodní lokality na obou stranách hranice mají srovnatelný stupeň ochrany přírody? Tyto a podobné otázky zaměstnaly účastníky semináře s názvem Zavřená Šumava, který se konal v pátek 23. 11. 2012 od 10,00 do 14,00 v Bavorské Železné Rudě (společenské centrum ArberLandHalle).

Seminář slavnostně zahájili starosta Bavorské Rudy Thomas Müller, starosta Železné Rudy Michal Šneberger a předseda o.s. Otevřená Šumava Emil Kintzl. Pro Müllera jsou hlavní atrakcí Šumavy a Bavorského lesa národní parky, ale podle jeho názoru je vzhledem k ploše Národního parku Šumava méně turistických cest než v Národním parku Bavorský les, což je škoda. Starosta Šneberger se vyslovil pro užší spolupráci občanských sdružení ve prospěch otevření tradičních stezek na Šumavě a varoval před „šílenstvím ideologů“. Semináře se zúčastnili mj. zástupci Krajského úřadu v Plzni, starosta Modravy a předseda Sdružení obcí Národního parku Šumava Antonín Schubert a náměstek správy NP a CHOŠ Jiří Kvapil. Jedním z mluvčích semináře byl Václav Mazín, znalec v oboru krajinná ekologie. Mazín se domnívá, že NP Šumava je dnes chráněn před člověkem, ale nikoli před kůrovcem. „Téma obnovení turistických cest v Královském hvozdu má podobně jako téma celé Šumavy mezinárodní rozměr – chceme volně přecházet ke svým přátelům v Bavorsku jako naši otcové,“ řekl

Mazín. Krajinnářský architekt, soudní znalec v oboru životního prostředí a člen Mezinárodní společnosti krajinných ekologů Pavel Valtr tvrdil, že Národní park i Chráněná krajinná oblast Šumava jsou veřejným statkem, který se nemůže stát uzavřenou exteriérovou experimentální laboratoří. Člen o.s. Otevřená Šumava a publicista Radovan Holub se bude zabývat dvacetiletou historií neuvěřitelného úsilí o otevření turistického hraničního přechodu Modrý sloup, který jako jediný hraniční přechod centrální Šumavy bude snad sezónně otevřen k 15.7.2013. Také Královský hvozď v západní části Chráněné krajinné oblasti Šumava a uzavřené tradiční cesty v něm, analýza geopolitické situace západní části Šumavy a perspektivy otevření tradičních cest pro veřejnost při zachování racionální ochrany přírody budou hlavními tématy semináře. Seminář byl určen pro laiky i odborníky, občany i veřejné činitele, jimž leží současný stav Šumavy na srdci. Na závěr semináře bude přijato komuniké adresované předsedovi vlády ČR, předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

-red-

Unikátní horská louka Hochschachten leží na vybudovaném hraničním přechodu, na který se z české strany nesmí

Výňatek ze závěrů semináře Zavřená Šumava

Na území Šumavy a Bavorského lesa dochází k závažnému ohrožování vývoje nejen environmentálního: lesní biotopy vč. pralesových torz jsou rozvráceny naoktrojovanou kůrovcovou disturbancí již na cca 300 km² (převážně však na české straně), bezlesé biotopy, na něž je převážně vázána biodiverzita, jsou dlouhodobě sukcesně likvidovány (z někdejších 30 % k směrem k 5 %), ale i ekonomického a sociálního: dochází k trvalé demografické degeneraci většiny ze 75 obcí a měst regionu Šumavy, kam zasahuje velkoplošná ochrana, rozsáhlému ekonomickému propadu, ztrátě pracovních příležitostí a vzrůstání energetické problematiky (místní domácnosti nemají čím topit, ale dřevo musí hnit

nastojato k „vyhnojení“ ploch, šíření podkorňového hmyzu a dřevokazných hub). Zásadně jsou narušovány jednotlivé pilíře trvale udržitelného vývoje.

Národní park i Chráněná krajinná oblast Šumava jsou veřejným statkem, který se nemůže stát uzavřenou „exteriérovou experimentální laboratoří“, který je jakoby privatizován úzkou exkluzivní skupinkou teoretických ideologů divočiny, avšak bez vymezené společenské zodpovědnosti. Úkolem NP a CHKO je umožňovat maximální citlivé poznávání přírody obyvatelstvu i návštěvníkům. Zatím byla Šumava pod zástupným důvodem ohrožení tetřeva rozsáhle znepřístupňována (kdysi běžný, dnes ustupující severský pták tetřev, pokud není pronásledován, si na člověka zvykne jako třeba na vysokou kůru zvěř). Proto je základním požadavkem obnovení historických turistických tras, které byly cílevědomě likvidovány (Lávková cesta) či znepřístupňovány (Břežník – Modrý sloup, Dámská cesta aj.). Potřebné je zpřístupnit celé území NP i CHKO veřejnosti (dnes je i velká část CHKO nepřístupná) v jádrových územích po značených cestách a koncipovat ho jako park setkávání kultury českého a německého národa. Nutné je řešit oboustranně přijatelné (správa NP a CHKOŠ versus obce) výchovné a rekreační využití NP Šumava a Bavorský les a CHKO Šumava společně s přeshraničními regiony ve vazbě na Schengenskou dohodu.

Hlavním požadavkem vedle udržitelnosti je veřejný zájem a jeho prosazování jako většího konsensusu z hlediska potřeby jak dalšího ekonomického růstu k uspokojení sociálních potřeb, tak i k ochraně životního prostředí. V této souvislosti řešit koncepci současnou státní environmentální politiku MŽP, v současnosti ovládanou krajní menšinovou větví bezzásahové ekologické filosofie (puristického naturismu) a docílit harmonizaci environmentální legislativy v ochraně Šumavy v oblasti bioty s ohledem na další environmentální a socioekonomická hlediska kulturní obytné krajiny.

o.s. Otevřená Šumava

Starostové: Michal Šneberger a Thomas Müller při zahájení semináře Foto: Vlastimír Langr

Starosta Michal Šneberger a moderátor semináře Radovan Holub Foto: Vlastimír Langr

Předseda o.s. Otevřená Šumava Emil Kintzl promluvil o nesmyslných zákazech na Šumavě

Krajinářský architekt Pavel Valtr varoval, aby se Šumava nestala experimentální laboratoří ekologů

Seminář v ArberLandHalle v Bavorské Rudě si přišla poslechnout celá řada návštěvníků z Česka i Německa

Foto: Vlastimír Langr

Část referátu Modrý sloup jako překážka mezi národy – 20 let úsilí o otevření historického hraničního přechodu

Historický hraniční přechod Modrý sloup na bavorsko-české obchodní a soumarské stezce zvané Böhmweg stál tolik potu, krve a slz jako málokteré jiné místo na Šumavě. Přístup na Modrý sloup historickou cestou z Březníku byl z české strany po 2. světové válce zakázán. Březník (1165 m n.m.), který leží v mimořádně krásném, chladném a na srážky bohatém okolí, byl obydlen do roku 1951, poté vystěhován a v Luzenském údolí byla zřízena pěchotní střelnice. O čtyřicet let později, už po revoluci, padlo po krátkém uvolnění nové STOP – jde o 1.zónu ochrany přírody. V dramatu zvaném Modrý sloup od té doby vystupovali bavorští i čeští starostové, spolky, občanská sdružení, hejtmani, poslanci parlamentu, senátoři i ministři na nesčetných jednáních, schůzích a slyšeních. Co hodin se kolem Modrého sloupu prodiskutovalo, co benzínu a nafty projezdilo! Do boje o Modrý sloup zasáhl jak bývalý premiér Mirek Topolánek, tak poslankyně Spolkového sněmu z Berlína Brunhilde Irberová. Do kauzy Modrý sloup vstoupilo bavorské státní ministerstvo životního prostředí, různé přeshraniční komise, mikroregiony a euroregiony, organizace Europa-Union Deutschland i Spolek Karla Klostermanna.

Náměstkyně a Modrý sloup

V roce 2005 se na utajovaný Modrý sloup chtěla podívat tehdejší náměstkyně plzeňského hejtmana Olga Kalčíková s delegací. Dostala ústní povolení od Správy parku a doprovod pracovníků parku. Na Březník dopravila delegaci

auta se znakem NP a CHKOŠ. Náměstkyně si pozvala také televizi ZAK. Reportér poněkud protestoval, že musí vláčet těžkou kameru pěšky. Žádal, jestli by směl do Luzenského údolí „popojet autem“. Dostal vysvětlení, že něco takového se „zásadně nesmí“, že by šlo o závažné provinění proti principům ochrany přírody. Kameraman šel tedy zu Fuss, kus dál zkolaboval a jeho kolega ho musel odvést zpátky na Březník. Když se náměstkyně s doprovodem vracela z Modrého sloupu, přímo v Luzenském údolí za zatáčkou stálo auto správy parku. Bylo to auto odboru vědy a vý-

zkumu. Blesk z čistého nebe. „Jak je to možné, kdo nám to vysvětlí?“ šeptali si mezi sebou účastníci delegace. „Vždyť žádné auto sem z principu nesmí!“ Nikdo nechtěl mluvit příliš nahlas, protože každý věděl, že je tam taky tak trochu načerno. Tehdy možná nešlo ani tak o to jedno auto, ale o důvěryhodnost. Správa parku tehdy před náměstkyní popřela své vlastní principy a zásady. Jindy zas jel z Modrav na Modrý sloup na kolech hejtman Petr Zimmermann s doprovodem. Hejtman si dal záležet na tom,

Pokračování na straně 16

Hraniční přechod Modrý sloup pod Luzným, kudy vede historická cesta z Čech do Bavorska a kam se z české strany zatím nesmí

Část referátu Modrý sloup jako překážka mezi národy – 20 let úsilí o otevření historického hraničního přechodu

Dokončení ze strany 15

aby ukázal, že myslí ekologicky. Politici na kolech, to byla přímo pastva pro oči turistů. „Chceme chránit přírodu, proto jedeme na kolech,“ vykládal hejtman turistům, které potkal na Březníku. „Můžeme jít s vámi?“ ptali se ho nějací pěší turisté. Hejtman odpověděl, že by to šlo, ale museli by mít kola. A pak že by je propašoval ve skupině politiků. Turisté začali shánět kola, ale vzdali to. Na Modrý sloup s hejtnem se tehdy nedostali. Nástupce Aloise Pavlíčka František Krejčí si absurditu s vyjížděkami politiků do problémových míst parku uvědomoval. Gaudiu na Březníku se vyhnul tak, že politiky nebo novináře vsadil do aut se znakem parku už v Modravě a vysadil je až tam, kam nebylo vidět. Právě drobné šikany a nesmyslné trvání na detailech dělají z české ochrany přírody v očích některých běžných lidí partu Spejblů, kterým je dobré nevěřit.

Organizované exkurze

V roce 2006 dosáhl tehdejší ředitel správy NP a CHKOŠ Alois Pavlíčko uvolnění cesty Luzenským údolím prostřednictvím tzv. vládní výjimky pro pořádání hromadných akcí, které v NP zakazuje zákon o ochraně přírody a krajiny. Konečně byly po mnoha předejích a sepisování žádostí povoleny na pět víkendů organizované exkurze z Březníku na Modrý sloup s doprovodem. Bylo to docela napínavé. Modrý sloup byl zařazen až na konec schůze vlády. Kancelář ředitele parku sledovala jednání on-line, někteří ještě ve 14 hodin doufali, že se Modrý sloup na pořad schůze nedostane, někteří věřili, že ano. I tato drobná příhoda ilustruje hodně situaci na Správě parku, kterou Jan Stráský nazval tak zvláštní „že nic zvláštnějšího... jsem za více než sedmdesát let svého života ještě nezažil... zvláštnější už je jen Sahara a Himaláje. Všichni si mysleli, že v roce 2007 budou exkurze pokračovat. Ty však skončily neslavně pokoutou a v roce 2007 a 2008 byl přístup na Modrý sloup z české strany zase zakázán.

Pak začala situace kolem Modrého sloupu dramaticky eskalovat. 13.3. 2008 zamítly obce na obou stranách hranice memorandum obou národních parků o zřízení tzv. Divokého srdce Evropy, dokud nebudou vyřešeny přechody mezi oběma parky. 31. 7. se na jednání v bavorském Regenu už natvrdo mluvilo o nové „zeleň opone“ a bavorský zemský rada a náruživý hráč Heinz Wölfl zpochybnil, že národní parky mají rozhodovací pravomoc, pokud jde o hraniční přechody. Tlak obcí a politiků vyvrcholil přípravou souborného dokumentu o 25 šumavských přechodech mezi Českem a Bavorskem a Českem a Rakouskem. Dokument předal bývalý premiér Mirek Topolánek bývalému bavorskému premiéři Güntheru Becksteinovi. To už byla politická síla, kterou Správa NP a CHKO Šumava nemohla zamést pod stůl nebo zlikvidovat narychlo objednanou studií o vý-

skytu tetřeva. A tak 15. 7. 2009 byla po šedesáti letech na zkušební dobu dvou let povolena přístupová cesta z Březníku na turistický hraniční přechod Modrý sloup obchůzkou přes horu Špičník. Šlo o historický okamžik. Bohužel stezka na Modrý sloup vedla tou nejméně vhodnou trasou, na které se turista v území tetřeva zdržuje mnohem déle, než kdyby šel přímo Luzenským údolím. A to byl kámen úrazu. Za dva roky spadla klec. Dnes se na Modrý sloup z české strany opět nesmí.

Další problémy

A byly tu ještě další problémy. Jako kompenzační opatření pro otevření Modrého sloupu a dalších dvou přechodů v centru Šumavy (Prameny Vltavy a Poledník) bylo mj. stanoveno tzv. Divoké srdce Evropy, 15 000 ha velké přeshraniční území, které mělo být podle dohody z mezinárodní konference v Mexiku zařazeno do kategorie IB podle IUCN jako neregulovaná divočina kanadského typu. Divoké srdce však nikdy de iure zřízeno nebylo, dosud existuje jen virtuálně. Okolní plochy padly do nové kategorie chráněného území, nazvané „území zvláštní ekologické stability“ a „území s omezeným vstupem“. Tuto kategorii chráněného území ale 15.12. 2011 zrušil Nejvyšší správní soud. Začínalo to být nepřehledné, zmatečné, absurdní.

V únoru 2011 vydal spolek Karla Klostermanna se sídlem v Grafenau rezoluci za otevření přechodu Modrý sloup a historické cesty Luzenským údolím. „V případě cesty na Modrý sloup jde o jeden z nejstarších a nejvýše položených hraničních přechodů mezi Bavorskem a Čechami. Také Karel Klostermann popisuje ve svých románech cestu u Modrého sloupu jako oblíbenou spojku mezi Čechami a Bavorskem. Jde o jedno z nejkrásnějších šumavských údolí, propojené už existující cestou. Nyní, když se oba národy rozhodly podniknout všechno pro to, aby překonaly to, co je dělí, a podporovaly lidské a politické porozumění, měla by být his-

torická cesta otevřena.“ V rámci oslav tisíce let soumarských stezek mezi Bavorskem a Čechami měla karavana čtrnácti koní a třiceti osob projít 10. 6. 2011 z Kašperských Hor do bavorské obce Waldhäuser. Žádost města Grafenau a Kašperských Hor o jednorázový průchod symbolické karavany soumarů Luzenským údolím však Správa šumavského parku zamítla z důvodu kumulace negativních vlivů na úspěšnost přežívání nové generace jedinců tetřeva hlušce.

Němci přechody stále podporují, modrý sloup snad nakonec bude

NPBW vede v současné době Franz Leibl, třetí ředitel Správy parku za celou dobu jeho trvání – více než čtyřicet let. Jeho mottem je „lesní divočina bez hranic.“ To už není přímo divočina kategorie IB. Správa NPBW ukázala dobrou vůli pokračovat v přeshraničním propojení. Rok 2013 bude rokem Modrého sloupu. Správa NP a CHKOŠ vyslovila souhlas s proznačením turistické značené cesty Luzenským údolím. Nejnovější výsledky monitoringu tetřeva zřetelně ukázaly, že vedení trasy skrz Luzenské údolí představuje pro populaci tetřeva nejsnesitelnější řešení. „To dává dobrou perspektivu pro jeho otevření,“ řekl ředitel správy NP a CHKOŠ Jiří Mánek, který zažil mnoho absurdních veletočů kolem Modrého sloupu a domnívá se, že konsensuální řešení je to nejlepší možné. Jako nejlepší řešení byla nakonec stanovena trasa vedená středem Luzenského údolí, která je zpevněná a netvoří vhodný biotop pro chráněného tetřeva. „To jasně vyplývá i z tříletého česko-bavorského monitoringu výskytu tetřeva hlušce v dané oblasti,“ doplnil ředitel správy NPBW Franz Leibl při klíčovém jednání s ředitelem Jiřím Mánekem v říjnu 2012. A tak všechno nasvědčuje tomu, že Luzenským údolím na Modrý sloup a Luzný se čeští turisté od 15. 7. 2013 výše skutečně projdou.

Radovan Holub

Seminář s názvem Uzavřená Šumava v Bavorské Rudě

Foto: Vlastimír Langr

Žil mezi námi – Jiří Mucha

Fenomén Jiří Mucha na Železnorudsku

Pokud se řadíte k železnorudským starousedlíkům, mohli jste v uplynulých desetiletích, zvláště pak v 70. a 80. letech minulého století, v našem městě vcelku běžně vidat Jiřího Muchu, syna malíře a grafika Alfonse Marie Muchy. Na veřejnosti působil velmi skromně. Pokud byl místními lidmi osloven, rád s nimi pohovořil. S lidmi, kteří s ním sympatizovali, se tak obvykle dělo při nákupu ve staré samoobsluze u velkého, kulatého, bílého stolu za pokladnami (objekt vedle hotelu Javor). Choval se velice vstřícně a ochotně vepisoval zdejší čtenářům věnování s podpisem do svých knih. Jeho chalupě, ve které se rozhodl usadit, se doposud říká prostě Muchovna.

Ředitel zeměkoule

Jiří Mucha se narodil 12. 3. 1915 v Praze a zemřel 5. 4. 1991 tamtéž. Studium medicíny začal ve svém rodišti a dokončil jej na Sorbonně v milované Paříži. Studoval též orientalistiku a dějiny umění. Vlivem doby, ve které žil, se postupně profesně i lidsky stal vším možným – válečným zpravodajem BBC, letcem na africké frontě, reportérem, novinářem, spisovatelem, lékařem – vězněm v uhelných a uranových dolech, kam ho odsoudili v zinscenovaném procesu za údajnou špiónáž. Jiří Mucha coby scénárista a překladatel z angličtiny, světoběžník, disponující výbornou znalostí několika světových jazyků, intelektuál, bohém, bonviván, milovník krásných žen. Snad proto všechno si u svých přátel z uměleckých kruhů vysloužil obdivné přizvisko Ředitel zeměkoule. Řadu z nich hostil na své chalupě v Železné Rudě. Jezdili k němu například členové hudební skupiny Olympic, zpěvačka Jitka Zelenková, umělců byl pořád plný dům.

Hudební lásky

Inklinování k hudební branži lze ostatně pozorovat i v jeho nejosobnějším životě. Mucha byl dvakrát ženatý, jeho osudem se staly hudebnice. Nejdříve předčasně zesnulá skladatelka a dirigentka Vítězslava Kaprálová, krátce nato skotská skladatelka šlechtického původu Geraldine Thomsen. Zatímco první ženu Vitku, svoji vrstevnici a zároveň blízkou přítelkyni

Světoběžník Jiří Mucha v Železné Rudě v 80. letech Z archivu Venduly Dvořákové

hudebního skladatele Bohuslava Martinů, pochopal v jejich 25 letech, o dva roky mladší Geraldine Muchu přežila. Zemřela až letos 12. října. Bylo jí 95 let. Do vysokého věku se těšila mimořádné fyzické kondici a duševní svěžesti. Třeba sama létala letadlem do svého záměčku. Podle své sekretářky spolu s herečkou Květou Fialovou platila za jedinou dámu z celé Prahy.

Buď máslo, nebo džem

Paní Geraldine povahou rozhodně nezapřela správnou Skotku, což dokládá například příhoda z období druhé světové války. Když za ní jel Jiří Mucha na Vánoce roku 1943, ve vlaku potkal amerického vojáka. Ten se neměl kam vrtnout, tak ho Mucha pozval k nim. Voják s sebou vzal spoustu zásob a všechny podělil. Začal mazat na krajíce chleba máslo a džem. Když to paní Geraldine viděla, rázně řekla: „Vy si chcete mazat na chleba máslo i džem? Tak to ne! Buď jedno, nebo druhé, obojí ne! Je válka a musí se šetřit!“ Marně voják namítal, že si jídlo sám přinesl, a tak to nevaldi.

V Muchovně vzpomínkou redaktorky

Teprve po Sametové revoluci v roce 1989 se Muchovi konečně dostalo jakés takés satisfakce v podobě zvolení předsedou českého PEN klubu. Pro totalitní režim byl obecně nepohodlný, a tak odvahu oslovit ho měli v Železné Rudě, jakožto ve vojensko-policejním městě, skutečně jen málokteří. Zejména ti si ho vážili, snažili se mu v případě potřeby často zcela nezištně vypomoci s něčím kolem jeho chalupy a nechodili kolem něj po špičkách.

Bohudíky k nim patřili také moji rodiče. Vzpomínám si, jak mi tenkrát jako holčičce

maminka kladla na srdce, abych se snažila zapamatovat si každý okamžik ze setkání s tímto vzácným člověkem. Myslím, že se mi to povedlo. Vybavuji si, jak jsme ho v Muchovně několikrát navštívili. Interiér Muchovny působil dojmem muzea – všude starožitný nábytek a na stěnách vycpaní opeřenci. Moji štíhlou maminku s dlouhými vlasy oslovoval „krásná vílo“ a rodičům podepsal právě svoje Podivné lásky a připojil upřímné věnování. Na dotaz, zda je v této knize všechno napsané podle pravdy, přitakal, že v téhle ano. Jinak prý samozřejmě jako každý autor pracoval s jistou dávkou pro čtenáře přitažlivé nadsázky.

Dodnes jako oko v hlavě opatruji památky s jeho věnováními s podpisem. Jedno pro devítileté děvčátko, druhé, psané o šest let později, pro dívku dospívající. Z myslí mi už asi nikdy nevymizí charismatická postava muže v hnědé kožené vestě s neuvěřitelně uhrančivými očima a zkoumavým pohledem.

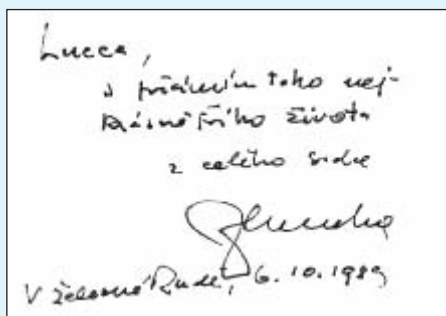
Sprízněné šumavské duše

Osobou nejpovolanější, jež může smělé vydat pravdivé svědectví o pobytu Jiřího Muchy na Železnorudsku a má na něj také nejvíce vzpomínek, je každopádně Miroslava Václava Dvořáková. Seznámil je Antonín Nový, který do Železné Rudy k Jiřímu Muchovi také často jezdil a fotografoval. O Muchův dům se paní Vendula spolu s manželem Zdeňkem docházela starat přes dvacet let. Jakožto rodinní přátelé požívali Dvořákově Muchovy naprosté důvěry. Bez obav jim svěřil klíče od domu, neustále byl s nimi v telefonickém kontaktu. Než

Jiří a Geraldine Muchovi společnými silami zvelebují svoji chalupu v Železné Rudě na přelomu 40. a 50. let Foto z archivu Venduly Dvořákové

si Mucha pořídil do chalupy plynové topení, chodili mu tam před avizovaným příjezdem topit, v zimě odhazovali sníh.

Osobní věnování pro tehdy patnáctiletou LCK

Žil mezi námi – Jiří Mucha

Dokončení ze strany 17

Geraldine Muchová a syn John s rodinou na chalupu přijížděli dvakrát třikrát do roka. Kvůli manželce ze zahraničí museli Muchu i za bývalé éry pouštět za hranice našeho státu. Faktem je, že s Muchou vedli takový volnější život. Do poslední chvíle svého života udržovala Muchova žena Geraldine s paní Dvořákovou kontakt. John Mucha, otec tří dětí, tak činí pořád. Dokonce byla pozvána na jeho stříbrnou svatbu nebo na koncert u příležitosti oslavy nedávných 95. narozenin paní Geraldine. Obojí s díky odmítla. Kdyby byl dosud naživu její manžel Zdeněk, bylo by to jiné.

Nejoblíbenější díla

O Jiřím Muchovi mluví Vendulka Dvořáková jako o velice pracovitém, hodném člověku, jenž nikdy nikomu neublížil. Své knížky prý psal hlavně po nocích. Třeba již zmíněné Podivné lásky, kde je hlavní postavou Muchova první žena Vítězslava Kaprálová, četla paní Vendulka ještě před dokončením. Její nejoblíbenější Muchovou knihou je Oheň proti ohni, v níž se mísí autentický popis válečných operací na několika frontách s jeho osobními vzpomínkami coby válečného reportéra. Za jednu z jeho nejlepších knih považuje také Studené slunce, kde Mucha píše o letech strávených v kriminálu. Zvláštní na tom všem je, že si na toto neblahé období nikdy ani v nejmenším nepostěžoval. Naopak se dokázal nad tyto hořké životní křivdy povznést natolik, že o nich mluvil jako o krásné době, kdy se potkal s celou řadou z intelektuálního hlediska cenných osobností. Navzdory prožitým hrůzám nezatrpkal a nenechal se zlomit. Rovněž knihu s prostým názvem Alfons Mucha, věnovanou svému otci, pokládá Vendula Dvořáková za pěknou a zdařilou.

Proč jezdil do Rudy

Chalupu v Železné Rudě si Jiří Mucha údajně vybral z důvodu, že byl podle svých slov úplně prvním českým vojákem, který s americkou armádou při osvobození naší vlasti v roce 1945 přímo tady překročil hranice s Bavorskem. Výrazně emotivní zážitek zjevně zapříčinil, že si to tu okamžitě oblíbil a koupil chalupu, která mu byla nabídnuta.

Zabavené knihy a ovečka v klobouku

Fotografií Jiřího Muchy má Venda Dvořáková několik, úsměvných historek přímo bezpočet. Dává k dobru třeba to, jak Muchovi zabavili na hranicích kufr plný jeho vlastních knih, které si z ciziny vezl, neboť v Čechách se zrovna vydávat nesměly. Byla to ona, kdo pro ně musel dojít až na celnici a celníky, které znala, přemluvit, aby mu je vrátili. Mucha kupříkladu choval ovce, se kterou se rozhodl jet na Hojsovu Stráž za beranem. Auta tady tenkrát měli jen pan Kovařík a jeho jmenovec,

svého času zdejší obvodní lékař Jiří Pejša. S Pejšou Mucha kamarádil. Naložili tedy milou ovci do auta. Na hlavu jí dali klobouk, aby vypadala jako lidský pasažér, zmátla tehdejší příslušníky Veřejné bezpečnosti a Pejšova žena nebrblala, že vezou ovečku jejich autem.

Tak jsem žebrák

Jindy se zas Jiří Mucha s Vráťou Hlavatým, umělcem létajícím balónem, rozhodli vozit dřevo, složené asi třicet metrů od domu, už Muchovým vozem značky Saab. Ještě týž večer Mucha paní Vendule volal, aby šla do domu a našla mu tam takové pouzderko. Hledali tedy s mužem oba s baterkou, ale nic našli. „Tak jsem žebrák,“ pronesl tehdy spontánně Mucha. Hodně jezdil po světě a v postrádaném pouzderku měl platební karty z Paříže, Londýna, New Yorku. Ty se tou dobou v naší zemi ještě zdaleka nenosily. Paní Vendule to nedalo. Šla do domu druhý den znovu a horečně přemýšlela, co měl Mucha ten den na sobě. Poklad z platebních karet nalezla v ošoupané košili s roztrženou kapsou. Vida, kam vedla nedbalá elegance bohéma.

Co ji mrzí

Najde se i několik věcí, které paní Vendulku doteď mrzí. Chybou Jiřího Muchy prý bylo, že hodně kouřil. Kdyby to nedělal, určitě by nemusel na operaci karcinomu plic a dožil by se vyššího věku. Může nás těšit, že na samém sklonku života byl Jiří Mucha myšlenkami i na Šumavě. Ještě 9. března 1991 adresoval manželům Dvořákovým dopis s tím, že až ho pustí z nemocnice, přijede do Železné Rudy. Poslední psaní, které od něj dostali, má Vendulka Dvořáková dodnes schované.

Svět je někdy překvapivě malý. Na poslední dny života Jiřího Muchy, strávené v pražské nemocnici, si dobře pamatuje lékařka Jindřiška Holubová ze Špičáku, která tam tou dobou pracovala. Mucha prý podvědomě tušil, že se blíží jeho konec. Nenechal se proto převést do nemocnice v Paříži. Chtěl zemřít v rodné zemi, v rodném městě.

Paní Vendulu Dvořákovou mrzely Muchovy krátkodobé známosti s hezkými, mladinkými slečnami, které vozil i do Rudy na chalupu. Když mu nějaká odrostla, vzal ji do Paříže, tam z ní udělal modelku a našel si zas jinou. Paní Vendula dodnes se smíchem v hlase vzpomíná, jak k němu jezdila mladá mulatka, která se opalovala v rouše Evině na zahradě, kam bylo vidět přes plůtek vinné révy. Na tehdejší dobu vskutku věc na Šumavě nevidaná. Pravdou je, že někteří železnorudští občané z toho byli pař. Měl však i jednu přítelkyni dlouhodobou. Ta mu dokonce vedla agendu jeho knih.

Carpe diem

Klidný, jemný spisovatel přitahoval ženy a ženy přitahovaly jeho. Děsy z druhé světové války a později v komunistickém vězení v Muchovi zřejmě probudily touhu srovnatelnou s pocity představitelů Ztracené generace typu Ernesta Hemingwaye a Francise Scotta Fitzge-

Muchovna, 1978

Muchovna, 1978

ralda po první světové válce. I teď bylo třeba „trhat dne“, žít, užít a vynahradit si každický ztracený okamžik.

Muchovna bez Muchových

Kromě syna Johna se stal Jiří Mucha otcem nemanželské dcery Jarmily, která svými uměleckými sklony rozhodně nezapře dědečka Alfonse Muchu. I s ní je Vendula Dvořáková v kontaktu. Muchovnu původně zdědila paní Geraldine. Posléze se však musela s Jarmilou Muchou Plockovou o dům soudit a spor prohrála. Kdyby k tomu nedošlo, Geraldine a John Muchovi by Muchovnu pravděpodobně nikdy neprodali a dál bychom je zde několikrát do roka vidali. Jarmila Mucha Plocková z chalupy odvezla všechny věci po otci, které se jí líbily, a po tři roky sem vůbec nezavítala. Nakonec dům, o který původně tolik usilovala, prodala.

Jednadvacet let po smrti

Zájem o osobnost Jiřího Muchy neopadá. Loni vyšel titul Jiří Mucha od Jolany Šopové, která ho ještě stihla oslovit jako konzultanta své diplomové práce. Následných dvacet let sbírala materiál ke knižnímu životopisu. Dlouho váhala, jestli životopis dokončit, a byl to právě fotograf Antonín Nový, kdo ji doslova přinutil, aby práci dodělala. Bohužel v knize paradoxně chybějí cenné vzpomínky paní Dvořákové.

Letos přibyla kniha Společenský agent Jiří Mucha od Charlese Laurence. Podtitul Lásky a žal za železnou oponou – intriky, sex a špioni dává tušit silně kontroverzní obsah. Britsko-americký autor staví na dvou rozhovorech a na útržcích vlastních dětských vzpomínek z pražské diplomatické společnosti v první dekádě studené války. Úsudek si po přečtení musí udělat každý sám. Škoda jen, že k mnohdy absurdním nařčením se dvacet jedna let po své smrti Jiří Mucha již vyjádřit nemůže.

Lucie Charlotte Kopecká

Fascinující člověk Jiří Mucha

Své poslení vánoce roku 1990 trávil Jiří Mucha ve své chalupě v Železné Rudě

V prosincovém čísle vzpomínáme na člověka, který žil mezi námi. Vidali jsme ho v Železné Rudě často, měl k našemu městu vztah, měl tu dům a přátele. Možná jen někteří docenili, jak velký člověk to je. Dnes se zájem o něj znovu probouzí. Píší o něm všechny přední české noviny, od Lidových novin po Reflex. Diskutuje se o skvělé biografii Jiří Mucha od Jolany Šopové, z jehož přebalu se na nás dívá prostřednictvím fotografie Josefa Chuchmy a o dvě stránky dál na fotografii Antonína Nového ve své typické džínové bundě s kožšinou. Jiří Mucha se narodil 12. 3. 1915 a první léta rodina jeho otce malíře Alfonse Muchy pobývala především na zámku ve Zbiroze, kde si Alfons pronajal od Jeronýma Colloredo-Mansfelda byt a ateliér. Jako mladík žil Jiří Mucha na různých místech, například v Praze, v Letohradu, v Římě, v Nice, Montpellieru, Paříži, Londýně, švýcarském Lausanne a New Yorku. Měl zájem o přírodopis, tramping a sbíral nerosty. V Praze se roku 1935 seznámil s Rafaelem Kubelíkem, později světově proslulým českým dirigentem. Začal studovat medicínu, dělal také

Jiří Mucha ve svém salónu na Hradčanech, 1973
Foto: Antonín Nový

tiskového tajemníka. Přitahovala ho také válečná fronta. V roce 1940 si tento „blouznivý chlapec“ vzal za ženu hudební skladatelku Vítězslavu Kaprálovou, přítelkyni Bohuslava Martinů. Po smrti otce roku 1939 se stal dobrovolníkem československé armády ve Francii a později redaktorem BBC pro Československo. Jako válečný zpravodaj a „divoký reportér“ působil na konci války – to už bylo po smrti Vítky Kaprálové, která zemřela na TBC. Mucha se v roce 1941 oženil se skotskou hudební skladatelkou Geradine Thomsenovou. Jan Masaryk ho v té době nasměroval do Afriky a na Blízký Východ, Mucha jako zpravodaj kromě Egypta, Íránu a Sýrie procestoval v roce 1943 a 1944 i Čínu, Barmu a Indii. V roce 1945 se vrátil do Prahy, seznámil se s vdanou Vlastou Plockovou, s kterou později v padesátých letech jezdil i do Železné Rudy lyžovat. „Pojeď do Rudy, která mi zatím bude jediným útočištěm,“ napsal Mucha Plockové v r. 1950. Nakrátko zakotvil v Československém rozhlase, ale v roce 1946 začal znovu cestovat, zejména do Belgie, Velké Británie a Francie. V roce 1946 po odsunu Němců dostal Mucha, režisér Vladimír Čech (Divá Bára) a Rafael Kubelík prostřednictvím železnorudského faráře Pavla Janečka možnost osídlit opuštěné domy v Železné Rudě. Tak se tu vytvořila umělecká komunita, kombinovaná s hospodářstvím – v novém domě Jiřího Muchy zbyla po majiteli koza a dvě ovce. V železnorudském kostele Panny Marie Pomocné z Hvězdy bylo s pomocí umělců uspořádáno „umělecké léto 1947“. Svě zkušenosti v Železné Rudě zpracovával Mucha v románu Válka pokračuje (1949).

V roce 1950 se Vlastě Plockové narodila nemanželská dcera Jarмила Mucha Plocková zvaná Miki. Mucha se stal zaměstnancem Československého filmu a zároveň v té době získal pražský dům na Hradčanském náměstí. Osud si s ním ale zahrál trpce. Právě, když v Železné Rudě pobývala v roce 1951 Geradine Mucha, byl Jiří odsouzen k trestu odnětí svobody kvůli aféře novináře Associated Press Williama Oatise – s ním se Mucha seznámil v pražské rezidenci vy-

sokého britského diplomata Petera Laurence. Muchu obvinil Laurenceův syn Charles v knize Společenský agent Jiří Mucha (Prostor 2012) z toho, že v zakázce StB svedl manželku jeho otce a zničil mu tím rodinu. Mucha si trest odseděl a odpracoval v kladenských dolech, v Ostrově a ve Valdicích. Seděl tři roky. „V Západě viděl vrchol kultury, nenašel správný postoj k pokrokovému lidově-demokratickému zřízení,“ píše o něm tehdy jeden z tajných, kteří ho sledovali.

Po návratu z vězení došlo ke konfiskaci Muchova domu v Železné Rudě. V roce 1954 byl Mucha donucen ke spolupráci pod krycím jménem Anty. Místo do Železné Rudy začal jezdit do Jiřetína v Jizerských horách, někdy také s Geraldinou a synem Johnem Omondem Muchou. Cestuje, touží inscenovat muzikál amerického typu v Československu a dává se do uspořádávání otcova archivu a organizuje jeho výstavy prostřednictvím Artcentra. Výstavy organizuje ve Velké Británii, v Japonsku i jinde. Přitom se seznámí se svou pozdější dlouholetou přítelkyní Martou Kadlečíkovou. Ta se mu zprvu stará o přepisy, překlady a vymáhá mu dluhy od lidí, kterým Mucha půjčil. Během svých cest sleduje divadelní hry špičkových autorů, které později sám překládá. V New Yorku se seznámí a dramatikem Arthurem Millerem. Cestuje do Mexika, na Novou Guineu, do džungle na Amazonce a do dalších odlehklých míst.

Dům na Hradčanském náměstí se v šedesátých letech stává centrem pražské bohémy. Pořádají se tu snobské i erotické večírky. Stálými hosty tu jsou například výtvarník Vratislav Hlavatý nebo hudebník Miroslav Berka z kapely Olympic. Nejde ale jen o erotiku. Mucha se pro dívky stává jakýmsi novodobým Henrym Higginsem z My Fair Lady a učí je dobrým způsobům. V životě Jiřího Muchy se objevuje také mladička Maruška, dcera Otomara Korbeláře a Evy Vrchlické, kterou Mucha bere k sběratelce a mecenáše umění Medě Mládkové a na karibský ostrov St. Thomas, kde vlastní vilu. Maruška později mizí v USA, kde se údajně stane matkou pěti dětí. V sedmdesátých letech se díky Muchovi objevuje v Železné Rudě newyorská Češka a kurátorka výstav Monika Abbott. Na Hradčanské náměstí přijíždí i francouzská fotografka Irina Ionesco se svou tehdy čtrnáctiletou dcerou Evou, později pornoherečkou. Eva se po letech stává režisérkou. Objevuje se tu i americký spisovatel Philip Roth, který se pro svůj román Pražské orgie (1985) údajně nechal inspirovat Muchovým domem v Praze.

Roku 1976 získal Jiří Mucha zpět svůj dům v Železné Rudě, který mezitím obhospodařovaly ČSD a Státní lesy. S obnovou domu mu vydatně pomáhá fotograf Antonín Nový. Později v osmdesátých letech jezdí do Železné Rudy s mladičkou Beny.

„Nejlípší to bylo v jeho železnorudské chaloupce,“ píše v té době dívka. Beny ráda chodí po šumavských lesích. Revoluce roku 1989 zastihuje Muchu v Paříži. Mucha se vrací, hrdý na národ, který dokázal zabojoval za svobodu. Mucha se účastní jednání československých spisovatelů a stává se předsedou českého PEN klubu. Ozývají se ale zdravotní problémy. Mucha absoluuje operaci srdce. Poslední vánoce tráví v Železné Rudě s Mar-

Takhle pomocí fotografických studií vznikala slavná plátna Alfonse Muchy.

Ze souboru Mucha Girls Antonína Nového

Fascinující člověk Jiří Mucha

Dokončení ze strany 19

tou Kadlečíkovou a přítelem své neterě Marie. Jsou to jeho poslední Vánoce. Na počátku roku mu v plicním sanatoriu na Veleslavíně diagnostikují tumor v plicích. Mucha vypráví své ošetřující lékařce svůj životaběh a říká, že by šel do nemocnice do Paříže, kdyby věděl, že se může vyléčit. Věděl, že je konec. Byl fatalista. 5. 4. 1991 umírá ve svém domě na Hradčanském náměstí.

Ještě téhož roku je jeho dům v Železné Rudě vykraden. Marta Kadlečíková umírá o pět let později, Jarmila Mucha Plocková bojuje za to, aby mohla být považována za dceru Jiřího Muchy, později zakládá Ateliér Mucha. John Mucha zakládá Nadaci Alfonse a Jiřího Muchy a také komerční Mucha Trust v Lichtenštejnsku. Dům Jiřího Muchy v Železné Rudě prodává Jarmila Mucha Plocková v roce 2010. A jakoby zázkasem, jedenadvacet let po smrti Jiřího Muchy, je o něm slyšet stále víc. Slovanská epopej Alfonse Muchy se vrátí tam, kam Jiří tak rád cestoval. V roce 2017 navštíví výstavu v Japonsku. Výstava v Japonsku bude uspořádána v průběhu února a března roku 2017, náklady spojené s přepravou všech dvaceti obřích plátů budou hradit Japonci. Cena se vyšplhá na 2,53 miliónu korun, podmínkou zápujčky je i pojistka ve výši 1,27 miliardy korun. Protože je dílo kulturní památkou, musí jeho vývoz ještě schválit ministerstvo kultury.

Jiří Mucha prožil neskutečně barvitý život, život, který byl někdy smutný a někdy krásný. Nikdy neměl rodinu v pravém slova smyslu. Pomáhal osamělým lidem bez vnitřní síly, různým bludičkám a zkrachovalým existencím, které se tak často dostávaly do jeho próz. Mucha byl fascinující, nesmírně vzdělaný člověk, dobrodruh, intelektuální požitkář, cestovatel. Život bral takový, jaký je. Mluvil tiše a ne-

Jiří Mucha s Dášou, 1975. Režisér Jan Němec o něm říká „Stál mimo zákon a pravidla doby. Ve svém společenském salónu měl výsadní postavení, byl naprosto nad věcí, jakoby nepřítomný. Holky pro něj byly pouze součástí dekorace.“

Foto: Antonín Nový

nápadně, přestože se znal s největšími veličinami své doby. „Nikdo nevěděl, kdo Jiří opravdu byl,“ píše Charles Laurence ve své knize Společenský agent Jiří Mucha. „Na čí byl straně?“ Byla to trochu temná postava. Ale to proto, že žil v temném světě... Mucha byl přízračný, protože žil v přízračném světě. Nikdo ho doopravdy neznal. Měl v sobě sílu přežít za každou cenu, a taky to dokázal.“

S využitím informací z knihy Jiří Mucha od Jolany Šopovové -rh-

Jiří Mucha věřil na osudová setkání

rozhovor s přítelem Jiřího Muchy, fotografem Antonínem Novým

Antonín Nový se narodil v roce 1944 v Praze. Pak bydlel v Plzni v domě svého otce, potom v Kladně se svou první ženou. Pracoval v dolech a na hutích jako brigád- ník. Kromě toho začal v devatenácti letech fotografovat. Jeho snímky ze sovětské oku-pace 1968 získaly mezinárodní renomé. Studoval filozofickou fakultu UK, kterou nedokončil. Pak vystudoval FAMU. Speciali- zoval se na film a výtvarnou fotografii. V sedmdesátých letech pracoval pro ČTK jako obrazový editor a později pro ČSD jako fotograf, pak dělal výtvarnou fotografii. Kolem roku 1989 přešel na novinářskou fo- tografii, fotografoval pro The Prague Post. Jeho fotografie z revoluce 1989 oběhly svět. Pracoval také jako kameraman na aktuál- ních dokumentech doby. V posledních době měl výstavu Mucha Girls v Brně. Vystavoval také seriál Andělé.

Pane Nový, jak a kdy jste se s Jiřím Muchou seznámili?

Když jsem roku 1969 dočetl jeho knihu Kan- kán se svatozáří o životě jeho otce, rozhodl jsem se, že zazvoním u jeho dveří na Hradčanském náměstí číslo 6. Tehdy jsem studoval na FAMU a chtěl jsem dělat práci o Alfonsi Muchovi a jeho fotografickém díle. Jiří Mucha tehdy sešel dolů, otevřel a vzal mě dovnitř. Tam jsem

Fotograf Antonín Nový

zkoprněl. Všude brnění, těžké závěsy, truhly z 18. století. Vycpaná zvířata. Připomnělo mi to ateliér Alfonse Muchy v Paříži. Vyšli jsme po schodech nahoru. Tam byla série dalších komnat. Z Jiřího Muchy vyzařovalo neobyčejné charisma. Byl vstřícný a laskavý. Pak jsem mu řekl o svém nápadu. Reagoval pozitivně. Řekl, že by potřeboval něco provést s archivem svého otce. Tak začalo naše přátelství. Restauroval jsem po celá léta Alfonsův archiv. Byla v něm například spousta negativů s nahými model- kami, což byly předlohy pro Alfonsovu malíř- skou práci. Jiří potřeboval také fotografovat obrazy Alfonse Muchy pro různé výstavy

a knihy, které vycházely v zahraničí. Kromě toho jsme si rozuměli lidsky. Jednou se mě Jiří zeptal: „Tony, nebyl Toťka Nový váš příbuzný?“ Řekl jsem mu, že ano, že to byl můj táta, hutní inženýr. A řekl jsem mu také, že rodina mého dědy, ředitele plzeňské Škodovky, jezdila za Al- fonsem Muchou do Zbiroha. Naše rodiny se znaly. Jiří s mým otcem chodili po válce do spo- lečenského klubu LTC, kde se scházeli podni- katelé, politici, herci. Po roce 1948 ale táta musel utéct do Německa, později do Španělska kvůli vývozu uranu, který měl pod patronací. Zemřel v emigraci roku 1978.

Jak vznikl váš slavný cyklus fotografií dívek Mucha Girls?

Bylo to v roce 1973, to už jsme se s Jiřím znali dobře, denně jsme si volali. Jednou jsem zazvonil na Hradčanském náměstí, Jiří mi tra- dičně na špagátu spustil oknem klíč od fabky a vzal mě nahoru. Tam seděla polonahá dívka a Jiří ji fotografoval svou válečnou Leicou. „Tony, nechcete si to taky zkusit?“ zeptal se mě. A tak jsem to zkusil. Začal jsem fotit celou skupinu děvčat, která k Muchovi chodila. Tak vznikl seriál Mucha Girls. Ty dívky, to byla celé škála různých povolání a existencí. Jedna byla učitelka z mateřské školy, druhá vysoko- školská studentka, třetí stopařka, kterou vzal

Pokračování na straně 21

Jiří Mucha věřil na osudová setkání

rozhovor s přítelem Jiřího Muchy, fotografem Antonínem Novým

Pokračování ze strany 20

Ze souboru Mucha Girls Antonína Nového, Slávka 1973

Jiří svým saabem. Fotografování dívek trvalo rok. O mých fotografiích se nakonec dozvěděla historička fotografie a organizátorka výstav Anna Fárová a pozvala mě k sobě. Tehdy měla možnost navrhovat umělce do americké soutěže Time Life Books. Přidala tam moje fotografie a já tu soutěž vyhrál v kategorii „Objev roku“. Tím pádem moje fotografie Mucha Girls byly poprvé publikovány roku 1976 v USA v Time Life Books. V Americe se divili, že tyhle snové fotografie vznikly v době, kdy se u nás dělal socialistický realismus. Zajímali se, jak takové dekadentní prostředí může vůbec existovat v době Husákovy režimu. Byla to docela senzace. Nakonec Mucha Girls vyšly i u nás a stal se z toho hit. Bohužel se mi v té době rozpadlo manželství, protože moje žena Magdaléna byla alergická na to, že doma pořád vyvolávám nahé holky.

A děvčata spolupracovala na aktech ráda?

Ta děvčata bylo potřeba nějak rozjet a nabudit. Mluvit s nimi, probírat aranžmá fotografií do detailu. Nebo pomoci alkoholem. Jinak by fotografie neměly šarm, jaký jsem potřeboval.

Pak přišel rok 1976 a začal jste s Jiřím Muchou jezdit do Železné Rudy.

Jednou mi Jiří řekl, že mu Československé státní dráhy vrátily chalupu v Železné Rudě. Přijeli jsme tam, všechno bylo zdevastované, rozkradené. Jiří si pamatoval, co tam před konfiskací majetku měl, to všechno bylo pryč. Museli jsme zařizovat znovu. Nakoupili jsme například secesní ložnici v bazaru na Libeňském ostrově, něco měl Jiří doma. Měl jsem

v té době výhodu, že jsem pracoval u ČSD ve videostudiu. Díky tomu jsem mohl levně objednat nákladní vagón a všechno nové zařízení jsme odvezli do Železné Rudy nákladním vlakem. Potíž byla s úpravami interiérů. Bylo těžké sehnat nějakého řemeslníka. Pamatuji na jednoho, říkal, že je zedník, ale při práci pil jedno pivo za druhým a za chvíli byl tak opilý, že nemohl dělat. Postupně se vytvořila skupina lidí, kteří chtěli Jiřímu pomoci, aby se chalupa v Železné Rudě přece jen obnovila. Byl to malíř Vráťa Hlavatý, Jiřího přítelkyně Marta Kadlečíková a výtvarnice, dcera krotitele tygrů Venuše Samešová. Venuše byla míšenka a hrála ve filmu Karla Kachyni Malá mořská víla z roku 1976 jednu z vedlejších rolí, postavu Černé princezny. Pak se odstěhovala do Berlína. Dopoledne jsme všichni makali, pak jsme šli na oběd. Večer jsme zalehli na matrace a popíjeli víno. Dělal jsem hlavně bourací práce, vynášel materiál. Pak jsme stěhovali nábytek. To byla ta pravá chvíle pro Jiřího. Miloval aranžování a instalování věcí v interiérech. A také rád vařil. Udělal nám třeba vepřovou pečení, vařil polévky, těstoviny, masa na francouzských bylinkách. Do kuchyně si instaloval americkou kuchyň na podstavci.

Co ho v Železné Rudě lákalo?

Že tam bude mít Absteigequartier. Přechodný domov, kde ho nikdo nenajde. Jezdil tam vždycky tak na tři, čtyři dny. Vozil jsem ho tam, dělal jsem mu řidiče. Jednou jsme jeli v jedenáct v noci na Pancíř na večeri, ale bylo zavřeno. Také ho lákala západoněmecká televize, která se tehdy nedala chytit jinde než v pohraničí. Ale hlavně chtěl mít klid na psaní. Chalupu v Jiřetíně v Jizerských horách nechal Martě Kadlečíkové a sám jezdil do Rudy. Někdy tam jezdil i dvakrát týdně. K tomu místu ho poutal historický vztah. Měl také dobrý přátelský vztah k sousedce Marii Antoňové a jejímu manželovi, to už od padesátých let.

Původní číslo popisné 54 coby železnorudská adresa Muchových

Poprvé se do Železné Rudy totiž dostal v roce 1945, kdy se vracel z vojenské mise na Západě. Byl v uniformě. Právě začínal odsun Němců. V jedné zablženě chalupě tam žila německá rodina, kterou pak také odsunuli. Jako voják měl Jiří výhodu, takže hned po odsunu mu tu usedlost přidělili. A pak ji na mnoho let ztratil. Železná Ruda lákala i mě. Mám k Šumavě pokrevní vztah. Jezdívám s tátou, mámou a Janem Werichem po válce do hotelu Prokop. Byli mně čtyři roky. Později jsem jezdil do Muchovny sám s dcerami Magdalénou a Zuzanou, pak také s dcerou Viktorou z manželství s kostýmní výtvarnicí Eliškou Kachynovou. Na Šumavě mě lákaly vzpomínky na dětství. Tím u mě vznikl specifický vztah k téhle části naší země. Na Šumavě se mi líbí mystičnost a hluboké voňavé lesy. Mechy a louky.

Takže jste chalupu v Železné Rudě zařídili nakonec tak, aby se tam dalo dobře žít?

Ne, to ne. Tam nikdy nebylo dobré zázemí. Dlouho nebyla koupelna, takže jsme se chodili mýt do rybníčku nad domem. Nebyl tam záchod, jen jakási kadibudka. A Jiří si jednou na cestách koupil elektronický spalovací záchod, dal ho do koupelny a byl na něj hrdý. Pak přidal mixer a šlehač do kuchyně, to mně připadalo nestylové, ale on si na to potrpěl. Dbal na komfort. A když jsme dům jakž takž zařídili, to už byla osmdesátá léta a Jiří si začal do Rudy vozit blondýnku Beny. To byla po Maruše, která utekla do Los Angeles, druhá osudová žena v jeho životě. Dost ho využívala, ochočila si ho, měla na něj velký vliv. Divili jsme se tomu – v jeho věku. Bylo mu v té době sedmdesát. U toho jsem už nechtěl být. Proto jsem v polovině osmdesátých let do Železné Rudy

*Jiří Mucha spící na matraci na zemi při rekonstrukci Muchovny v Železné Rudě roku 1977
Foto: Antonín Nový*

Pokračování na straně 22

Jiří Mucha věřil na osudová setkání

rozhovor s přítelem Jiřího Muchy, fotografem Antonínem Novým

Dokončení ze strany 19

přestal jezdit. A pak přišla perestrojka a revoluce, začal jsem pracovat pro Associated Press a na Železnou Rudu jsem neměl čas.

Dnes ožil zájem o Jiřího Muchu kvůli jeho možnému dvojímu agentství, jednak pro StB, jednak pro západní rozvědku. Co si o tom myslíte?

Dvojí agentství považuji za možné. Mluvili jsme o tom někdy, v jemných náznacích. Věděl, že s StB musí nějak vyjít. On asi spolupracoval jako agent, ale na takové úrovni, že to mělo určitou noblesu a mravní úroveň. Nikoho nikdy neudal, nikomu těžce negativně neovlivnil život. StB ho ale nevyužívala jako nějakého donašeče. Ptali se ho, jak se dívá na Karibskou krizi, jaký vztah má k ženě francouzského prezidenta Danielle Mitterrandové, která byla židovského původu, ale její pozadí bylo socialistické. Tyhle informace potřebovali. Věděli, že Jiří měl přístup do vysokých kruhů. Nebyl to žádný pěšák, který by plnil zpravodajské úkoly. Proto nemohu souhlasit s interpretací Charlese Laurence. Laurence získal jako svůj zdroj Kamila Pixu, jednoho ze zakládajících členů StB, scenáristu a režiséra, vládce Krátkého filmu v době normalizace v 70. letech. Pixa byl přitom osobně zaujatý egoman a psychicky labilní člověk. Bylo to zosobnění zla a takovému člověku není možné věřit. V knize jsou nepřesnosti – saab neměl motor v zadu, jak tvrdí Laurence, ale vpředu. Vezměte si, jaký mají vývoj rozhovory Charlese Laurence, který tady v Česku poskytl po vyjití knihy médiím. V rozhovoru pro Literární noviny ze začátku října 2012 ještě říká, že Jiří Mucha byl „muž dvou tváří“, měl „absolutní nedostatek morálky a svědomí, že „co dokázal jako agent sváděním žen, vtipovaných StB, by mu mohl závidět i James Bond“. Později začal Laurence ubírat plyn. Nakonec přiznal, že Jiří Mucha byl jeho životním vzorem. Ano, jsou tam střípky pravdy, ale jako celek je kniha ubližující a zavádějící. Václav Chytil, bratranec Jiřího, znevěrohodňuje jak Laurence, tak svědectví Kamila Pixy, obsažené v knize.

Jiřího Muchu musela do Železné Rudy také lákat blízkost Západního Německa, ne?

To určitě. Jezdil neustále kvůli vydávání knih o Alfonsi Muchovi, kvůli výstavám a aukcím. Do Německa, Francie, Švýcarska. Měl také byt v Londýně. Často jezdil ze Železné Rudy do Darmstadtu, kde měl přátele aristokraty z větve Hohenzolernů. Říkal, že potřebuje vyletět z klece. A také musel být z něčeho živ. Ale není pravda, že mohl cestovat neomezeně, jak píše Laurence. Musel pro každou cestu žádat o zvláštní výjezdní doložku. Často volal na Ministerstvo vnitra a dožadoval se, co že je s jeho

doložkou. Měl štěstí, že jeho manželka žila ve Skotsku. To mu umožňovalo jezdit na Západ. Ale přesto mu režim dělal obstrukce.

Asi na režim hodně nadával?

Díky válečným zkušenostem byl fatalista. Málokdy jsem u něj viděl emoce. Vyprávěl, jak na Cape Cod v Massachusetts jako malý koukal na autobus a říkal si, že tomu busu v tuhle chvíli upadne kolo. A ono upadlo. Podle jeho názoru se dělo to, co se má dít. Jiří nikdy nenadával na poměry. Nikdy nebyl zatrpklý. Byl v tomhle pragmatik – nechtěl mít problémy s lidmi. Byl také stoik. Neviděl jsem ho našťavaného. Nebyl kverulant. Dovedl vyjít s každým. Neznačkoval, nedával lidem nálepky. Nebyl česky malicherný. To, že Železná Ruda je plná pohraničnicků, nikdy nekomentoval. Když se mu něco nelíbilo, tak zmlkl. Nemluvil. Vlastně se dovedl vyrovnat se vším. Nechal život volně plynout, nebyl režisér života, neusměrňoval ho. Jeho zajímaly úplně jiné věci. Třeba mystické, transcendentální, parapsychologické úkazy. Telepatie. Ta mezi námi fungovala, to vím zcela jistě. Osudové náhody, to ho lákalo. Jednou jsme byli na Špičáku u jednoho antikváře z Prahy. A Jiří tam najednou vidí přenosné harmonium. „Tohle je Alfonsovo harmonium z Paříže,“ povídá. Bylo to harmonium z věcí, které si uskladnil u známých, když mu konfiskovali dům v Železné Rudě. A ti známí to prodali antikváři. V Železné Rudě měl Jiří také monstranci. Byla to hlavička Indiána s dlouhými vlasy. Přátelé se divili, co že je to za artefakt. Ale ona to byla skutečná indiánská hlavička. Tohle byla jeho mystika. Dceru Viktoru jsem jednou v Muchovně fotografoval a při vyvolání fotky se na stropě objevil stín, stín satana s rohy a netopýřími křídly. Při foto-

grafování tam ale žádný stín nebyl. Jiřího v Železné Rudě fascinovalo hraniční pásmo. Byla to pro něj hranice mezi dvěma živly. Byl to člověk, který žil v jiném vesmíru a na chvíli si odskočil na zem. Proto šel na nervy tolika kolegům spisovatelům, kteří mu záviděli a nasažovali agentskou hlavu. Ale určitě by místo něho nešli sedět do vězení.

Chodil po Šumavě?

Ne, nebyl chodec. Měl křečové žíly. Měl na půdě v Železné Rudě dílnu a tam opravoval nábytek, staré zámky, rozděloval do příhrádek šroubky. Byl to kutil. Možná čekal na to, hlavně po revoluci, že ho v Železné Rudě někdo vyzve, aby promluvil na nějaké přednášce. Ale nestalo se. On stál o Železnou Rudu, ale Železná Ruda o něj nestála.

Máte v hlavě nějaký obrázek Jiřího Muchy v Železné Rudě?

Jak sedí s cigaretou a dívá se na západoněmeckou televizi ZDF. Pro něj to byl hlas z druhé strany, který ho fascinoval. Pamatuju, jak tam jednou běžel rozhovor se spisovatelem a politickým aktivistou Arthurem Koestlerem. Jiří rychle seběhl dolů, znali se. Jednou jsem mu řekl, že zemřel dirigent Benjamin Britten. Jiří se rozklepal, byl to jejich rodinný přítel. To cítil, že se už začíná kácet v jeho lese (Britten zemřel roku 1976). Tyhle okamžiky mi utkvěly. Nejraději jsem byl, když jsme byli s Jiřím sami a on třeba vyprávěl, jak bloudil temným podzemím Taj Mahalu a najednou ho někdo poznal. Byl to Čech. Zase mystika. Po jeho smrti byl dům dvakrát vykraden. To byla další část z mystérie, která ještě bude mít nějaké dějství.

Rozhovor: Radovan Holub

Interiér Muchovy chalupy v Železné Rudě, 1978

Foto: Antonín Nový

Dům, který zaujme – Muchovna – historie a současnost

Tak vypadala Muchovna v pozdních 40. letech minulého století

Foto: archiv Antonína Nového

Jiří Mucha neustále cestoval. Přesto hledal místo, kde by byl „doma“. Po válce se sice vrátil do bubenečské vily, kterou obývaly matka a sestra Jaroslava a ve které bylo dostatek prostoru i pro Jiřího a Geraldine, jeho ženu, nicméně velmi uvítal nabídku, se kterou přišel Rafael Kubelík.

V rámci poválečného odsunu německého obyvatelstva, který již v průběhu roku 1946 probíhal organizovaně pod dozorem Spojenecké kontrolní rady, docházelo k vyhlídání mnoha sídel v pohraničí. V Železné Rudě působil tenkrát farář Pavel Janeček, který si dobře uvědomoval dopad vyprázdňování obce a dohodl se s novými představiteli o možnosti nabídnout opuštěné domy lidem, kteří by měli zájem se o ně dál starat. První, koho pak oslovil, byl jeho známý Rafael Kubelík. Ten se o této možnosti zmínil Jiřímu, ten dále Zdeňkovi Štěpánkovi. Železná Ruda se pak stala útočištěm pro rodiny Zdeňka Štěpánka, A. F. Šulce, Otakara Vávry, Jaroslava Vojty, Dalibora Vačkáře, Rafaela Kubelíka, Alexandra Plocka, Jiřího Muchy a dalších.

„Pro mě to bylo ohromně dobrodružné a mohu říct, že ta první léta byla moc pěkná. Dostali jsme nějaké smlouvy, že to budeme dávat do pořádku. Byl tam nádherný starý nábytek. Pro místní lidi byl ovšem staromódní, a že to bylo tvrdé dřevě, začali jej pálit. Považovali nás za blázny, když jsme se o ten nábytek starali,“ vzpomíná Geraldine Mucha. Bohužel již v roce 1948 došlo k další změně, některé z takto osídlených chalup se nacházely v nově vymezeném hraničním pásmu a dostat se do nich šlo jen na zvláštní povolení vydávané jen jedné osobě z domácnosti. Některé zůstaly úplně opuštěné, protože jejich majitelé se rozhodli pro odchod ze země. Farář Pavel Janeček byl přeložen do Velhartic.

Konfiskace

Jiří Mucha byl uvězněn 4. května 1951. Na základě rozsudku, vynešeném v květnu 1952, byl zbaven i poloviny majetku. Soupis majetku byl pořízen i v Železné Rudě, čítal 455 položek. Zároveň došlo k vymezení pohraniční zóny a ti, kteří ještě do Železné Rudy přes všechny komplikace dojížděli, dostali pokyn k vystěhování. Geraldine nechala nábytek a vybavení domu převést do Prahy. Polovina chalupy byla tedy po zkonfiskování přidělena Místnímu národnímu výboru v Železné Rudě, druhou vzhledem k znemožněnému přístupu pronajal Jiří Mucha Československým státním drahám. V roce 1957 převedl drahám Národní výbor i svoji polovinu. V roce 1960 byla na základě vládního nařízení odňata Jiřímu i pronajímaná polovina, neboť „příslušný orgán na žádost nájemce rozhodne vždy o přechodu najatých věcí do socialistického vlastnictví... potřebuje-li je nájemce nezbytně k plnění svých úkolů...“ Chalupa se tedy stala plně majetkem státu, v roce 1964 byla její správa převedena na Státní lesy, od nichž ji Jiří po dvanácti letech v roce 1976 převzal. Chalupa byla v hrozném stavu, a tak po nezbytných úpravách nakoupil Jiří v Praze nábytek a nechal ho vagónem odvézt do Železné Rudy. Své poslední vánoce v roce 1991 strávil právě v Železné Rudě a na jaře 5. dubna 1991 zemřel. Chalupa byla krátce po jeho smrti vykradena.

Noví vlastníci Muchovny

Vlastníkem chalupy v Železné Rudě se po smrti Jiřího Muchy stal jeho syn John Mucha, později byla chalupa v rámci dědického narovnání převedena na Jarmilu Mucha Plockovou, nemanželskou dceru Jiřího Muchy. Navštěvovala ji ale velmi zřídka, a právě stav chalupy ji zřejmě přiměl k tomu, že přistoupila k prodeji této nemovitosti. Aby byl dům zachráněn, byla nutná velmi rozsáhlá rekonstrukce. Té se ujal noví majitelé Kateřina Červená a Petr Filip, podnikatel ze Železné Rudy. O tom, že dům zvaný Muchovna bude k prodeji, se dozvěděli Petr s Kateřinou díky přátelům, s jejichž rodiči byla Jarmila Plocková ve styku. O pořízení vlastním domem již delší dobu uvažovali, stále ale nemohli vybrat to správné místo. „Pokud je zde v územním plánu stavební parcela, není rozhodně na samotě. V okolí je dalších pět, šest parcel a můžu si být jistý, že na třech z nich vyrostou bytové domy,“ říká Petr Filip. A tak o koupi Muchovny rozhodlo hlavně její místo – dobře dostupná polosa-mota v blízkosti centra. Prodej probíhal pouze za účasti právníků Jarmily Plockové a v létě 2011 navštívili Petr s Kateřinou dům již jako noví vlastníci.

Zvláštní stavební materiály

Původní majitelé sice některé úpravy a opravy v domě prováděli, byly ale pouze účelové. Interiér „zdobila“ například kovová futra a dveře zde byly horší než ve staré panelové výstavbě. Vnější obklady domu byly z části palubky, zčásti řezaná prkénka nahrazující šindel, v jednom místě dokonce eternit. „Bylo nám jasné, že tady se při nejrozumnějších přestavbách a údržbách rozhodně s památkovým ústavem nespolečně pracovalo. To byla ale věc, které jsme se my vyhybat nechtěli, proto s námi prohlídku domu absolvovali i pracovníci Památkového ústavu v Plzni. A nás čekaly měsíce bourání a odvážení odpadu,“ vzpomínají na začátky rekonstrukce noví majitelé. Omítka vnitřních stěn, jak postupně zjišťovali, ukryvala dřevo, cihly, rákos, místy i bednění a heraklit. Někde byl obklad široký dva, někde i deset centimetrů. A kamenný sokl domu byl zřejmě z důvodu zpevnění důkladně vyspraven nánosem betonu, který musel pomoci sbíječky také pryč. „Jediné, co jsme nechali původní,“ vypráví Petr Filip, „byla střecha, o jejíž rekonstrukci se postaral John Mucha. Použitý kanadský šindel sice není z hlediska památkářů správný, ale jeho výměna nebyla podmínkou, a protože je plně funkční, zatím se měnit nebude.“ (Kanadský šindel – extrémně odolná asfaltová krytina se skelnou výplní z desek, tvarem podobných šindelů, jejichž výhodou je jednoduchá pokládka, vysoká odolnost). Dispozice domu zůstala v původním stavu a s památkáři současní majitelé domu řešili především jeho vnější ráz. „Jednalo se pouze o zachování konstrukce a původního vzhledu chalupy. Nosné trámy byly až na jeden, který se změnil vnějším stavem, všechny v pořádku. Ale po odstranění opláštění chalupy se nám vyloupila krásná roubenka v podobě, kterou jsme chtěli zachovat. Posudek a odborné práce zajišťovala firma, jejíž pracovníci nám však vysvětlili, že

Ložnice v železnorudské Muchovně, 1978

Foto: Antonín Nový

Dům, který zaujme – Muchovna – historie a současnost

Dokončení ze strany 23

tento dům byl podle stavu dřeva vždy krytý šindelem a je nutné se zejména z důvodu izolace a ochrany materiálu k této krytině vrátit. Na jedné části jsme dokonce našli i ten původní, už tenký jako papír," popisují Petr s Kateřinou.

Obkládání šindelem

Na opláštění domu se zvolil štípaný šindel, a to byl i jediný stavební prvek, na který žádali majitelé o dotaci z programu Zachování a obnova památkové hodnoty a podstaty nemovité kulturní památky. „Žádat o samotnou dotaci není vůbec jednoduché a popravdě řečeno, přiznanou částku na účtu dodnes nemáme. Měla by pokrýt zhruba 40% nákladů na obložení domu šindelem. Systém je takový, že vždy žádáte o částku na konkrétní část výstavby, která musí být podložena projektem. A práci musí provést pouze firma, evidovaná příslušným programem. Ta ovšem nemusí být vždy tou nejlevnější a v konečném výsledku vás pak může dotace vyjít i pěkně drahá," vysvětluje Petr Filip. „Například žádat o dotaci na renovaci oken by v tomto domě nebylo vůbec možné. Je jich tu celkem čtrnáct, ale v šesti typových provedeních. Jen ve sklepech jsou tři a každé jiné. Finančně by to sice mohla být velká pomoc, ale také nemusela. Na každé okno by musel být zpracován projekt a rozpočet. Přiznání dotací ale není stoprocentní, takže by se okna mohla také pěkně prodražit.“

Dům voní novotou

Důkladnou změnou prošly v domě také dřevěné podlahy a stropy. Původní tmavý nátěr, díky němuž místnosti s nižším stropem a menšími okny působily tmavě, se musel takzvaným pískováním odstranit a dřevo tak získalo zpět svoji světlou barvu. Celý dům tedy získal novou tvář, dnes je světlý a voní novotou. „Možná až moc," oponuje s úsměvem Kateřina, „už se těšíme, až trochu zestárne a získá zpět svoji patinu.“ A oba společně dodávají: „Máme štěstí, že i jako poslední dům na této stráni máme zavedeny veškeré sítě," shodují se Petr s Kateřinou. „Pravděpodobně se tu budovaly za hospodaření Johna Muchy. Je tu elektřina, voda, kanalizace i plyn. Jen ty rozvody po domě byly realizovány co nejjednodušeji. Nejprve stál pouze v centrální místnosti krb a v sousedící kuchyni byla malá kamínka. Později se zde vybudoval rozvod topení, ale jen za pomoci měděných trubek, vedených při trámech v místnosti. K ohřevu vody sloužil elektrický boiler. Nás tedy čekaly i kompletní rozvody.“

Krbová kamna jim už dnes jen zpřijemňují posezení a částečně vytápí chodbu. K vytápění celého domu a ohřevu vody slouží hybridní plynový kondenzační kotel s čerpadlem. Závěrem své návštěvy jsem k majitelům podotkla, že dům mají dokonalý. Na to se ale oba ohradili, že právě dokonalost je to, o co se vůbec nesnažili. „Například omítky," směje se Kateřina, „ty jsme tu chtěli natáhnout křivě. Původně se totiž ve starších stavbách omítka natáhla a jen uhladila rukama. Dnes je na to trochu jiná technika, při práci s hladítkem se nechává takzvaná hrana. A to musel Petr zedníky nejdříve naučit.“ Takže patina klasického šumavského stavení zůstala zachována. „Podkladové zdi tu jsou nyní rovné, protože jsou to desky, které vytvářejí tepelně izolační vzduchovou kapsu, kde je i vedená elektřina," dodává na vysvětlenou Petr Filip, „ale jinak tu snad nikde ani není pravý úhel a rozdíly na stranách jsou i deset centimetrů. Hladká omítka by se opravdu nehodila.“

Kliky a zvon

Dalším dokonalým detailem jsou kliky, krásné, staré, studené, kovové kliky. Těch původních bylo celkem šest, každá jiná a již ne bohužel stoprocentně funkční. A tak byla vybrána jedna, ta nejhezčí a šikovný kovář podle ní vyrobil nové a tak dokonalé, že od originálu jsou k nepoznání. Krásnou kovářskou prací je i zvon, který bude zdobit dveře do domu. On prý Jiří Mucha v jedné ze svých knih napsal: „Dokud je na domě zvon, je tu život.“ Škoda jen, že ten původní z Muchovny někdo ukradl.

Jako hlavní zdroj informací jsem použila životopis Jolany Šopové s názvem Jiří Mucha a osobní rozhovory.

Pavla Šebestová

Nově zrekonstruovaná Muchovna 2012 patří železnorudskému podnikateli Petru Filipovi a jeho partnerce Kateřině Červené

Kde se peče chléb, tam je pohoda

Pekárna Alžbětín si v Železné Rudě získala plno příznivců, a to jak mezi místními obyvateli, tak i mezi turisty. Na své zákazníky nezanevře ani v průběhu letošních vánočních svátků. Svoji nabídku slaného a sladkého pečiva rozšířila o 10 druhů cukroví a vánočku, která by o Vánocích na stole neměla chybět. Pečivo můžete objednávat buď na telefonním čísle 776 245 688 nebo osobně v prodejně v Železné Rudě do 22. 12. 2012.

Cukroví je plněné kvalitním máslovým krémem a trvanlivost pečiva je 14 dní. Cena vánočního cukroví se liší nejen velikostí balení ale i tím, zda máte cukroví objednané.

Balení

- 350 g 83,-Kč při objednávce,
94,-Kč ve volném prodeji
- 500 g 117,-Kč při objednávce,
132,-Kč ve volném prodeji
- 1000 g 229,-Kč při objednávce,
260,-Kč ve volném prodeji

Vánoční otevírací doba prodejny v Železné Rudě:

- Ne 23.12. 7:00 - 12:00
- Po 24.12. 7:00 - 12:00
- Út 25.12. Zavřeno
- St 26.12. Zavřeno
- Čt 27.12. 5:30 - 17:00
- Pá 28.12. 5:30 - 17:00
- So 29.12. 5:30 - 15:00
- Ne 30.12. 7:00 - 12:00
- Po 31.12. 5:30 - 15:00
- Út 1. 1. Zavřeno

*Krásné vánoční svátky vám přeje
Pekárna Alžbětín*

-red-

Petice NE- 35 procentům prvních zón v NP Šumava

Tato petice byla 7. 11. 2012 odevzdána v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR do rukou jejího místopředsedy Jiřího Olivy a poslankyně a místopředsedkyně Petičního výboru PS Hany Organíkové. Politici převzali petiční archy s počtem téměř 11 000 podpisů občanů z celé ČR od členů petičního výboru Petra Martana, poradce v lesnictví, Naděždy Kavalírové, předsedkyně Konfederace politických vězňů ČR a Josefa Kalbáče, poradce prezidenta republiky. Podepsaní občané odmítají zvyšování rozlohy prvních zón v návrhu zákona o NP Šumava, který předkládá Ministerstvo životního prostředí. Vyzývají zákonodárce, aby odhlasovali zákon, který trvale určuje 1. zóny v rozsahu do 20% území a zamezuje tak dalšímu usychání lesů. „Jde o 9 000 ha zelených lesů, které mohou být zachráněny před uschnutím tím, že nebudou zákonem zařazeny do 1. zón ochrany přírody ihned či v budoucnu. Návrh zákona otevírá

cestu k uschnutí lesů v oblastech Povydrí, Křemelné, Kvildy a Borové Lady. Jde o 9 000 ha lesů, v nichž by mohl i v budoucnu existovat vysoký zelený les a v jeho stínu růst nový. Jedině tak to má být,“ řekl Petr Martan.

-red- s využitím informací Petra Martana

Lesy Šumavy na 15 000 hektarech uschly. A proto se občanské iniciativy brání rozšiřování bezzásahových zón

Na zdevastovaných lesních plochách se přirozeně smrčiny neobnoví a ptáci, hnízdící v dutinách stromů jistě alespoň 70 let nezahnízdí. Tetřev zde nenalézá podmínky k trvalému osídlení

ZÁKONNÉ ODDLUŽENÍ

REVITA9

NAŠÍM CÍLEM JE VAŠE PROSPERITA

- CHCETE ŽIVOT BEZ DLUHŮ?!**
- CHCETE SNIŽIT POČET VAŠICH VĚŘITELŮ?**
- CHCETE SMAZAT DLUHY AŽ O 70%?**
- CHCETE ZASTAVIT ÚROKY?**
- CHCETE SE DEFINITIVNĚ ZBAVIT EXEKUTORŮ?**

1. ledna 2008 nabyl účinnosti zákon č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Oddlužení (tzv. osobní bankrot) je způsob řešení úpadku, kdy jsou dlužníkovy dluhy sjednoceny, a zbytek dluhů může být dlužníkovi odpuštěn. Tento institut preferuje sociální účel před ekonomickým, má umožnit dlužníkovi „nový start“ a motivovat ho k aktivnímu zapojení do umořování svého dluhu vůči věřiteli. Současně je cílem také snížit náklady veřejných rozpočtů na sanaci těch, kdo se ocitli v sociální krizi.

www.Revitae.cz

Solní 18, Plzeň
(3. Patro, kancelář č. 401)
Tel.: 725 835 555

ZAHÁJENÍ ADVOKÁTNÍ PRAXE

*Dovoluji si touto cestou oznámit
otevření své advokátní
kanceláře v Sušici od 1.12.2012*

*Právní praxi budu vykonávat v oblasti
práva rodinného, pracovního,
občanského, v oblasti převodu
nemovitostí, zastupování v soudních
řízení, vymáhání pohledávek, včetně
sepisování veškeré smluvní agendy.*

JUDr. Jiřina Rippelová

Advokátka, ev.č. ČAK 07226

*Advokátní kancelář a milé, přívětivé
prostředí najdete na adrese:
Sušice, náměstí Svobody 50
(pasáž Fialka) - 1. patro.*

tel.: 376310110,

e-mail: jirina@rippelova.cz

Podzimní inverze na Šumavě otevřely krásné výhledy, tento je směr od lanovky ze Špičáku na Pancíř
Foto: Jan Novák

Oceněné dorty z Café Charlotte v celostátních soutěžích
Dobrý tuzemský potravinářský výrobek
„ČESKÁ CHUŤOVKA 2012“ a „DĚTSKÁ CHUŤOVKA 2012“

Vítězné dorty z Café Charlotte

Charlottka tvarohová s ovocem

kombinace jemného tvarohu
s pudingovým krémem doplněná chutí ovoce

Dort s banánem
výrazná chuť banánu
v kombinaci s čokoládou

Dort čokoládový s jahodami
jedinečná kombinace
vynikající čokolády s čerstvými jahodami

Svatomartinská jízda z Pancíře byla opravdovou lahůdkou pro každého, kdo přišel. Zde pár fotopostřehů z této vydařené akce.

Horci a jasní favorité na startu

I sněhuláci se dostavili

Nová doba: Horská služba vyhání hajného z lesa

Horci favorité „předjíždí“ vehíkl Horské služby, který měl poruchu

Posádka měsíčního vozítka měla plné ruce práce – došlo palivo

Organizátor a sponzor Karel Hanzlík předává vítězi pečenou svatomartinskou husu

o.s. Otevřená Šumava

pořádá

na počest sto druhého výročí konání prvního sjezdového závodu na Šumavě:

VEŘEJNÝ ZÁVOD „ŠUSEM“ Z PANCÍŘE NA VAJSOVU LOUKU

Datum konání:	30. prosince 2012
Disciplína:	Sjezd
Trať:	Start vrchol hory Pancíř – cíl na Vajsově louce
Startovní kategorie:	Ženy – dřevěné lyže bez hran vázání „Hutfield–Bildstein“ Muži – dřevěné lyže bez hran vázání „Hutfield–Bildstein“
Předepsané vybavení:	Účastnit závodu v „šusem“ se může pouze závodník na dřevěných lyžích, v oblečení odpovídající době prvního historického sjezdu!!! Boty jsou akceptovány pouze kožené!!!
Časový rozvrh závodního dne:	Prezentace před bývalým hotelem Hrnčář 09:00 – 09:30 Hromadný výstup na start od chaty Pancíř 09:30 – 11:00 Start prvního závodníka 11:30 Slavnostní vyhlášení restaurace KARL 14:30 – 15:30
Další informace:	Trať bude vyznačena barevnými fábory. V případě nepříznivých sněhových podmínek si pořadatel vyhrazuje právo změnit disciplínu ve zkrácené trati na „adhezní sjezd“.

Pořadatel nepřebírá žádnou odpovědnost za škody vzniklé při závodech!

LYŽOVÁNÍ ZDAR!

Přijďte uctít památku dávných průkopníků lyžování na Šumavě!

ředitel závodu Milan Hampl v.r.

Yellowstone National Park – zvířata tam jsou doma

rozhovor s fotografem a cestovatelem Václavem Chabrem ze Železné Rudy o jeho poslední cestě do USA

Jak dlouho jste byl v NP Yellowstone, případně v jiných zajímavých lokalitách USA?

V NP Yellowstone jsem byl již několikrát, naposledy letos na podzim, a to s manželkou, jež mě doprovází na většině mých fotovýletů. Naše třítydenní cesta se však neodehrávala jen na území národního parku, i když to byl středobod celé akce. Byli jsme i na mnoha jiných krásných místech, například v Rockies Park v Coloradu, v Grand Teton NP ve Wyomingu, v Badlands NP v South Dakotě. Tam, v Jižní Dakotě, jsme také navštívili National Monument Mount Rushmore, národní památník USA, úchvatný skalní monument, kde jsou vytesány do skály tváře čtyř amerických prezidentů – George Washingtona, Abrahama Lincolna, Theodora „Teddyho“ Roosevelta a Thomase Jeffersona. Dále jsme navštívili malebné městečko Cody ve Wyomingu, kde žil a obchodoval Buffalo Bill, vlastním jménem William Frederick Cody, americký voják, lovec bizonů a showman. Ve městě je dnes muzeum Buffalo Billa a hotel, který založil, stále funguje.

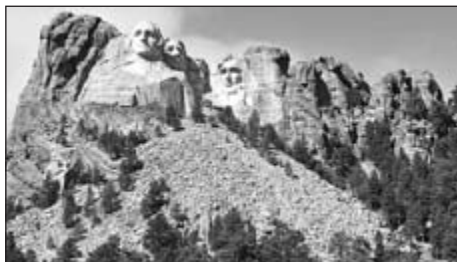

Úchvatné pohledy na Rocky Mountains

Jak byste popsal Yellowstone? V čem se liší od jiných NP? Je vstup do NP zpoplatněný?

NP Yellowstone je prvním národním parkem, založeným na území USA. Je domovem obrovských stád volně žijících bizonů. Další kuriozitou jsou termální prameny, které tryskají nad povrch země, nejznámější je Old Faithful, jenž desítky let chrlí ve víceméně pravidelných intervalech cca 1 – 1,5 hodiny obrovské masy vařící vody do výše několika desítek metrů. Platí se za vozidlo, 25,- USD, vstupenka je platná po dobu 7 dnů.

NP Yellowstone je znám jako místo, kde se podle našich ortodoxních ochranářů ponechává příroda přírodě. Byl tam v minulosti ale

Skalní monument Mount Rushmore se čtyřmi prezidenty USA

požár a zasahovalo se proti němu. Setkal jste se i s těmito kontroverzními věcmi?

Požáry jsou v rozlehlých národních parcích USA i Kanady poměrně běžné, dost často jsou však řízené složkami, které požárům v přírodě rozumějí. Na silnicích v národních parcích jsou pak návštěvníci, upozorňující projíždějící návštěvníky na možnost kouře z požáru a na to, že se jedná o požár řízený a nemají se tedy přivolávat hasiči. Proti opravdovým požárům se samozřejmě zasahuje. NP má vlastní hasiče. Příroda přírodě se jistě ponechává, avšak ne na úkor návštěvníka. Ten může vstoupit téměř kamkoliv a na většinu neatraktivnějších míst NP Yellowstone dojde autem. Pravda je, že tento národní park je obrovský rozlohou a pojme neuvěřitelné množství turistů včetně aut, autobusů, campingových busů apod.

Yellowstone, to jsou především velká stáda bizonů

Kam všude jste se v parku vypravili a koho jste potkávali? Co jste viděli?

Projeli jsme park zejména autem, hlavně kvůli jeho rozloze a času, který jsme měli. Potkali jsme též skupinu fotografů z Prahy. Navštívili jsme všechna vyhlášená místa, ale zajímali jsme se hlavně o ty lokality, kde se zrovna vyskytovala nějaká zvěř – bizoni, jeleni, losi či medvědi. Také orla bělohavého jsme mohli vyfotit. Všechna zvířata jsou samozřejmě volně žijící, divoká a mohou být nebezpečná. Turista se musí chovat jako návštěva, zvířata jsou tam doma.

Takovéhle domy stranou civilizace ještě najdete

Jaká je infrastruktura národního parku?

V NP Yellowstone je mnoho stovek mil asfaltových silnic, a to ve výborném stavu. Také množství turistických tras a trailů, a to i několikadenních. Na území parku jsou ubytovací zařízení včetně hotelů, campingů, lodge – něco jako bungalovy. Správním střediskem je městečko Mammoth, tam jsou obchody, benzínová pumpa, banka, pošta, Infocentrum apod. Do parku je možno vjet či vyjet pěti branami.

Medvěd hnědý – jeho přívětivý pohled klame

Jsou mezi správou parku, obcemi a případně nevládními organizacemi v případě amerického parku stále spory jako je tomu u nás na Šumavě?

Na tuto otázku nemohu odpovědět, jako návštěvník jsem se však s žádnými animozitami mezi jednotlivými subjekty nesetkal.

Jsou v NP Yellowstone také nějaké uschlé porosty a jak se na to návštěvníci dívají?

Samozřejmě, uschlé porosty, spíše zčernalé porosty, jsou v NP Yellowstone po požárech. Návštěvníci to berou jako něco, co do přírody také patří.

Kdyby se český turista chtěl do NP Yellowstone vypravit, kolik peněz by si zhruba musel připravit?

Záleží na tom, jak dlouho by tam chtěl být a jak je náročný. Na tři týdny, včetně letenky a zapůjčení auta, je třeba si připravit zhruba 60 000,- Kč na osobu. Mnoho věcí je v USA levnější než u nás. Tak např. litr benzínu stojí cca 18 Kč, půjčení auta od 550 Kč na den. Letenka 12.000 – 16.000 Kč.

Budete dělat zase nějakou výstavu fotografií z této cesty?

Ano, vernisáž foto výstavy s názvem Colorado – Wyoming – Jižní Dakota, fauna a flora bude v pátek 14. 12. 2012 v ZŠ v Železné Rudě, na kterou všechny rád zvů. Výstavu pořádá škola a Železnorudský klub. Výstava potrvá do léta 2013.

Rozhovor: Radovan Holub

Jelen Roosevelt se vyskytuje jen v Rockies parku

Buffalo – bison americký, nepřibližovat se, dovede být dost rychlý

EDUCHEM na Šumavě aneb Pseudohubertovy hry po educchemácku

Studenti druhého ročníku SŠ EDUCHEM a.s. se zúčastnili ve dnech 15.-19. 10. 2012 turistického kurzu na Šumavě. Střední škola EDUCHEM, a.s. je soukromá škola v Meziboří u Litvínova v okrese Most, která nabízí střední vzdělání s maturitní zkouškou v denní i dálkové formě vzdělávání. Cestování v tak velkém počtu, s batohy a tělesně handicapovanými spolužáky bylo opravdu velkým zážitkem, obzvláště když nám cestu zpestřily výluky vlaku. Kurz jsme zahájili již v brzkých ranních hodinách, abychom ještě ten den stihli krátký turistický výstup (asi 10 km) na nedaleký vodopád Bílá strž. Přesto, že vzdálenost nebyla velká, bylo velkým zážitkem vidět, jak naši handicapovaní spolužáci, pouze silou vůle, zvládali horský terén s velkým převýšením.

Další den jsme se vydali místním vláčkem přes nejdelší tunel ve střední Evropě do Železné Rudy. Z města jsme vystoupali po sjezdovce ze Špičáku na Čertovo jezero a poté i na Černé jezero. Zajímavostí obou jezer je, že každé se vlévá do jiného moře. Čertovo do Černého a Černé do Severního. Vzhledem k náročnosti terénu naši studenti s handicapem se k naší výpravě přidali až v druhé polovině výletu. Večer jsme zavzpomínali na dětská léta a strávili tak čas hrou na schovávanou po hotelové budově.

Na lanovém centru v Železné Rudě

Třetí den jsme se opět vydali vláčkem a tunelem do Železné Rudy a navštívili jsme místní Muzeum historických motocyklů a expozici Historie lyžování. Poté jsme se vydali do lanového centra, kde nás již očekávali instruktoři lanových překážek. Všichni jsme si vyslechli krátkou instruktaž, jak si obléknout sedací úvazek, jak do

Teletubbies či kulečnickové tágo, ale také povinná výbava jako baterka, mobil, mapa a tužka. Věci, které byly potřebné pro noční hru v lese. Tyto všechny, potřebné i nepotřebné, museli studenti na své noční toulce lesem vzít s sebou a nepřetržitě si je hlídat a ještě u toho odpovídat na otázky, které v lese nacházeli.

Studenti ze střední školy Educhem na Černém jezeře

táhnout jednotlivé přezky na sedáku, jak se bezpečně zajistit ve výšce. Bonusem celé překážkové dráhy byl seskok na laně, tzv. Kühnova houpačka, kterou již neabsolvovali všichni, ale pouze otrlí odvážlivci. Mezi ně patřil i náš handicapovaný spolužák Olda, který projevil velkou dávku odvahy a s chutí se vrhl do hlubin. Po seskoku sklídl bohaté ovace všech přítomných, pro něj to byl jistě životní zážitek. Tímto náš den zdaleka nekončil... Ještě v Železné Rudě si studenti vylosovali kolegu do dvojice a celou cestu vlakem měli o čem přemýšlet, protože nevěděli, co je čeká. Po večeri obdrželi seznam potřebných věcí, jehož obsah si museli sami obstarat a následně i bedlivě hlídat. Tak docházelo ke kuriózním situacím. Součástí seznamu byl například kovový věšák, uhlí, plyšové postavičky

Následující ráno bylo pro některé těžké. Mnohým z nás se nechtělo domů a rádi bychom si pobyt prodloužili. Nemaou zásluhu na tom měl právě rodinný hotelový personál, který by pro nás udělal snad cokoli. Jeho největší předností je právě vřelý osobní až nadstandardní přístup ke všem hostům bez rozdílu. Hotel Bílou Strž tak můžeme doporučit všem, kteří touží po klidu a tichu uprostřed šumavských lesů a zároveň upřednostňují co nejjednodušší dopravu, neboť vlak stává přímo pod hotelem. My se už také těšíme, že příští rok zažijeme spousty nových zážitků se svými studenty, které se nám nesmazatelně vryjí do paměti.

Lucie Kaftanová (učitelka němčiny, práva a ekonomiky), Dušan Vreštiak (učitel fyziky a elektrotechniky)

SKITOURING na PANCÍŘI

29. 12. 2012 v 9.00 hod.
NÁSTUPNÍ STANICE LANOVÉ DRÁHY PANCÍŘ

Program

- ▶ půjčovna skialpové výbavy
- ▶ průvodcované túry po značených skitouringových trasách
- ▶ lavinová problematika

- ▶ výuka telemarku vč. možnosti půjčení výbavy
- ▶ otevřený skialpinistický závod na Pancíři **PANCÍŘ NIGHT VERTICAL RACE**
- ▶ vyhlášení výsledků a afterparty na Pancíři

Pořádají:

MĚSTO ŽELEZNÁ RUDA

HOUSOVÁ STRÁŽ

HS ŠPIČÁK

SA ŠPIČÁK

Akci podporují:

Horský hotel Pancíř
www.pancir.wz.cz

Fanda se vrací

Tak se jmenuje nový kulturní pořad, který bude uvádět František Strnad starší, a to 18. 12. 2012 v úterý od 19 hodin v aule místní základní školy. Jeho hosty budou tentokrát neznámější šumavský řezbář Karel Tittl, Fandovi vnuci Martin a Jan Malých, děti z ochotnického souboru a známá vokální skupina z Klatov s názvem Zebedeus s jejich nádherným vánočním koncertem. Hrají a zpívají dvě ženy a tři muži pod vedením kapelníka Pavla Koury. Centrum volného času v Železné Rudě srdečně zve všechny na toto netradiční předvánoční posezení.

-red- s využitím informací Olgy Myškové

Zaostřeno na drogy, tabák a všestrannost

Druhý týden v listopadu zavítalo na Železnorudsko v rámci výcviku několik psůvůd se psy z Celní správy Plzeň. Dlouhodobě a úspěšně tady spolupracují s přední členkou základní kynologické organizace Renatou Neumannovou a železnorudskými hasiči, zastoupenými velitelem Josefem Jarošem. Právě on většinou pro nováčky Celní správy na Železnorudsku vybírá vhodné objekty. Dříve Celní správa využívala bývalou rotu na Debrníku. Po

Míček a omamná látka k vyhledávání

jejím prodeji probíhají cvičné akce hlavně v budově bývalého I. stupně ZŠ a v rozlehlé budově současné základní školy. O možnostech přístupu do těchto staveb jedná zejména se starostou města Michalem Šnebergrem, který nutnost podobných aktivit chápe a vychází jim vstříc.

Zatímco tedy v základní škole o patro či dvě výš probíhalo běžné vyučování, speciálně vyčvičení psi ve sklepním technickém podlaží vyhledávali nastražené tabákové výrobky či omamné látky. Někteří psi jsou všestranní. Musí ovládat stopu, poslušnost a obranu. Celní správa nevlastní chovnou stanici, takže jezdí psy vykupovat. Použit se u pachových prací (tabák, drogy) dají prakticky všechna plemena, hojně zastoupena jsou pracovní plemena – německý ovčák, belgický ovčák a také lovecká plemena-retrívři a ohaři. U všestranné kategorie převažují němečtí a belgičtí ovčáci. Všichni psi musí mít každopádně předpoklady pro tuto práci. Záleží i na věku. Ideální je schopný pes, starý jeden až dva, maximálně však tři roky. Starší již pro Celní správu zajímavý není. Sloužil by

pouze 24 měsíců – a to je málo. Aktivní službě o délce 8–9 let totiž předchází tříměsíční základní výcvik a následně převedení psa do praxe, které trvá půl až tři čtvrtě roku. Místo výskytu daných vzorků látek psi označují aktivně, tj. škrábáním, kousáním nebo štěkáním. Pasivní značení podezřelých osob, kdy pes neštěká, nenapadá, nýbrž si u osoby prostě sedne či lehne a tím ji označí, se aplikuje zejména na letištích a v autobusech.

Mezi lidmi často přetrvává mylný laický názor, že psůvodi psům ve výcviku podávají drogy a dělají z nich fakticky závislé jedince. Tak to opravdu není. Při výcviku se psův nejprve schovává hračka v podobě balóčku, později se spolu s ním zakládá látka k vyhledání. Pes si tak spojí pach míčku s vyhledávanou látkou. Nakonec je schopen ji najít i bez přidaného míčku. Svou kulatou hračku dostane až posleze za odměnu, čímž ji má s onou látkou podvědomě stále spojenou. Krásná, šestiletá fenka německého ohaře Bára nám na místě dokázala, že

Šestiletá fenka Bára právě nalezla ukrytou drogu

to tak všechno v reálu skutečně funguje. Důmyslně ukrytý hašíš bleskurychle našla a aktivně označila. Bylo na ní při tom vidět, jakou má ze své zodpovědné práce radost. Aby ne! Vždyť opravdových záchytů omamných látek má již na svém kontě mnoho.

LCK

Upozornění Městské policie Železná Ruda

Městská policie Železná Ruda chce touto cestou upozornit na časté nedodržování dopravního režimu v Železné Rudě, a to i ze strany místních obyvatel, kdy není respektován zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a platné Nařízení města Železná Ruda – usnesení č. 33/363 ze dne 19. 11. 2001, kterým se upravují podmínky dopravního režimu na území Města Železná Ruda.

Uvádím pár příkladů nedovoleného zastavení a stání, a to nejen v centru města. Po celém území města je platná zóna s dopravním omezením „ZÁKAZ STÁNÍ“ stanovená dopravními značkami IP 25a, IP 25b, které jsou umístěny na všech hlavních přístupových komunikacích do Železné Rudy a na Špičák. Tyto dopravní značky zakazují stání mimo vyznačená parkovací místa a nevztahují se pouze k hlavním komunikacím jako např. Klatovská třída, Javorská či Špičácká ulice, ale jsou platné na celém území Železné Rudy i Špičáku. Dalším místem jsou obytné zóny označené dopravními značkami IP 26a a IP 26b, které určují její začátek a konec v průběhu komunikace. I zde je stanoven přesný režim chování všech účastníků provozu jako rychlost vozidla nejvýše 20 km/h, zvýšená ohleduplnost vůči chodcům a stání je zde opět dovoleno jen na místech označených jako parkoviště.

Dále je třeba upozornit na další porušování základních ustanovení povinností řidiče a zákazu stání a zastavení vycházející ze zákona o provozu na pozemních komunikacích jako např. nedovolené stání na chodníku, v křižovatce, na zastávce autobusu, v nepřehledné zatáčce, na přechodu pro chodce a v neposlední řadě nedodržování volných pruhů pro průjezd ostatních vozidel při zastavení a stání vozidel. Jako místa nejčastějšího porušování těchto a dalších předpisů mohou uvést zastavení a stání vozidel na chodníku a v křižovatce u bankomatu ČSOB a lékárny. Dále pak na chodníku a též v křižovatce na Tř. 1. máje u pekárny a v obytné zóně u dalších provozoven. Nesprávné je i volné stání na komunikacích u staré pošty, v ulici A. Kašpara a jiných místech.

S příchodem zimního období, nárůstem turistického ruchu a výkonem zimní údržby se současná situace bude zhoršovat. Zde bychom chtěli apelovat na obyvatele města, aby sami nepřispívali ke zhoršení stavu. Každý nesprávně ponechaný dopravní prostředek vytváří nemalé problémy ostatním účastníkům dopravního provozu, ale i chodcům a údržbě komunikací. V této souvislosti nebude ze strany Městské policie Železná Ruda brán ohled ani na místní obyvatele.

Josef Podlešák, Městská policie Železná Ruda

Hledáme instruktory

Sport Pöschl Bavorská Železná Ruda

hledá instruktory lyžování a snowboardingu pro děti i dospělé.

Praxe není podmínkou.

Zájemci, hlaste se prosím v provozovně Sport Pöschl v Bavorské Rudě nebo na tel. +49 171 826 7628 (pan Pöschl).

Pout' ke kapličce Sv. Martina na Zadních Paštích

11. 11. 2012 se konala v pořadí již druhá pout' u znovuoobnovené a vysvěcené kapličky Sv. Martina na Zadních Paštích u Hartmanic. Bohoslužbu celebroidl charismatický otec Tomas a sešlo se zde okolo 200 poutníků, přestože počasí této akci příliš nepřálo. Mezi poutníky bylo též mnoho věřících z Bavorska, z Plzně vypravil dva autobusy spolek Šumavské cesty, který byl též hlavním organizátorem akce. Je třeba říci, že spolek Šumavské cesty je nejen hlavním motorem těchto poutí, ale zásluhou obrovské práce a nadšení všech členů byla kaplička znovu vystavěna a obnovena.

Poutníky z Čech a Bavorska přivítal u kapličky otec Tomáš

Na místě dnešní kapličky Sv. Martina stála původní kaplička ze 17. stol., přestavěná v roce 1918 a zasvěcena také Sv. Martinovi. Kolem kapličky se rozkládaly dva velké statky, Scheinosthof a Sallerhof. K nim patřily hospodářské budovy, sýpky, podružní domky a výminkářské domky pro staré rodiče. Na stránkách pod horou Křemelnou se rozprostíraly pastviny, louky a pole sahala skoro až k řece Křemelné. V listopadu 1918 propukla v osadě epidemie chřipky a v průběhu několika dnů zde zemřelo 5 lidí ve věku 22 – 30 let. Jejich náhlý skon připomínají umrlčí prkna vedle kapličky, instalovaná taktéž spolkem Šumavské cesty.

V roce 1890 jen na Zadních Paštích žilo 123 obyvatel, v roce 1921 už jen 65 obyvatel. V 50. letech bylo toto území zabráno a vznikl Vojenský újezd Dobrá Voda.

Nově postavená kaplička sv. Martina na Zadních Paštích

Co zbylo po Zadních Paštích po odchodu vojáků? Jen zbytky obvodového zdiva po kapličce mezi dvěma lipami (3 m x 3, 5m, do výšky 1 – 1,5 m), křížek a krásné místo s ještě krásnějším výhledem. Dále na loukách zůstaly rezaté cedule, zakazující vstup do strání s odkazem na nevybuchlou municii!!

A kdo se postaral o obnovu kapličky? Nápad dostala Jana Kolářová při svých toulkách po Šumavě a Pavel Bečvář. Vše začalo na podzim 2010. První peníze na obnovu kapličky byly získány 1. 6. 2011 z benefičního koncertu V. Bauerové v divadle Jonáš pod názvem „Večer pro kapličku“. Všichni účinkující vystoupili bez nároku na honorář, na vstupném se vybralo více než 20 000 Kč. Následovali další lidé a kamarádi, kteří přispěli svými dary a v průběhu léta se připojili i zcela neznámí občané po zveřejnění článku o rekonstrukci kapličky. Někteří věnovali materiál, jiní pracovali bez nároku na mzdu. Celkem se podařilo shromáždit přes 100 000 Kč. Celková cena kapličky byla nakonec 130 000 Kč a chybějící částku věnovalo město Hartmanice. A tak se nápad stal skutečností a 11. 11. 2011 v 11 hod a snad i 11 min, jak si předsevzal moderátor a bratr Jany Kolářové Zdeněk Hůrka, byla kaplička znovu vysvěcena. Kapličku světil farář otec Tomáš.

Příští rok se opět bude konat pout' ke kapličce, a to u příležitosti svátku Sv. Martina a všichni účastníci jsou srdečně zváni.

Text: Světluš Chabrová, Ivana Medeová

Foto: Václav Chabr

Kde se dobře najíst – Zámecká restaurace a pizzerie

Zámeckou restauraci a pizzerii najdete v budově tzv. Lovckého zámku, naproti kostelu, přesná adresa je Klostermannovo náměstí 1, Železná Ruda, tel.: 601 572 700 (také na rozvoz jídel). Zámeček má zajímavě řešený interiér zámku a vstupuje se do něho naproti kostelu po zámeckých schodech. Kapacita restaurace je 35 osob. Je tu dobře vybavený bar, stylový lovecký salónek – nekuřácký, možno rezervovat pro uzavřenou společnost (oslavy, akce, svatby), kapacita 30 osob. K dispozici jsou hotová jídla, minutky (200g porce), bohatý výběr pizzy, těstoviny a saláty, vše za přijatelné ceny. Od prosince 2012 je nově zaveden rozvoz jídel a pizzy po Železně Rudě a na Špičák. Jako jediná restaurace v Železně Rudě točí Zámecká restaurace a pizzerie trutnovské pivo Krakonoš (např. 0,5 l 11° stojí 19,- Kč, půllitr 12° piva stojí 20,- Kč). Mezi svátky od 26.12. – 31.12. budou v restauraci probíhat domácí vepřové zabijačkové hody. Otevírací doba je od 10,30 hod. do 23,00 hod.

-rh- s využitím informací provozovatelky Dany Neužilové

Podrobnosti k restauraci

adresa: **Zámecká restaurace a pizzerie**
Klostermannovo náměstí 1,
Železná Ruda

tel.: **601 572 700** (také na rozvoz jídel)

- zajímavý interiér zámku (naproti kostelu po zámeckých schodech), kapacita restaurace 35 osob
- dobře vybavený bar
- stylový lovecký salónek – nekuřácký, možno rezervovat pro uzavřenou společnost (oslavy, akce, svatby), kapacita 30 osob
- hotová jídla, minutky (200 g porce), bohatý výběr pizzy, těstoviny, saláty (za přijatelné ceny)
- od prosince nově – rozvoz jídel a pizzy po ŽR a na Špičák
- jako jediná restaurace v ŽR točí – trutnovské pivo Krakonoš (nízká cena např. 0,5 l 11° – 19,- Kč, 12° – 20,- Kč)
- mezi svátky od 26.12. - 31.12. budou v restauraci probíhat domácí vepřové zabijačkové hody
- otevírací doba od 10,30 hod. do 23,00 hod.

Farmářské trhy v Praze a ochutnávka Šumavy

S velkým zájmem návštěvníků se v Praze se-
tkala prezentace Šumavy a místních výrobků na
Farmářských trzích v Praze Dejvicích ve dnech
30. 11. a 1. 12. Šlo o prezentaci v rámci kam-

Náměstek správy NP a CHKOŠ Tomáš Fait (uprostřed) v rozhovoru s ministrem životního prostředí Tomášem Chalupou

paně MŽP před zimní turistickou sezónou, na-
zvanou Dny Šumavy. MŽP představilo Šumavu
jako ideální kraj k lyžování i turistice.
V materiálu Obce NP Šumava měla Železná
Ruda důstojné místo jako „jedno z hlavních
zimních turistických center Šumavy“. Jedním
z prodejních hitů byly živé vánoční stromky
v květináčích, z jejich výtěžku bude podporo-
vána výsadba nových stromů na Šumavě.

Informační a strážní služba NP Šumava uspo-
řádala happeningovou akci na krátkých dřevě-
ných lyžích k zahájení Bílé stopy
(www.bilastopa.cz) s celkem 320 km značených
běžeckých stop. V Praze se prezentovalo šest
stánků šumavských produktů. Ze Železné Rudy
přijela výtvarnice Kateřina Červená a prezento-
vala keramiku výtvarného ateliéru Džbán.

Ministr ŽP Tomáš Chalupa zdůraznil, že Šu-
mava znamená nejen krásnou přírodu, ale i člo-
věka a propagoval otevření historického
hraničního přechodu Modrý sloup u Modravy.

Na Farmářských trzích v Praze byla 1. 12. slavnostně odstartována oblíbená šumavská Bílá stopa

„Šumavu je třeba otevřít lidem,“ řekl. „Šumava
je nejen o přírodě, ale i o lidech. Na území NP
Šumava je celkem 22 obcí, není to vylidněné
území. Lidé tu žijí v souladu s přírodou.“ Ředi-
tel Správy NP a CHKOŠ Jiří Mánek dodal, že
státní správa NP Šumava konečně vydala sou-
hlasné rozhodnutí k otevření přechodu Modrý

Vedoucí Informační a strážní služby NP Šumava Petr Šrail organizoval zahájení Bílé stopy

Ministr Tomáš Chalupa a ředitel NP a CHKOŠ Jiří Mánek zahájili venkovní výstavu s tematikou Šumavy s podporou šumavských obcí a otevřené Šumavy

sloup a MŽP toto rozhodnutí potvrdilo. Jeden
z panelů výstavy venkovních fotografií „Šu-
mavské příběhy“ ovšem hlásal, že oponenti ote-
vření Modrého sloupu mohou ještě využít
soudní cestu a plánovanému otevření
k 15. 7. 2013 zabránit. Modrý sloup by měl být
otevřen každoročně od 15. 7. do 15. 11. Akce
Šumava zaujala centrální část Farmářských trhů.
Kolem se ve stáncích prodávaly pecny chleba,
jitrnice, jelítka, maso, mošty, nakládané sýry,
vánoční cukroví nebo výtvarné předměty, vše
od regionálních výrobců nebo autorů.

Text a foto: Radovan Holub

Na prvním sněhu se šlo mnoho návštěvníků, aby v příjemné atmosféře u táborového ohně oslavili svátek sv. Barborky, na který je pozval Železnorudský klub. Nechyběly zákusky, které upekly členky klubu, svařák a grilované klobásy. O pravou předvánoční náladu se postarala malá hudebnice Agatha Lily, která návštěvníkům zahrála vánoční koledy

Sportovní klub Špičák informuje o aktuální situaci v provozu lyžařského areálu Belvédér

Jako majitelé lyžařských vleků v areálu Belvédér si dovoluujeme občany informovat o aktuálním stavu provozu našich staveb. Chceme tímto předejít spekulacím a pomluvám našeho občanského sdružení. Společnost vlastníci dva pozemky opakovaně odmítla uzavřít s naším sdružením nájemní smlouvu na své pozemky. Vzhledem k tomu a vzhledem k té skutečnosti, že vlastnická struktura této společnosti není pro nás transparentní, rozhodli jsme se za účelem opravdového vyřešení nastalé situace obrátit se na soud. Ten vyhověl našemu návrhu a vydal předběžné opatření, umožňující do doby rozhodnutí soudu ve věci provozovat naše stavby, i přes nesouhlas společnosti pozemky vlastníci, stejným způsobem, jakým tomu bylo v uplynulých letech. V reakci na toto rozhodnutí jsme zahájili výběrové řízení na provozování našich vleků. V rámci tohoto výběrového řízení Společnost BENOCO s.r.o. nám zaslal dopisem ze dne 20. 11. 2012 sdělila, že o provozování vleků nemá zájem a nabídku do našeho výběrového řízení nebude podávat.

Zájem o dlouhodobý provoz, modernizaci a investice do našich staveb projevila jako i v minulém období společnost ARC-H HK spol. s r.o. Její zájem je však pochopitelně podmíněn vyřešením majetkoprávních vztahů v dotčeném území. Vzhledem k nastalé situaci opakovaně žádáme vedení Města Železná Ruda o narovnání majetkoprávních vztahů v dotčeném území a to formou uzavření smluv o zřízení věcných břemen v takovém rozsahu, v jakém provoz našich vleků zasahoval do vašich pozemků v minulých desetiletích. Stejným způsobem jednáme nebo budeme jednat i s ostatními majiteli pozemků v dotčeném území. V případě nezdaru jsem připraveni se obrátit na soud, abychom si vymohli právo nakládat s naším majetkem, což znamená umožnit provoz lyžařského areálu na základě transparentních a dlouhodobých smluv. Jen tak bude možno areál postupně modernizovat a konečně začít poskytovat kvalitní služby.

Provoz v letošní sezoně bohužel může být realizován pouze na základě nějakého ne-standardního řešení jako například loňskou zimu. Přes všechny obtíže, které jsou působeny některými majiteli pozemků, je cíl našeho sportovního klubu stále stejný, výchova mladých šumavských lyžařských nadějí. Tak tomu bylo od založení klubu před více jak padesáti lety do nynějška. Svahy našeho lyžařského areálu jsou ideálním tréninkovým místem právě pro začínající naděje. Proto je naší prioritou zachování provozu, ne spekulace, ne zisk. Nakonec úspěchy lyžařů Sportovního klubu v rámci České republiky jsou toho důkazem.

Za výkonný výbor SK Špičák Pavel Mařík, Jiří Meduna

Naši podnikatelé a služby

Lyžařský areál Weissova louka – Martin Šnajdr

Za pár dní tu budou Vánoce a pod spoustou vánočních stromečků se objeví ty úplně první lyže! První krůčky po koberci obývacího pokoje naplní malé lyžaře přesvědčením, že lyžování je vlastně velmi jednoduché a žádný kopec pro ně nebude překážkou. Na kopci ale zjistí, že lyže nemají volant a jedou si, kam samy chtějí. Nemají vlastně ani brzdu a pády na zem občas pěkně zabolí. A to je pak ten správný moment, kdy je vhodné přenechat malého sportovce šikovným a trpělivým instruktorem lyžování a jít si dát něco na zahřátí. V lyžařském areálu Weissova louka na Špičáku, jehož provozovatelem je Martin Šnajdr, se můžete zahřát horkým nápojem nesoucím název „vlekař“. Přijďte ochutnat!

Zveme čtenáře na „vlekaře“, co je to vlastně za specialitu? A proč právě tento název?

Vlekař? To je úplně jednoduché. Vlekař byla od samého začátku provozování naší sjezdovky důležitá funkce (směje se Martin). Lyžují tu zejména začátečníci, pro které je i jízda na vleku velmi náročná. Dost často padají, je tu mnoho malých dětí, kterým musí vlekař pomu správně podat a někdy i pomoci s rozjezdem. A vděční rodiče, kteří vidí snahu vlekařů dopravit jejich dítě až nahoru, chtějí nějakým způsobem poděkovat. Tak se v našem občerstvení, které se nachází u nástupní stanice, dost často kupovalo „něco pro vlekaře“. Ale recepturu si ponechám pro sebe, sami návštěvníci Weissovy louky mohou přijít ochutnat a onen recept rozpoznat. Ale chutná samozřejmě i těm, kteří sami lyžují a po několika jízdách si potřebují oprášit sněh ze zad a zahřát se na další lyžařské výkony.

Lyžařský areál Weissova louka

Některé areály si provozují lyžařskou školu sami, někde působí soukromé školy. Jakou cestu jste zvolili vy?

Kdo zná tuto sjezdovku, ví, že je pro rodiny s dětmi i úplně začátečníky jako dělaná. A nemusí to být samozřejmě jen ti nejmenší. Na našem kopci má dva roky své zázemí lyžařská škola School 4 Fun, jejíž sídlo je v Janovicích nad Úhlavou. Je to parta zkušených instruktorů s opravdu profesionálním přístupem. V začátcích našeho podnikání a zakládání lyžařské školy na Weissově louce jsem učil převážně sám, později v sezóně zaměstnával učitele, ale

po několika letech, kdy rostl zájem tak, že jsem už nestíhal zastoupit všechny funkce najednou, bylo nezbytné se domluvit s touto skupinou lidí. Chválí si je i lidé, kteří zjišťují, že pod odborným dohledem se mohou oni sami nebo jejich děti naučit i za jedno odpoledne samostatně sjet kopec a především se naučit samostatnosti na vleku. Samozřejmě jim pomáhají vlekaři, už třeba i tím, že vlekař při rozjezdu zpomalí. Děti ale na velkém vleku nezačínají. Pro ty nejmenší je v horní části umístěn 70 metrů dlouhý lanový vlekař, na kterém se děti drží lana rukama. Je to pro ně v začátcích přirozenější i jednodušší poloha. Na tomto malém vleku jsou připravené překážky, slalomy, můstky a boule pro zpestření a zábavu. Nevýhodou bývá jen těžký lepivý sníh, ale na to jsme připraveni. Máme vybavený malý servis, kde skluznici upravíme, navoskujeme, případně lyže zapůjčíme. První krůčky učíme přímo na rovině a při výuce preferujeme individuální přístup, kdy učitel má jedno, maximálně dvě děti.

S jakým nejmladším lyžařem jste se na sjezdovce setkali? Bývá vhodné, aby byli rodiče přítomni výuce?

Hranice bývá kolem tří let, ale pokud jde o rekord na sjezdovce, byl tam tatínek s chlapečkem starým rok a půl. Toho jsme samozřejmě neučili, sám si ho vozil před sebou. Jsou tu tedy i tací nadšenci, ale to jsou lidé, kteří tu mají chaty nebo byty a na horách s dětmi tráví hodně času. A co se výuky týká, jsme raději, když rodiče odchází stranou. Buď si zalyžovat, nebo se ohřát do vytápěného občerstvení. Většina rodičů si od dětí ráda odpočine, ale jsou i dětičky, které bez maminky nezůstanou ani na chvíli, a tam je to na citlivé domluvě mezi dítětem a rodiči. Zpravidla se pohybují v blízkosti svého dítěte, ale v dostatečné vzdálenosti, aby výuku zbytečně nenarušovali, ale v případě potřeby byli své ratoolesti nablízku.

Být učitelem na sjezdovce tedy neznamená jen zvládat techniku jízdy, i když právě to je hlavní. Vy sám máte kurz cvičitele?

Já jsem před deseti lety v Krkonoších absolvoval kurz Asociace profesionálních učitelů lyžování (APUL). Tato organizace pracuje od roku 1992 a v roce 1994 byla dokonce přijata do mezinárodní asociace ISIA, což je asociace profesionálních učitelů. Je tu několik stupňů vzdělávání, já jsem držitelem certifikátu pro výuku v České republice. Bohužel jsem už několikrát zažil učitele lyžování nejrozličnějších škol, kteří se jimi stali hlavně proto, že uměli sami jezdit, ale ne každý to pak uměl pořádně vysvětlit a předat dál. Znalost správné metodiky výuky je tu nutná. A samozřejmě je potřeba umět i cizí jazyk, zejména tady na Šumavě. Dnes se téměř všude setkáváme s německy, anglicky i rusky mluvícími

turisty a alespoň jeden jazyk je nutné ovládat. V našem případě tedy platí, kolik řečí umíš, tolikrát jsi učitelem.

Pojďme se teď vrátit k Vaším začátkům podnikání a cestě na Šumavu jako takové. Co Vás přivedlo do Železné Rudy?

To jsme ale opět zpátky u lyžování. Jsem původem z Karlových Varů a vyrostl jsem v Krušných horách. Tam jsem se věnoval běhu na lyžích, v juniorském věku jsem byl v reprezentaci, později jsem jezdil za Duklu. Věnoval jsem se ale i sjezdovému lyžování. A cesta na Šumavu? V roce 1990 jsem se rozhodl, kam si pojeď zalyžovat, jestli do Krkonoš, které jsem znal dobře díky tréninkům Dukly, nebo na Šumavu. Měl jsem na Šumavě dobrou nabídku ubytování a bylo rozhodnuto. Moje stěhování sem samozřejmě ovlivnila i jako u mnoha dalších lidí možnost práce v Německu, kde jsem také brzy začal pracovat. Po deseti letech práce v Německu jsem začal uvažovat o vlastním podnikání. I když mým favoritem byly dlouho běžky, z komerčního hlediska jsem je využít nemohl. A nyní je to deset let, co provozuji lyžařský areál Weissova louka.

Podnikání v oboru, kde za vás ve velké míře rozhoduje počasí, je asi těžké?

Sjezdovku provozuji jako rodinný podnik se svojí manželkou a třemi sezónními pracovníky. Situace je tu trochu komplikovaná tím, že areál má dva majitele, jedním je vlastník pozemků a druhým vlastník lyžařského vleku Tatrapoma. Zatím se mi daří s nimi vždy dohodnout na vzájemné spolupráci v rámci zachování tradice lyžování na Weissově louce. Díky nadmořské výšce zhruba 1000m se zatím obejdeme i bez umělého zasněžování, které by si ale tento kopec do budoucna zasloužil. A přesto, že jsme malý areál, provádíme si úpravu sjezdovky vlastní rolbou. To znamená úpravu kopce podle momentální sněhové situace, ale i úpravu svahu před večerním lyžováním. A to přináší i kvalitnější služby lyžařům, kteří si k nám stále nacházejí cestu.

Rozhovor: Pavlína Šebestová

Více informací o lyžařském areálu Weissova Louka najdete na www.weissovalouka.cz

Podnikatel Martin Šnajdr

Kousek Šumavy v TV

Milovníkům kvalitních dokumentů České televize nejspíš neunikla Třináctá komnata Elišky Haškové Coolidge. Premiéra se vysílala v pátek 23. 11. ve 20,55 hodin na ČT1, v repríze o dva dny později, a to pětadvacet minut po půlnoci taktéž na ČT1. Dokument odhalil mnohé překvapivé detaily ze života známé osobnosti, jejíž kořeny leží v nedalekých Kundratcích u Hartmanic. Pouta k Šumavě, k zámeckému sídlu a pozemkům, o něž byla rodina Haškových v období totality bezostyšně připravena, nedokázala u paní Elišky přervat ani dlouhá léta strávená mimo rodnou vlast, ani oslnivá kariéra na postu asistentky pěti amerických prezidentů. Politický zlom v roce '89 pro tuto dámu znalou a dbalou etikety znamenal nevýslovné štěstí. Ač Česko zaujímá v jejím srdci stejný díl místa jako USA, které se jí nadlouho staly druhým domovem, současným stavem naší země je velmi znepokojena. Česko se z mnoha důvodů stalo její třináctou komnatou. V případě, že jste pořad o délce 25 minut zmeškali a zajímá vás, vše můžete napravit prostřednictvím internetového odkazu: www.ceskatelevize.cz/porady/1186000189-13-komnata/video.

Další učiněnou delikatesu představují dva dvacetiminutové díly z dokumentárního cyklu Ztracené adresy. Díky téměř všemocné počítačové grafice se před vašimi očima znovu objeví stavby dnes již neexistující vesnické osady Hůrka (Hurkenthal), uvedená 24. 11. ve 14,40 hodin a Zhůří (Haidl) z 8. 12. v čase 14,50 na ČT1, s následnými reprízami na ČT2. Dáváte-li přednost mluvenému slovu a obrazovému materiálu před knižní podobou, staňte se svědky toho, jak ožívá Genius loci, který nás i po staletích stále „nutí“ tato místa vyhledávat a pít se po jejich historii. Zhůří dnes láká zновуobnovenou kaplí Nejsvětější Trojice a pomníkem 90. pěší divize americké armády, jejíž deset vojáků padlo na samém konci 2. světové války při náročném osvobozování této části Šumavy. Hůrka proslula zejména skrze neúnavnou činnost dvou nejvýznamnějších sklářských rodů Hafenbrádl a Abele či foukanými a později litými zrcadly z jejich sklárny. V závěrečných titulcích si lze přečíst také poděkování Muzeu Šumavy v Železně Rudě, což vždycky potěší. Více na: www.ceskatelevize.cz/porady/10318042579-ztracene-adresy/video/. LCK

Bývalá Rota Pohraniční stráže Debrník je v procesu prodeje

18. 10. 2012 bylo ukončeno výběrové řízení na prodej lokality Debrník podle zákona. Tato rozsáhlá stavba bývalé pohraniční roty patřila do majetku ČR. Jednomu uchazeči, který splnil podmínky výběrového řízení, byl zaslán návrh kupní smlouvy. Ta ale zatím není podepsaná. Platnost kupní smlouvy je podmíněna udělením schvalovací doložky příslušného ministerstva, což je v tomto případě Ministerstvo životního prostředí. Smlouva zatím není podepsána, po jejím podpisu bude cestou odboru správy majetku Ministerstva vnitra ČR zaslána na MŽP. Pak teprve může následovat registrace v Katastru nemovitostí. Celý proces může trvat až rok. Jde o běžný postup, který upravuje zákon č. 219/2000 Sb. o prodeji majetku České republiky. Debrník je zajímavá destinace pro procházku ze Železných Rud. Je to místo, kudy kráčela historie. A vy tu můžete kráčet starým stromořadím.

-rh- podle informací mluvčí MV ČR Marty Kohoutové

SILVESTROVSKÝ SJEZD ŠANCÍ S POCHODNĚMI

Přijďte se s námi rozloučit s rokem 2012 a přivítat rok 2013

dne 31. 12. 2012 v 17.00 hod.
pod Šancemi na sjezdovce č. 4

pořádá Horská služba Šumava

Sjezd z Pancíře na historických lyžích

30.12.2012 v 11,00 hod

info: 603 267 455

Při turistické cestě do Sportovního areálu Špičák a k Čertovu jezeru láká návštěvníky hotel Čertův mlýn s dobrou restaurací a bazénem

Trocha historie nikoho nezabije

Zvyky a obyčeje někdejších šumavských hospodářů

Vánoční odhadování úrody a počasí

Zvláště příhodným dnem pro odhad budoucí úrody byl Štědrý den. V některých vsích ukrojil v ten den večer hospodář nožem skývu chleba a housky; do každé zarazil nůž. Ráno sledoval, který nůž chytil více rzi, když ve chlebu, bude

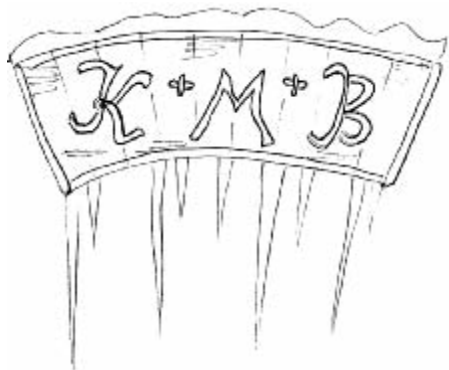
dobrá úroda žita, když v housce, vydaří se prý pšenice. Úroda se odhadovala také podle svitu měsíce. Říkalo se: „Světlé vánoce – tmavé stodoly“ (tedy plné, bude hojná úroda). Mnozí hospodáři pozorovali počasí po celých dvanáct dnů mezi Božím hodem a Třemi králi. Každý den prý představoval jeden z měsíců, jaké počasí bude v onen den (vítr, srážky, slunce), takové bude převládat v příslušný měsíc příštího roku.

Štědrovečerní péče o stromy, stodolu a němou tvář

Povřísky se na Štědrý den ovazovaly ovocné stromy, aby nezmrzly, někdy také sloupky na mlatě ve stodole, neboť se věřilo, že tak bude stodola uchráněna od myši. Ráno dával hospodář psu mezi vrata kousek housky, aby byl pes celý rok ostrážitý, hospodyně tam krmila drůbež, aby se netoulala po vsi. Někdy se jí také sypalo mezi kolo či řetěz stočený do kruhu, aby slepice nezanášely. Podobných zvyků byla na vánoce celá řada.

Svátek Tří králů

Nový rok se neslavil, to proto, že pro lidi na venkově býval přelomem roku spíše Štědrý den (tj. doba zimního slunovratu). Církevní charakter si podržel i svátek Tří králů (6. ledna) – lidé si dávali v kostele světit křidu, vodu a sůl. Křidou pak psával hospodář či hospodyně na všechny dveře usedlosti K+M+B a příslušné datum, prý se žertem četlo: „Každý mlynář bere“. Dříve také chodíval do domů kantor, neboť lidé neuměli psát a za napsání příslušných nápisů dostával výslužku. Svěcenou vodou se vykropovaly místnosti, aby stavení bylo uchráněno od zlého. V pozdější době někdy po domech chodívali chlapi převlečení za tři krále a zpívali koledy. Tento svátek také předznamenal konec temných zimních podvečerů. Z knihy *Život staré Šumavy* od Vlastimila Vondrušky dodala LCK

Nový jízdní řád platí od 9. 12. 2012

Pokud jde o jízdní řád v našem regionu, všechno zůstává celkem při starém. Mezi Prahou a Ostravou se sice rozjela celá řada nových expresů, ale u nás příbytek spojů a nových přepravek příliš neplatí. Ti, co ráno v šest jezdí do školy do Klatov, budou mít víc času na kouření ve stanicích. Vlak totiž nevyjíždí z Železné Rudy centrum v 5,59, ale o opět minut dřív. Do Klatov přijíždí stejně jako předtím, tedy v 7,10. Rychlíky, které jezdí ze Železné Rudy přímo do Prahy, budou jezdit o něco rychleji a opět ve dvouhodinovém taktu. Navíc přímé rychlíky dostaly jména. Tak například v 8,49 vyjíždí ze Železné Rudy rychlík Točnick a v Praze není ve 12,51, ale už ve 12,44. O čtyři hodiny později vyrazí do Prahy rychlík Pancíř, příjezd do Prahy v 16,44. A konečně v 16,49 jede poslední přímý rychlík s názvem Špičák, příjezd do Prahy ve 20,44. V sobotu a neděli jede ze Železné Rudy nový spěšný vlak. Vyjíždí ve 14,49 ze Železné Rudy, jede rychle jako rychlík a v Plzni má přípoj na expres Karel Čapek do Prahy. Jinak spoje do Plzně a Prahy zůstávají beze změny. Zachovány jsou i spoje bavorské železnice Waldbahn, posílené v sezóně. Waldbahnem se ze Špičáku dostanete jako do Zwieselu, Regenu nebo až do Plattlingu a odtud do Mnichova, a to za výhodné jízdné Bayern Ticket, jedna osoba 22 Euro, dvě a více 27 Euro. Jízdenka platí po celý den i pro cestu zpět.

Spoje z Plzně do Železné Rudy zůstávají stejné včetně přímých rychlíků z Prahy – ty jsou ale opět pojmenovány jako Špičák, Pancíř, Točnick a Švihov (poslední dva jen do Klatov, Točnick má přípoj v 18,02 nahoru). Výhodné jsou přímé spoje rychlíků z Prahy, například Špičák vyjíždí místo v 7,07 až v 7,15 a v Železné Rudě je stejně, tedy v 11,11. Totéž rychlíky 11,15 a 15,15 z Prahy. Jde o mírný pokrok v mezích zákona. Výluky budou na trati probíhat patrně podobně jako v roce 2012, jen má být dlouhodobá (půlroční) výluka od března 2013 na trati mezi Plzní zastávkou a Plzní hl.n. kvůli opravě mostu přes Radbuzu. Náhradní dopravu obstarají autobusy bez ztráty spojů v Plzni. Takže, příjemnou cestu. -rh-

Vlaková souprava Waldbahn na hraničním nádraží v Alžbětíně

Na úklid sněhu má město nového pomocníka

Traktor New Holland anglické výroby byl dodán klatovskou firmou Arbo začátkem listopadu. Samotnému nákupu předcházelo poměrně složité výběrové řízení, požadavkům technickým a finančním nakonec nejlépe vyhovoval New Holland řady T 6000. Stroj byl zakoupen včetně variatoradlice, jejíž výhoda spočívá v tom, že může pracovat v několika polohách – levá, pravá, „V“ a „T“. Její pohyb umožňují hydraulické válce.

Odpadá zde i nakládání posypového materiálu dalším nakladačem – to zvládne traktor díky samonakládacímu sypači TE 1500 D, který bude v nejbližší době dokoupen. Pořizovací cena traktoru byla 1 200 000,-Kč, samotná radlice stála 400 000,-Kč.

Tip na výlet – kolem Čertova jezera nebo na Černé jezero a dál

Díky nově upravené a dobře schůdné Jezerní cestě se návštěvníci Železné Rudy a Špičáku dostanou na Čertovo jezero, aniž by museli překračovat kameny ležící v cestě. Tuto novinku uvítají v zimě běžkaři nebo pěší turisté (pokud bude málo sněhu), v létě pěší turisté i cykloturisté. Vydáte se od nádraží Špičák, případně od staré pošty na Špičáku směrem na Čertovo jezero. U Čertova jezera je možné pokračovat nově upravenou stezkou (Horní Jezerní cesta) kolem bývalé Lávkové cesty až na státní hranici do Alžbětína. Trasa vytváří pěkný okruh na dvou až tříhodinový výlet. V Alžbětíně je možné občerstvit se v příjemné restauraci Elisabeth přímo na nádraží a vrátit se vlakem do Železné Rudy nebo na Špičák.

Unikátní Lávková cesta nad Čertovým jezerem byla po roce 1989 zničena

Lákavá je také trasa ze Špičáku – sedlo na Černé jezero a odtud po červené značce k vodopádům Bílá strž, na Stateček pod Ostrým a do Hamrů nebo dokonce až do Nýrska přes bývalou obec Zadní Chalupy, z níž zbyla jen německá část. Po cestě jsou krásné výhledy na údolí Úhlavy. Na místě Zadních Chalup je dnes úchvatná louka s březovými hájky a mokřady. To ale už je na delší výlet – při variantě Nýrsko je nutno počítat s pěti hodinami. K návratu zpátky z Nýrska nebo z Hamrů je možné použít vlak.

-rh-

Nová Jezerní cesta Foto: Jan Novák

Nová Jezerní cesta Foto: Jan Novák

Pohled z Černého jezera na Jezerní stěnu

Nový pohled z Velkého Javoru

Listopad sice k hlavní turistické sezoně nepatří, ale díky inverznímu počasí přijelo na Šumavu asi více návštěvníků než bývá v této době obvyklé. Někteří z nich se před cestou informovali o aktuálním počasí telefonicky například v Informačním turistickém centru nebo na Horské službě. Jiní si sedli k počítači a na sluníčko, které svítilo na vrcholky šumavských kopců, se podívali na vlastní oči.

V okolí Železné Rudy je umístěno několik webových kamer, díky kterým každý rychle zjistí, jaké je například počasí nebo kolik lyžařů je na jeho oblíbené sjezdovce. Vyhledat je můžete například na stránkách www.sumavanet.cz. Abecedně seřazené se vám zde představí celkem 30 webkamer od Klatov přes Železnou Rudu až do Horní Vltavice. V průběhu října byla na vrchol Velkého Javoru umístěna nová kamera, která oproti jiným zabírá celých 360°. Najdete ji na stránkách www.arber.de, kde pod heslem Webcams zvolíte odkaz 360°Gipfelschwenk. Před očima vám tu proběhne celá panorama šumavských vrcholů tak, jak jsou vidět jen z vrcholu Velkého Javoru. V období inverzního počasí to byl pohled opravdu jedinečný.

P.Š.

Meteorologická stanice na vrcholu Velkého Javoru se stožárem kamerového systému

Pohled z Velkého Javoru v době inverze je opravdu úchvatný

Foto: Alois Frisch

Za Městský úřad Železná Ruda děkuji všem, kteří přispěli k získání ocenění „My už třídit umíme“ a věřím, že nejenom množstvím vytríděného odpadu, ale i preciznějším tříděním a udržováním pořádku a čistoty kolem sběrných nádob na separovaný odpad budeme dosahovat ocenění hodných výsledků.

Michal Šneberger, starosta města

Útok z Velkého Javoru: Hohenzollernové atakují starostu Bavorské Rudy

Tento útok plní stránky německých novin. 14. 11. proběhla u našich sousedů v Bavorské Rudě ostrá výměna názorů. Vrchní lesník Raimund Friderichs z lesního závodu podnikatelské skupiny knížete Hohenzollerna ze Sigmaringen a šéf poleší kolem Velkého Javoru, který je oblíbeným cílem zimních i letních turistů, napadl starostu Bavorské Železné Rudy Thomase Müllera za jeho zelené názory. Zejména ho kritizoval za to, že Müller vykládal skupině německých novinářů při návštěvě Národního parku Bavorský les, že tento park je „zlatý poklad“ a má pozitivní vliv na tvorbu pracovních příležitostí a na turistický ruch. Müller řekl, že vznik nového národního parku v Německu (NP Nordschwarzwald) podporuje. Není od věci poznamenat, že premiér spolkové země Bádensko-Württembersko Winfried Kretschmann je také ve straně Zelených jako Müller a vznik Národního parku Nordschwarzwald považuje za „fascinující projekt“. Celá řada místních se ale obává, že vznik národního parku bude znamenat velkoplošné usychání porostů. Proto se jezdí poučit na Šumavu.

A právě Friderichs už delší čas aktivně vystupuje v současné ostré diskusi, zda má smysl v severní části hustě zalesněného pohoří Schwarzwald ve spolkové zemi Bádensko-Württembersko, kde pramení také Dunaj, založit národní park anebo ne. Jde o skutečně horkou otázku. Příznivci národního parku tvrdí, že díky národnímu parku poplynou do regionu investice a turisté, oponenti tvrdí, že krajina, pokrytá s velké části smrky, uschne. Strach z mrtvých smrků je tak velký, že diskuse kolem nového národního parku eskaluje den ze dne. Obyvatelé regionu Nordschwarzwald (jak příznivci, tak kritici) plánovaného národního parku se přijeli podívat právě do Národního parku Bavorský les, aby shlédli, jak to vypadá, když lesní porosty uschnou, jestli je to dobré nebo špatné. Friderichs reagoval a nazval Müllerovy názory „ideologickým nesmyslem“. Napsal mj.: „Zatímco v národním parku mystifikují, že kůrovec je obnovitel lesa, Hohenzollernové jsou nuceni podle bavorského lesního zákona s kůrovcem bojovat všemi dosažitelnými prostředky. A pan starosta zapomněl také, že to byli právě Hohenzollernové, kdo enormními investicemi do infrastruktury na Velkém Javoru zabránil ekonomickému propadu celého regionu. Snad by měl starosta spíše věnovat péči velkým zaměstnavatelům ve své vlastní obci, místo aby udílel návštěvníkům ze Schwarzwaldu rady o věcech, jimž nerozumí. Skutečný zlatý poklad v oblasti Bavorské Rudy není Národní park Bavorský les, nýbrž Velký Javor, který ročně navštíví 500 000 návštěvníků. To, že tento moderní lyžařský areál trpí stále většími škodami kvůli destrukci okolních lesů, je panu starostovi zjevně jedno. V Bavorské Rudě zavřely v posledních letech zbývající obchody včetně pošty a krytého bazénu. To, že příznivci národního parku ve Schwarzwaldu vyzývají právě starostu Müllera, připomíná Andersenovu pohádku Císařovy nové šaty.“

Ve sporu se angažuje i tzv. Pracovní skupina Národního parku Bavorský les. Mluvíci skupiny Jens Schlüter (bývalý spolupracovník německého zeleného uskupení Bund Naturschutz) poukázal na to, že o starostovi Bavorské Rudy

Lesník Raimund Friderichs

nelze říkat, že nerozumí lesu, protože je kvalifikovaný průvodce turistů a člen komunálního výboru obcí Národního parku Bavorský les a jeho zájem o další rozvoj národního parku a regionu je značný. Pokud jde o termín „zlatý poklad“, který starosta Müller použil ve vztahu k Národnímu parku Bavorský les, poukazuje Jens Schlüter na studii „Národní park jako hospodářský faktor“ od Huberta Joba (tato studie byla ve své době v Národním parku Šumava zakázána, protože zelení šéfové parku tvrdili, že národní park nemá s hospodářstvím nic společného, pozn. red). Schlüter poukazuje také na to, že teprve národní park s aspoň padesáti procenty bezzásadových ploch s neregulovaným přírodním vývojem je skutečným národním parkem. Na Friderichsův argument o škodách na porostech

oponuje podivením, proč Hohenzollernové nedali tuto věc ještě k soudu. K uzavření obchodů, bazénu a pošty v Bavorské Rudě poznamenává, že je zvláštní, že 500 000 návštěvníků Velkého Javoru nemělo zatím pozitivní vliv na ekonomický vývoj v obci Bavorská Ruda. „Za privatizaci pošty a demografický vývoj není odpovědný ani Thomas Müller, ani Národní park Bavorský les,“ píše Schlüter. V závěrečném apelu volá ale pracovní skupina Národního parku Bavorský les po spolupráci. „Záležitosti regionu je třeba řešit společně, jak ze strany Národního parku Bavorský les, tak Velkého Javoru a jeho lyžařského areálu,“ uzavírá Schlüter.

-rh- podle německého tisku a dalších zdrojů

Starosta Bavorské Rudy Thomas Müller

Ohlédnutí za podzimní činností kynologů

Pejsci také rádi závodí

6. 10. uspořádal místní kynologický klub již 14. ročník tradičního železnorudského závodu. Celodenní akce odstartovala už v 9 hodin ráno, aby skončila slavnostním vyhlášením a předáním cen až v 17 hodin odpoledne. Psímu klání předcházela nástup devatenácti zúčastněných psovodů s jedenácti psími plemeny a losování startovních čísel. Zastoupení zde tentokrát měli bouvier, stafordšířský teriér, belgický ovčák Tervueren a Malinois, německý ovčák, německá doga, labradorský retriever, velký a malý knírač, australská kelpie a pochopitelně i kříženec.

Soutěžilo se celkem v pěti kategoriích: zkouška základní ovladatelnosti (ZZO), která se skládala pouze z poslušnosti, základní minimum – poslušnost, obrana (ZM), zkouška základního výcviku (ZVV1), doprovodný pes (BH) a poslušnost a obrana (IPO1). Veškeré disciplíny korektně posuzoval zkušený rozhodčí Jaroslav Hartl. V sekci obrana, již závodní den odpoledne vyvrcholil, odvedl skvělou práci figurant a vedoucí závodu v jedné osobě Jiří Šamonil. Kantýnový catering zajistil Eduard Sekel ze Železné Rudy.

Kynologové děkují všem účastníkům soutěže za sportovní chování, organizátorům za jejich profesionalitu, FJ SRK Železná Ruda za bezproblémový přístup na fotbalové hřiště jak v den konání tohoto závodu, tak během srpnového soustředění a následných výcvikových víkendů. Díky sponzorům, kteří přispěli finanční částkou nebo hodnotnou cenou, neodešel ani jediný závodící psovod s prázdnou. I na ty, kdož se umístili na posledních místech, čekal dort jako cena útěchy. Bez vstřícných sponzorů (cukrárna Sněhurka, hotel pro psy Bobík, Pohádková cukrárna, restaurace U císaře Rudolfa II.) by závod ani zdaleka neměl tu správnou atmosféru. Členové kynologického klubu věří, že příští rok se příznivci psů opět sejdou ještě v hojnějším počtu.

Závěrem už výsledky jednotlivých soutěžních kategorií:

ZZO: 1. Jana Kolářová s Erlosem, Volyně, 2. Helena Kučerová s Miyau, Nýrsko, 3. Iveta Přibáňová s Ebi, Sušice

ZM: 1. Magda Voldřichová s Čaky, Vimperk, 2. Jan Šmol s Framem, Sušice, 3. Michal Šmíd se Sally, Vimperk

ZVV1: 1. Hana Kozojedová s Karambolem, 2. Jiří Haniš s Charónem, oba psovodi i psi z Větrní. Třetí psovod bohužel pro zranění psa odstoupil.

BH: 1. Helena Kučerová s Benjim, Nýrsko, 2. Martin Hodek a Diamond, Domažlice, 3. Eva Kubelková s Baronem, Dobřany

IPO1: 1. Renata Neumannová s Bonnou, 2. Renata Neumannová s Esem, všichni Železná Ruda, 3. Václav Kubelka s Gamblerem, Dobřany

Ve spolupráci s Renatou Neumannovou LCK

Jan Šmol s Framem

• • Cyklotoulky Pepíka Škůrka • •

Pohodový cyklovýlet za zvěří

Příroda a počasí mají, jak známo, svoje zarmoty. Pro případ, že by nenapadl sníh, zde je ještě jedna pohodová vyjížďka na kole za zvěří. Ze Železných Rud to vezmete přes Debrník do Ferdinandova údolí a Zwieslerwaldhausu, odtud přes Kreuzstraß na Scheuereck. V oboře tu naleznete několik přímo výstavních jelenů s laněmi. Odtud se vrátíte přes Kreuzstraß, sjedete až na Schleicher a k Haus zur Wildnis (Dům divočiny). Tady se můžete pro změnu potěšit pohledem na smečku vlků, při troše štěstí i na několik rysů. Odsud se pak dáte směrem na Schwellhäusl a přes Ferdinandovo údolí a Debrník zpět do Železných Rud. Vyjížďka obnáší 36 km s nastoupáním 600 m.

Jak zazimovat kolo

Základem je kolo pořádně umýt, očistit, vysušit, promazat řetěz, přehazovačku, přesmyk, nahutit duše a teprve potom uložit k zimnímu spánku. Bicykl je dobré zavěsit, i když pocho-pitelně může stát i na svých dvou kolech. V tom případě vůbec není od věci občas provést kontrolu, zda u duší nedošlo k vypuštění. Pokud chcete mít na jaře jistotu, vyplatí se zamířit s kolem před zimním obdobím do servisu. Tam, jak Pepík přesvědčil „jeho“ servismana, provedou prakticky celou demontáž kola. Při ní se na straně jedné mohou projevit některé skryté závady, na straně druhé to umožní promazání všech součástí. Určitě není špatné zkontrolovat i vycentrování kol. Jestli nevlastníte tzv. „zimák“ čili druhé kolo do zimy, je lepší v zimě nevyjíždět. Po šumavských lesních cestách se fakt jezdit nedá. Také hrozí nebezpečí úrazu

v podobě ošklivých pádů na zmrazcích. A silnice jsou solené. Sůl dovede vašemu jednostopému miláčkovi velmi ublížit.

Rozlučka

I letošní listopad jsem si z hlediska cyklistiky pochvaloval. Vyjížďky již nebyly tak dlouhé, ani s nastoupanými metry to nebylo nijak divoké. Přece jenom v „čapácích“, pod nimiž nosím i chrániče na kolena, v několika vrstvách (funkční triko, funkční flisový rolák a ve sjezdu bundu proti větru), jde spíše o radost z projížděky. Ta navíc byla posílena při vyjížděcích nad inverzi. Jak s oblibou říkám, my tady sice nemáme televizní signál, jsme-li závislí na pozemním vysílání, zato si užíváme čistý vzduch, sluníčko a relativní teplo.

Nicméně listopad pro mě symbolizuje nejen rozlučku s kolem, nýbrž i s vámi, čtenáři Železnorudského zpravodaje. Když jsem připravoval podklady pro letošní březnové číslo, netušil jsem, že mne Cyklotoulky tak chytanou. Snažil jsem se každý měsíc s vámi podělit o radost, kterou jízda na kole do mého života vnáší. Vzal jsem to i jako výzvu v tom smyslu, že když už píšu Cyklotoulky, musím taky něco odjezdit. A tak jsem v letošním roce opravdu překonal svá loňská maxima. Ke konci listopadu mám za tento rok najeto při 96 vyjížděcích 3 153 km a nastoupáno 67 750 m. Nadto se mi povedl i Král Šumavy. To vše je umocněno vědomím, že ani v šedesátí nemusí člověk aktivitu příliš omezovat. Zvlášť když zdraví slouží. Než tedy své kolo skutečně uložím k očekávanému zimnímu spánku, chtěl bych vám poděkovat za přízeň, popřát vám krásné svátky a v novém roce mnoho pohodových kilometrů nejen na kole.

Předpokládám, že co nevidět spolu kolo s chutí vyměníme za lyže a běžky.

Jestli jste pravidelně a se zájmem četli naše řádky, něco nového jste se jejich prostřednictvím dozvěděli, přišli ještě více na chuť cyklo sportu a zjistili, jak k němu přistupují ostatní bikeři, jsme moc rádi. Pokud jste neodolali a vyzkoušeli alespoň jeden jediný doporučený cyklovýlet na české a bavorské straně Šumavy nebo si některé trasy necháváte v záloze třeba na příští cyklistickou sezónu, máme radost o to větší, neboť víme, že Cyklotoulky splnily svůj účel. Vězte, že pro nás oba bylo ctí a potěšením vám, cyklistům a čtenářům, tuto rubriku připravovat. I když Cyklotoulky Pepíka Škůrka tímto definitivně končí, nebuďte smutní. Můžeme se přece na kole potkávat i dál. Třeba se k nám někdy v reálu nebo jen tak v duchu zase přidáte. A možná se někdy opět sejdem i na stránkách Železnorudského zpravodaje. Do té doby si hlavně všimněte přírodních krás kolem sebe a přistupujte k nim s respektem. Čerpejte z přírody každodenním shonem pozbytou energii a také inspiraci. Prostě se z toho všeho těšte, dokud to jde. Šumava je nádherná. Podmaní-li si něčí srdce, bývá to vztah na celý život.

Tak zase někdy přistě

Váš Pepík Škůrka a LCK

Závody v Belvedérské ulici

V uzavřené Belvedérské ulici v centru Železných Rud vznikne v den závodu uměle vytvořený street park se dvěma překážkami, kde se v sobotu 29. prosince 2012 uskuteční druhý ročník závodu Horsefeathers Iron Jam. Bude tu postavena rozjezdová rampa, po níž bude následovat barel, který se bude přeskakovat, poté jezdcí naberou rychlost a pojedou na veliký butter box, který bude 8,5 m dlouhý, přes 2 m široký a na konci bude skok s hranou ve výšce nad zemí okolo 2,5 m a table do dopadu 7 m. To celé bude zhotoveno z nákladního automobilu Praga V3S s připojeným valníkem. V reálu to bude vypadat tak, že jezdec naskočí na valník, zajede do korby a poté se na konci korby nechá vystřelit přes kabinu do dopadu, který bude postaven před automobilem. Trať bude ukončena balíky sena kvůli bezpečnosti. Horsefeathers Iron Jam je otevřený závod pro všechny vyznavače snowboardingu a freeskingu.

Partneři závodu: Horsefeathers, Harakiri gang, Město Železná Ruda, Kiss Proton, Freeride.cz, Cross café

Filip Brož

Iron party 2012

Místo : Disco Clip, centrum Železných Rud, 50m od kostela, 80m od místa závodu. Harakiri Gang přichystal v rámci afterparty po Horsefeathers Iron Jam svou největší akci v letošním roce. V největším klubu v Železných Rudě vystoupí živě kapely Trautenberk a němečtí Green.Frog.Feet, které tradičně doplní DJ Cuchy. Do 20,30 zvýhodněné vstupné 100Kč, poté 130Kč. Během večera proběhnou různé soutěže o ceny od partnerů party! Akce: S páskem na ruce má každý 15% slevu v Café Charlotte na veškerý sortiment, a to do konce roku 2012!

Partneři party: Horsefeathers, Kiss Proton, Freeride.cz, Café Charlotte, Alanya Kebab

www.HarakiriGang.cz

Filip Brož

Horsefeathers®
IRON JAM 2012
 29/12/2012 CENTRUM ŽELEZNÁ RUDA
 SNOWBOARDOVÝ A LYŽÁRSKÝ ZÁVOD

TRÉNINK: 12:30
 START ZÁVODU: 14:30
 PRÍZEMNÝ: 20 000Kč
 VECNÉ CENY: 50 000Kč

AFTERPARTY: DISCO CLIP
 LIVE KONCERTY: TRAUTENBERK, GREEN FROG FEET

HTTP://HORSEFEATHERSIRONJAM.CZ

Fotbalisté ukončili podzimní část soutěže ročníku 2012/13

Druhá listopadová neděle definitivně ukončila letošní ročník fotbalových soutěží. Úspěšnost našich týmů se dá ohodnotit slůvkem průměr. Ve zdařilé jarní části A mužstvo mužů dlouho bojovalo o postupové příčky a žáci vybojovali bronzové medaile za třetí místo. B mužstvo obsadilo tradiční 7.místo.

A mužstvo začalo letošní rok famózně. Jako nováček soutěže nastupovalo do jarní části z pátého místa. Snahou bylo zůstat co nejdéle v pozici, ze které se vedoucím týmům daly částečně zkomplikovat jejich postupové choutky. To se dařilo znamenitě. Prvních pět utkání muselo mužstvo odehrát na hřištích soupeřů. Z těchto utkání odešlo pouze jednou jako poražený tým. Jenom pozdější vítěz okresního přeboru tým Dlouhá Ves dokázal zastavit výborně připravené mužstvo Železné Rudy. V našem týmu nastala panika. Najednou mužstvo dostalo šanci poprat se o postupové příčky. Bylo to nečekané zjištění nejen pro hráče, ale i pro diváky a soupeře. Naši hráči ale tuto možnost nevyužili. Možná se zalekli této možnosti, možná byla motivace příliš veliká. Konec jarní části se ne zcela podařil. Přesto ale konečné 4.místo se ziskem 45 bodů bylo vyjádřením kvality a možnosti našich hráčů a realizačního týmu.

O branky (celkem 64) se podělili David Greiner 18, Jakub Lehečka 8, Vítězslav Hájek 7, Martin Loos 7, Jaroslav Duda 5, David Kazmirčík 5, Karel Markel 5, Luboš Kroupa 3, Marek Gajdůšek 2, Pavel Hanzlík 2, Petr Bechyně 1, David Gajdůšek 1. Výkony v podzimní části už nebyly tak přesvědčivé, jak se očekávalo. Mužstvo nedisponuje širokým kádrem. Jakákoliv ztráta hráče základního kádru silně oslabí sílu našeho týmu. Stává se to v letním období z důvodů dovolených, pracovního vytížení, ale i zranění. Je tradicí, že naše mužstvo dokáže zabojoval vždy na konci podzimní sezóny. Tak i letos poslední tři utkání na hřištích soupeřů ani jednou neprohrálo. Počet dosažených bodů (celkem 20) stačil ale pouze na 7. místo. A to je pozice, ze které se dá na jaře také útočit na přední místa tabulky. O branky se dělili (celkem 22) David Greiner 7, Jakub Lehečka 4, Martin Loos 4, Petr Bechyně 3, Jarda Duda 3, Vít Hájek 1, Alois Trejbal 1, Pavel Velacký 1.

K utkáním pod vedením trenéra Jana Kroupara a vedoucího týmu nastupovali: Jaroslav Lehký, František Kačírek, Michal Balíček, Petr Bechyně, Tomáš Černý, Jaroslav Duda, Marek Gajdůšek, David Gajdůšek (v jarní části), David Greiner, Vítězslav Hájek, Pavel Hanzlík, David Kazmirčík, Luboš Kroupa, Jakub Lehečka, Martin Loos, Jiří Malý, Jiří Mareš, Karel Markel, Stanislav Němec (na podzim), Hynek Nguyen, Ondřej Říha, Karel Říha, Alois Trejbal, Roman Větrák (na podzim), Pavel Velacký, František Zelenka.

B mužstvo mužů působilo v tomto roce jako zkušené, vyzrálé mužstvo. Odehrálo několik vynikajících zápasů, ale také několikrát herně propadlo. Jedná se zejména o utkání na hřištích soupeře. Mužstvo pronásleduje stejný problém jako A tým. Soupiska sice obsahuje množství jmen, která se v týmu za sezonu vystřídají. Dát ale pravidelně dohromady jedenáct mužů je někdy nad sílu Františka Kačírka, který se o tento tým stará. Přesto na konci ročníku 2011/12 obsadilo mužstvo slušné sedmé místo, když získalo 32 bodů. Podzim se už tak nevydařil. Mužstvo získalo pouze devět bodů a drží 11.místo. Je to způsobeno právě nepravdělnou docházkou hráčů. Někdy je to vinou zranění nebo pracovním a studijním vytížením. Největší mírou je to ale způsobeno nezodpovědností ke kolektivu. Musí to mrzet zejména Františka Kačírka, který tomu podřizuje veškerý volný čas a má nemalou zásluhu na tom, že tento tým je alespoň schopen k utkáním nastupovat. Je to škoda, podmínky mají vytvořeny. Musí toho ale využít ve vlastním zájmu. Diváci se těší na pravidelné fotbalové víkendy.

Střelci branek za celý rok 2012.: Máca Věroslav 14, Trejbal Alois 8, Nedvěď Václav 5, Říha Ondřej 4, Bechyně Petr 3, Zelenka František 2, Duda Jaroslav 2, Velacký Pavel 2, Balda Jaroslav ml. 2, Choleva Ondřej 2, Pagáč Jiří 2, Petřík Rostislav 2, Nguyen Hynek 2, Steinbach Josef 2, Kačírek František 2, Markel Karel 1, Chalupský Jaroslav 1, Hanzlík Pavel 1, Halama Martin 1, Greiner David 1, Vörös Adam 1.

Žáci dosáhli v letošním roce až na stupně pro vítěze. Za třetí místo dostali v průběhu Tradičních železnorudských slavností ocenění z rukou starosty Michala Šnebergera a herce Pavla Nového v podobě bronzových

medailí. Bylo to po zásluze. Pod vedením trenérů Vítězslava Hájka a Davida Greinera předváděli po celou sezonu kvalitní kopanou a první místo jim uteklo mezi prsty až v posledních utkáních. Přesto zaslouží pochvalu. Po letní přestávce z věkových důvodů odešlo z týmu několik opor. Nový tým se nebuduje lehce. Kluků v Železně Rudě ubývá, a proto čeká trenéry těžká práce. Některá utkání podzimu už ale naznačila, že naděje na fotbalovou budoucnost v Železně Rudě pořád jsou. Žáci odehráli několik kvalitních zápasů a prohráli těsně. Svědčí o tom i tabulka. Získali pouze sedm bodů (10. místo). Poměr branek 24:29 vypovídá ale o vyrovnanosti utkání. V několika utkáních chybělo našemu týmu kousíček štěstí. Přesto zaslouží poděkování.

Střelci branek za rok 2012:

Jelínek Jiří 34, Hájek Lukáš 24, Fencel Matěj 10, Novotný Ondřej 5, Novotný Vojtěch 3, Zelenka František 3, Mahovský Vít 2, Valenta Matěj 2, Mašat Filip 2, Hána Jiří 1, Němec Stanislav 1, Štufka Alexander 1.

K utkáním nastoupili: Hach Karel, Jelínek Jiří, Hájek Lukáš, Fencel Matěj, Novotný Ondřej, Novotný Vojtěch, Zelenka František, Mahovský Vít, Valenta Matěj, Mašat Filip, Hána Jiří, Němec Stanislav, Štufka Alexander, Jiráček Jan, Mucko Adam, Halamová Jana, Ryška Jakub.

Po několikaleté odmlce se v Železně Rudě vytvořilo mužstvo dorostu. Vzniklo na základě odchodů některých hráčů z úspěšného týmu žáků a z některých mladých hráčů B týmu mužů. Mužstvo trpělo hlavně nezkoušeností. Jejich soupeře tvoří mužstva z okolí větších měst (Klatovy, Sušice, Horažďovice). V každém z těch venkovských týmů nastupuje několik kvalitních posil z těchto velkých oddílů. My takové možnosti nemáme. Musíme si vystačit pouze s odchovanci našeho oddílu.

Pro některé hráče je to první kontakt s dospělým fotbalem.

Střelci branek: Balíček Michal 5, Říha Ondřej 4, Jelínek Jiří 3, Fencel Matěj 3, Nguyen Hynek 1, Telín Milan 1, Hájek Lukáš 1, Zelenka František 1.

Pod vedením trenérů Vítězslava Hájka a Davida Greinera nastoupili:

Hach Karel, Balíček Michal, Říha Ondřej, Jelínek Jiří, Fencel Matěj, Nguyen Hynek, Telín Milan, Zelenka František, Kořán Matěj, Jiráček Jan, Mašat Filip, Steinbach Josef, Velacký Pavel, Němec Stanislav, Nguyen Trong, Pscheidt Lukáš.

Pravidelně pod vedením Jakuba Lehečky a Josefa Škacha trénuje naše příprava. Je radost se dívat, s jakým zanícením k tomu přistupují. Vedení oddílu má z toho radost.

Přejeme všem sportovcům hezké Vánoce a šťastný Nový rok 2013.

Ruda Pavel, Železná Ruda

Radost z druhého místa. Bratři Jan a Martin Malých se stali vicemistry ČR v soutěži na kolečkových bruslích. Starší Honza v kategorii žáků desetiletých a mladší Martin devítiletých. Seriál probíhal v osmi závodech po celé ČR. Blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci Železné Rudy

Bílá stopa pro běžkaře na Šumavě fungovat bude navzdory chmurným předpovědím

Běžkové stopy na Šumavě zůstanou i v letošní zimě bezplatné a dál udržované. Už několik let tu funguje projekt Bílá stopa. Letos ale hrozily kvůli výpadku peněz vážné problémy a ozývaly se i hlasy pro zpoplatnění tras. Největší část nákladů na údržbu stop nesly vždy šumavské obce. Po změně rozpočtového určení daní a ukončení finanční podpory z programu Evropské unie nemají na Bílou stopu dost peněz. Pokračování projektu teď zajistila Správa NP a CHKO Šumava, která sehnala pro sezónu 2012/13 generálního sponzora – Českou spořitelnu a.s. „Naším partnerem je jeden z největších finančních domů v České republice. Vezme na sebe zásadní podíl nákladů. Bílá stopa i díky tomu zůstává nadále na Šumavě nezpłatněná. Celková délka strojově udržovaných šumavských lyžařských tras je zhruba 600 km. Z toho na území národního parku je to asi 380 km,“ řekl mluvčí správy parku Pavel Pechoušek. Pravidelně se stopa udržuje od 15. prosince a podle sněhových podmínek až do 15. března.

Náměstek ředitele Správy NP a CHKO Šumava Tomáš Fait sdělil, že letos bude hlavní novinkou pravidelné protahování 140 kilometrů dlouhé šumavské magistrály, která propojí Šumavu od Železných Rud až k Lipnu. Dvakrát týdně se budou upravovat i nástupní místa v jednotlivých obcích a magistrála se stane páteří všech šumavských lyžařských stop a budou na ni navazovat další místní okruhy.

Oficiální zahájení zimní sezóny 2012 / 2013 v Národním parku Šumava a otevření bílé stopy včetně zajímavých akcí pro veřejnost proběhne po vánočních svátcích ve čtvrtek 27. prosince. Půjde o outdoorovou akci pro širokou veřejnost v několika obcích centrální a západní Šumavy včetně Železných Rud. Centrem této akce bude Kvilda, kde bude dominovat 25,5 m vysoký vánoční strom. Součástí budou výlety na sněžnicích, historické lyžování, stavby ze sněhu a akce v Informačních střediscích NP a CHKOŠ. Zahájení sezóny proběhne také na Informačním středisku NP v Alzbětíně. Součástí budou výlety na saních. Akce v Železných Rudě proběhne od 10 do 15 hodin.

Skleněné těžítko

Letošní novinkou je, že na provoz bílé stopy mohou přispět i sami návštěvníci prostřednictvím zakoupení skleněného těžítko s logem bílé stopy, které bude pro každou sezónu barevně odlišné a může se stát zajímavým sběratelským artiklem. Přispět lze i dárcovskou SMS ve tvaru DMS BILASTOPASUMAVA na číslo 87777. Odesílatel za ni zaplatí 30 korun. „Upravená Šumavská magistrála od Železných Rud po Lipno jistě naláká fajnšmekry dálkového lyžování. Na běžkařskou sezónu je Šumava dobře připravena. Všichni se tak můžeme těšit už jen na poslední důležitou věc – nadílku sněhu,“ podotkl ředitel správy parku Jiří Mánek.

Provoz v oblíbené destinaci běžkařů

Správa Národního parku chce vyjít vstříc všem milovníkům běžkové stopy a zimní Šumavy. V restauraci v hájovně na Březníku u Modravy s výhledem na Luzenské údolí teď bude možné dát si čaj, polévku nebo teplé jídlo každý den. Provoz tu začne po Vánocích. Správa parku

tu chce příští rok zrekonstruovat a rozšířit zdejší informační středisko. Ještě na začátku loňské zimy to bylo něco nemyslitelného. Pak správa parku otevřela hájovnu alespoň o víkendech. V unikátně zachovalé hájovně z poloviny 19. století je informační středisko, které mohli turisté navštěvovat do konce října. „Chceme pro tento rok vyjít vstříc všem milovníkům běžkové lyžování a zimní Šumavy a umožníme, aby v hájence fungovalo občerstvení i během pracovního týdne. Otevřeno bude poprvé po Vánocích,“ řekl ředitel Správy NP a CHKO Šumava Jiří Mánek. Z důvodu nedostatečně proškoleného vlastního personálu pronajme správa parku restauraci obci Modrava – na zkoušku jen do konce dubna příštího roku. Obec Modrava pravidelně protahuje rolbou běžkové stopy a bude tak na Březník snadno dovážet i potřebné zboží. Budova bývalé březnické hájovny dál zůstává v majetku Správy NP a CHKO Šumava. „V horizontu dvou let chceme v jedné z bývalých hospodářských budov udělat moderní informační středisko,“ říká mluvčí Správy NP a CHKOŠ Pavel Pechoušek. „Současná podoba informačního střediska je nevyhovující. Je nemoderní a zastaralé. Nově bude informační středisko zaměřené na život na Šumavě. Na soužití člověka s přírodou. Na to, jak člověk Šumavu v průběhu let osidloval a jak se s místní drsnou přírodou sžíval,“ uzavírá ředitel Jiří Mánek.

-rh- podle informací Správy NP a CHKOŠ

Třetí vánoční volejbalový open turnaj

se koná 28. prosince 2012
v tělocvičně Základní školy
Železná Ruda
sraz zájemců je v 15,30 h.
zahájení prvního zápasu v 16,00 h.
Sponzorem turnaje
je Město Železná Ruda

Kam za zimním sportem

... i když nebude mráz ani sníh

Pokud máte doma nabrušené brusle a led stále ne a ne zamrznout, můžete navštívit zimní stadion v Regenu. Od 6. října 2012 nabízí Eisssporthalle Regen svým návštěvníkům nejen perfektně upravenou ledovou plochu krytého stadionu, ale i půjčovnu bruslí nebo občerstvení, pro které si můžete dojít, aniž byste museli složitě zouvat brusle. Volné bruslení zpřijemňují největší hity současných hitparád, v průběhu otvírací doby bývá led i dvakrát upravován. Hala nedisponuje šatnami pro veřejnost, zázemím pro přezouvání i občerstvení je tribuna u ledové plochy.

Zimní stadion leží stranou od centra města Regen. Po projetí tunelem (Riedbergtunnel) najedete na silnici č. 85 a pokračujete směrem obec Karsberg-Sölden (to je opačný směr než Deggendorf). Přibližně po 1 km je po levé straně od silnice vidět Eisssporthalle a její

velká parkoviště. Otevírací doba je úterý 14-16hod., středa 17-19hod. a neděle od 14,30 – 17hod. I sobotní večer můžete strávit na bruslích, od 20h do 22h je na programu disko na ledě. Vstupné je na dobu volného bruslení 3,50€ pro dospělé a 2€ pro děti.

<http://eishalle-regen.de>

Pavla Šebestová

